

ANKARA ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

DÖNEM PROJESİ

6292 SAYILI ORMAN KÖYLÜLERİNİN KALKINMALARININ
DESTEKLENMESİ VE HAZİNE ADINA ORMAN SINIRLARI
DIŞINA ÇIKARILAN YERLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ
İLE HAZİNEYE AİT TARIM ARAZİLERİNİN SATIŞI
HAKKINDAKİ KANUN IŞIĞINDA
BOLU İLİ GEREDE İLÇESİNDEKİ UYGULAMALAR

Ramazan ATALAY

TAŞINMAZ GELİŞTİRME ANABİLİM DALI

ANKARA
2014

Her hakkı saklıdır

ÖZET

Dönem Projesi

6292 SAYILI ORMAN KÖYLÜLERİNİN KALKINMALARININ
DESTEKLENMESİ VE HAZİNE ADINA ORMAN SINIRLARI
DIŞINA ÇIKARILAN YERLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ
İLE HAZİNEYE AİT TARIM ARAZİLERİNİN SATIŞI
HAKKINDAKİ KANUN IŞIĞINDA BOLU İLİ GEREDE İLÇESİNDEKİ
UYGULAMALAR

Ramazan ATALAY

Ankara Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü
Taşınmaz Geliştirme Anabilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Ayşegül MENGİ

Bu çalışmanın amacı; orman kavramı, özellikleri, ekolojik sisteme ve topluma faydaları ile orman vasfındaki arazilerin bu vasıftan çıkarılabilmesi için tarihsel gelişim sürecinde yapılan yasal düzenlemelerin etkileri incelenerek, orman arazilerinin özel mülkiyete konu olması tartışılmış ve bu çalışma ile kamuoyuna bu konunun önemi bir daha vurgulanmıştır. Bu çalışmadan yararlanacak kişilerin, orman ve orman arazileri ile meralara; sadece ekonomik açıdan veya doğal güzellik açısından bakılmasında öte, bir çok stratejik önemine vurgu yapılarak; orman arazileri ve meralara rant, gelir veya kaynak olarak bakılmayacak kadar önemli, ekolojik fonksiyon değerinin olduğu belirtilmiştir. Kamusal mal bakış açısı ile orman ve meraların hukuki durumu ele alınmış ve özellikle 6292 Sayılı Kanunun uygulama sonuçlarına değinilmiştir.

Kapsam olarak orman arazilerinin orman vasfından çıkarılarak özel mülkiyete konu olması için ne kadar uğraşıldığı ve tarihi süreç içinde değiştirilen kanunlara ve bunların uygulamalarına ilişkin görüşlere de yer verilmiştir. Ülkenin genelinde birçok ilde orman vasfını yitirmiş (sıklıkla ifade edildiği gibi 2/B) arazi bulunmakta ve ülke toplamı içinde

düşük düzeyde pay alan Bolu İli Gerede İlçe uygulaması örnek olay olarak irdelenmiştir. 6292 Sayılı Kanundan önceki dönemde yapılan çalışmalar ile 6292 Sayılı Kanun ışığında yapılan çalışmalar birlikte değerlendirilmiş ve bu çerçevede 1977-2013 döneminde yapılan mevzuat ve uygulamaların karşılaştırmalı analizi yapılmıştır. Belirtilen dönem boyunca yapılan kanuni düzenlemeler çerçevesinde toplamda 4 defa vasıf değişikliği süreci analitik bir biçimde irdelenmiştir.

Araştırma sonuçlarına göre orman vasfını yitirme ile orman arazisinin orman sınırı dışına çıkarılmasına yönelik 6292 Sayılı Kanunun esasen Anayasa'nın 44., 169. ve 170. maddeleri ile birlikte yorumlanması halinde, Anayasa'nın söz hükümlerine aykırılık gözlendiği, gerek makro değerlendirme, gerekse örnek olay analizlerinin sonuçlarına göre hak sahipliğinin tespiti, değerlendirme işlemleri ve bedelin ödenmesi yönlerinden adil olmayan uygulamaların yapıldığı ve bu uygulamaların gelecek yıllarda orman arazisi tahriplerinin devam etmesinin önünü açacağı vurgulanmıştır. Bu koşullarda 6292 Sayılı Kanun Anayasa'ya aykırılığı dikkate alınarak iptal edilmesi ve yeni yasal düzenleme yapılması yoluyla gerçek kişi ve özel hukuk tüzel kişilerinin mülkiyetine konu olmaması gereken orman arazilerinin tahrip edilmesinin önüne geçilmesi ve fiilen bitki örtüsü bulunmayan arazilerin ekonomiye kazandırılmasının istenmesi halinde doğa ile uyumlu ekonomik faaliyetlere yönelik kiralama yapılması ve özellikle doğa, çiftlik veya tarım turizmi gibi faaliyetlerin geliştirilmesi ve kiralama süresinin bitiminde, hiçbir hak talep edilmeden söz konusu arazilerin Hazine yönetimine iade edilmesi yasal bir zorunluluk olarak düzenlenmelidir. Kamu malı veya ulusun tamamının malı olan orman arazilerinin hak sahipliği gibi muğlak bir kavram ile belirli kişilerin mülkiyetine devredilmesi ve özellikle 1981 sonrası dönemde kullanıma açılan arazilerin bile il düzeylerinde bu kapsama sokulması, yapılan uygulamanın en sorunlu ve tutarsız yönleri olarak dikkati çekmektedir.

Ocak 2014, 95 sayfa

Anahtar Kelimeler: Orman, Orman vasfını yitirmiş araziler, Orman vasıf değişikliği, 6292 Sayılı Kanun ve Anayasaya aykırılık

ABSTRACT

Term Project

PRACTICES IN THE GEREDE DISTRICT OF THE BOLU PROVINCE UNDER
THE LIGHT OF LAW NUMBERED 6292 ON SUPPORT OF FOREST VILLAGERS
AND UTILIZATION OF LANDS THAT ARE DECLASSIFIED AS FORESTS AND
SALE OF AGRICULTURAL LANDS THAT BELONG TO THE TREASURY

Ramazan ATALAY

Ankara University
Graduate School of Natural and Applied Sciences
Department of Real Estate Development

Supervisor: Prof. Dr. Ayşegül MENGİ

The objective of this study is to outline the forest concept, forest characteristics, and benefits of forests to the ecological system and the society and to examine the impact of legal arrangements to declassify forest lands as deforested lands throughout the historical development process. The study discusses transformation of forest lands as subjects of private property and the importance of the issue has been brought to the attention of the public. Those who will benefit from this study are reminded that forests, forest lands, and pastures should not only be considered in terms of economics or natural beauties but that they also have strategic significance and that forest lands and pastures have great ecologic functional value that goes far beyond their income, revenue, or resource values. The study addresses the legal status of forests from a perspective of public assets and particularly the implementation results of the Law Numbered 6292 are discussed.

Intense attempts to declassify forest lands as deforested lands as well as amendments in related laws throughout the history and various opinions on the implementation thereof are covered in the study. There are deforested (2/B lands, as frequently termed) lands in many provinces throughout Turkey and the implementation in the Gerede District of the Bolu Province, which takes a small share in the country-total, is examined as a case study. Activities that were carried out before the enactment of Law Numbered 6292 as

well as those implemented under Law Numbered 6292 are evaluated together and legislations and implementation in the 1977-2013 are comparatively analyzed. Four separate change-of-characteristics processes are analytically examined within the framework of the legal amendments within the said period.

The results of the study show that when the stipulations of the Law Numbered 6292 covering deforestation and declassification of forest land as not carrying forest characteristics any more are interpreted under the light of Articles 44, 169, and 170 of the Constitution, it is seen that there is obvious unconstitutionality. The results of both the macro evaluation and case study analyses show that there are unjust practices with regards to determination of entitlement, valuation procedures, and payment of the due amounts and it is highlighted that these practices will lead the way to continuation of the destruction of forest lands in the years to come. Under these circumstances, Law Numbered 6292 should be annulled on the grounds of unconstitutionality. In addition, new legal arrangements should be made in order to prevent the destruction of forest lands that should not be subject to either real or legal persons. If there is a desire to economically benefit from lands without any vegetation, such lands should be leased out for nature-friendly economic activities and the development of particularly such activities as nature-, farm-, and agricultural tourism should be supported. Such legal arrangements should also contain provisions requiring the tenants return these lands back to the Treasury without any claims of rights at the end of the lease period. Transfer of forest lands, which are the property of the public and the entire nation, to the ownership of particular private persons based on such a vague concept as entitlement and classification of even the lands that were opened to utilization at provincial levels particularly in the post-1981 period are noteworthy as the most problematic and inconsistent aspects of this practice.

January 2014, 95 pages

Keywords: Forest, Deforested lands, Change of forest characteristics, Law numbered 6292 and Unconstitutionality

TEŞEKKÜR

Orman arazilerinin vasıf değişikliği sürecinin Bolu İli Gerede İlçesindeki uygulamalarının, 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkındırılmalarının Desteklenmesi Hakkındaki Kanun Işığında değerlendirildiği çalışmamızda; çalışmanın başından sonuna kadar konuyla ilgili bilgi verici ve yönlendirici yaklaşımlarından dolayı değerli danışman Hocam Sn. Prof. Dr. Ayşegül MENĐİ'ye teşekkür ederim.

Taşınmaz Geliştirme Anabilim Dalında eğitim alma olanağını sunan Türkiye Belediyeler Birliği ve yöneticilerine, bilimsel bakış açılarını güncel koşullarda harmanlayarak öğretip ufuk veren Prof. Dr. Harun TANRIVERMİŐ'e, orman varlığının önemi, topluma ve gelecek nesillere sağlayacağı kazanç, tüm toplumu düşünerek kamu yararı açısından hareket edilmesi, toprağın alternatifinin olmadığı yani tekel olmasının önemi gibi kavramları derinlemesine öğreten, çalışmamda bana ilham veren değerli Hocam Prof. Dr. Ruşen KELEŞ'e ve bu proje ile gerek araştırma gerekse yazım esnasında bana her zaman destek olan sevgili eşime en içten teőekkürlerimi sunuyorum.

Ramazan ATALAY
Ankara, Ocak 2014

İÇİNDEKİLER

ÖZET	i
ABSTRACT	iii
TEŞEKKÜR	v
İÇİNDEKİLER	vi
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ	viii
ŞEKİLLER DİZİNİ	ix
1. GİRİŞ	1
2. ORMAN KAVRAMI VE ÖNEMİ.....	5
2.1 Orman Kavramı.....	5
2.2 Ormanın Önemi	7
2.2.1 Genel olarak ormanın önemi	7
2.2.2 Ormanın ekonomik faydaları	9
2.2.3 Orman ekosisteminin, çevresel, sosyal ve ekolojik faydaları	9
3. MERA KAVRAMI VE ÖNEMİ.....	16
3.1 Mera Kavramı	16
3.2 Meranın Önemi	17
4. ORMAN VE MERANIN HUKUKİ DURUMU KAMUSAL MAL YAKLAŞIMI	19
4.1. Kamu Malları Kavramı.....	19
4.1.1 Sahipsiz mallar	20
4.1.2 Orta malları	21
4.1.3 Hizmet malları	23
5. ORMAN ARAZİLERİNİN ORMAN SINIRLARI DIŞINA ÇIKARILMA VE ÖZEL MÜLKİYETE KONU EDİLMESİNİN TARİHSEL SÜRECİ.....	25
5.1 1924 ile 1961 Yılları Arası Dönem	25
5.2 1961 Anayasası'nın 131. Maddesi ve Yasal Düzenlemeler	30
5.3 1982 Anayasası 169 ve 170. Maddeleri ve Yasal Düzenlemeler	33
5.4 6831 Sayılı Orman Kanunu'nun 2. Maddesinin B Fıkrası	35
5.5 1982 Anayasa'sının 169 ve 170. Maddelerinin Değiştirilme Süreci.....	37
5.6 3402 Sayılı Kanun'a Eklenen Ek 4. Maddenin Önemi	42
5.6.1 3402 Sayılı Kanun ek 4. maddesi ile ilgili Anayasa Mahkemesi süreci.....	44
6. 6292 SAYILI KANUN ÇERÇEVESİNDE BOLU İLİ GEREDE İLÇESİ'NDEKİ UYGULAMALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ.....	46
6.1 6292 Sayılı Kanun	46
6.2 Gerede İlçesi Hakkında Genel Bilgi	48
6.3 6292 Sayılı Kanun Çerçevesinde Bolu İli Gerede İlçe Çalışma Alanı.....	49
6.4 6292 Sayılı Kanundan Önce Yapılan Vasıf Belirleme ve Tescil Süreci	51
6.5 6292 Sayılı Kanuna İstinaden Yapılan İlk Çalışma ve Vasıf Değişikliği	51
6.6 Uygulamada Yapılan Hatalar	55
6.6.1 Uygulamada yapılan hatalar neticesinde 712 dam ² lik alanın parsel bazlı tespit çalışması	59

6.6.2 Uygulamada yapılan hatalar neticesinde mevkilerde yapılan çalışmalar	62
6.6.2.1 Hacıveli mevkii	62
6.6.2.2 Rumşah mevkii	63
6.6.2.3 Seviller mevkii	64
6.6.2.4 Hasbeyler mevkii	65
6.6.2.5 Bucak – Demirciler mevkii	65
6.7 6292 Sayılı kanun çerçevesinde yapılan son değişiklik	66
7. SONUÇ VE ÖNERİLER	70
KAYNAKÇA	77
EKLER	81
EK 1 Bolu Kadastro Müdürlüğü'nün Gerede de Yapılan 1. Çalışmalarının 19.06.2012 Tarihinde Askıya Çıkarılan Askı Cetveli İlanı	82
EK 2 5 tane Mevki'nin Mera Yaylak Kışlak Tapu Kayıtları	83
EK 3 Hacıveli Mevki'nin 06.03.2000 Tarihli Kadastro Tescil Bildirimi	84
EK 4 Rumşah Mevki'nin 06.03.2000 Tarihli Kadastro Tescil Bildirimi	85
EK 5 Seviller Mevki'nin 06.03.2000 Tarihli Kadastro Tescil Bildirimi	86
EK 6 Hasbeyler Mevki'nin 06.03.2000 Tarihli Kadastro Tescil Bildirimi	87
EK 7 Bucak - Demirciler Mevki 06.03.2000 Tarihli Kadastro Tescil Bildirimi	88
EK 8 Bolu Kadastro Müdürlüğü'nün 1. Çalışması Çerçevesin 19.06.2012 Tarihinde çıkarılan Askı ilan Cetveli	89
EK 9 Bolu Kadastro Müdürlüğü'nün Gerede de Yapılan 2. Çalışmalarının 22.10.2012 Tarihinde Askıya Çıkarılan Askı Cetveli İlanı	90
EK 10 Fiili zilyet çalışması yapılan alanda Kadastro Müdürlüğünce düzenlenen Seviller Mevkii cetvel örneği	91
EK 11 Fiili zilyet çalışması yapılan alanda Kadastro Müdürlüğü'nce düzenlenen 1. Rumşah Mevkii cetvel örneği	92
EK 12 Fiili zilyet çalışması yapılan alanda Kadastro Müdürlüğü'nce düzenlenen 2. Rumşah Mevkii cetvel örneği	93
EK 13 Fiili zilyet çalışması yapılan alanda Kadastro Müdürlüğü'nce düzenlenen Bucak- Demirciler Mevkii cetvel örneği	94
EK 14 Tüik Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi Sonuçları, 2012	95
ÖZGEÇMİŞ	96

SİMGELER DİZİNİ

cm	Santimetre
CO ₂	Karbondioksit
da	Dekar
ha	Hektar
Kg	Kilogram
km	Kilometre
m.	Metre
m ³	Metre küp
mm	Milimetre
°C	Santigrat
pH	Sertlik derecesi

Kısaltmalar

B.B.H.B	Büyük Baş Hayvan Birimi
DSİ	Devlet Su İşleri
E	Esas
K	Karar
Md	Madde
TEMA	Türkiye Erozyonla Mücadele Ağaçlandırma ve Doğal Varlıkları Koruma Vakfı
TKGM	Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü
TL	Türk Lirası
TMK.	Türk Medeni Kanunu
TMMOB	Türk Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği
TÜİK	Türkiye İstatistik Enstitüsü Kurumu
YMK	Yeni Medeni Kanun

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 6.1 Gerede'nin, Esentepe mesireliğinden çekilmiş görünümü	49
Şekil 6.2 Bolu İli Gerede İlçesi'nde çalışma yapılan alanların oransal dağılımı	50
Şekil 6.3 Bolu İli Gerede İlçesi'nde 19.06.2012 Tarihinde askı inanı ile duyurulan, çalışma yapılan alanının vasfına göre dağılımı.....	53
Şekil 6.4 6292 Sayılı Kanuna İstaneden yapılan 2. tespit çalışmasının durumu.....	57
Şekil 6.5 Fiili zilyet muhdesat çalışması yapılan ve yapılmayan yerler	58
Şekil 6.6 Çalışma yapılan alanının vasıf belirleme tespitinin sonuçları	59
Şekil 6.7 Bolu İli Gerede İlçesi'nde 2. Tespit Çalışması ile Duyurulan Sonuçları.....	60
Şekil 6.8 Bolu İli Gerede İlçesi'nde 2. Tespit çalışması ile fiili zilyetine itiraz edilen 38 parselin durumu	61
Şekil 6.9 Bolu İli Gerede İlçesi'nde 2. Tespit çalışması ile duyurulan, Hacıveli Mevkii'nde fiili zilyet çalışması yapılan 80 adet parselin durumu	62
Şekil 6.10 Bolu İli Gerede İlçesi'nde 2. Tespit çalışması ile duyurulan, Rumşah Mevkii'nde fiili zilyet çalışma yapılan 197 adet parselin durumu.....	63
Şekil 6.11 Bolu İli Gerede İlçesi'nde 2. Tespit çalışması ile duyurulan, Seviller Mevkii'nde fiili zilyet çalışma yapılan 75 adet parselin durumu.....	64
Şekil 6.12 Bolu İli Gerede İlçesi'nde 2. Tespit çalışması ile duyurulan, Hasbeyler Mevkii'nde fiili zilyet çalışma yapılan 77 adet parselin durumu.....	65
Şekil 6.13 Bolu İli Gerede İlçesi'nde 2. Tespit çalışması ile Bucak- Demirciler Mevkii'nde 118 adet parselin durumu	66
Şekil 6.14 Bolu İli Gerede İlçesi'nde Bakanlar Kurulu Kararı ile Yayla ilan edilen alan	68
Şekil 6.15 Bolu İli Gerede İlçesi en son yapılan değişiklik	69

1. GİRİŞ

Kaynakların sınırlı ve insan gereksinimlerinin ise sınırsız olması, yaşamın her alanında geçerli olup, bu kural özellikle kırsal alanda arazi varlığının yetersiz ve nüfusun fazla olduğu yerleşim yerlerinde kendisini göstermektedir. Mevcut kaynakların hedeflenen amaçlar doğrultusunda kullanım alanlarının rasyonel bir şekilde ayrılması veya tahsisi, ekonomik ve sosyal faaliyetlerin temel unsurlarından biridir. Belirtilen kısıtlılık, arazi mülkiyeti ve kullanım biçimlerinde zaman içinde olmasına neden olmaktadır. Birçok ülkede orman ve mera arazileri kamu taşınmazı vasfında, tarım arazileri ve kentsel arazi varlığı kamu ve özel kişi ve kurumların mülkiyetine konu olmaktadır. Bu doğrultuda Cumhuriyet döneminde 1926 tarihli 743 Sayılı Türk Medeni Kanunu ile arazi mülkiyet rejiminde köklü değişim gerçekleştirilmiş ve kırsal (tarımsal) ve kentsel arazi piyasasında özel mülkiyet rejimi benimsenmiştir (Üstün 2007).

Cumhuriyet döneminde orman arazilerinin mülkiyeti ve orman yönetimi alanında da önemli bir değişim olmuştur. Öncelikle 1937 yılından sonra orman arazilerinin mülkiyet ve yönetiminde “devletçilik” anlayışı benimsenmiş ve orman arazilerine özel koruma sağlayan hükümler Anayasa ve yasalarda kapsamlı olarak düzenlenmiştir. Ancak sanayileşme sürecine paralel büyüyen kentler ve nüfus artışı ile yerleşim için kullanılacak ya da kolayca “işgal” edilebilecek alanlar olarak orman arazileri ilk dikkati çeken doğal kaynaklar olmuştur. Kırsal alandan kente göçün de etkisiyle kentlerde nüfus artışı, yetersiz planlama ve arsa-konut üretimi hizmetleri ve etkin olmayan denetim gibi faktörlere bağlı olarak kentlerin yakın çevrelerindeki verimli tarım arazileri, orman alanları ve diğer kamu ve özel araziler işgal edilerek yerleşim alanına dönüştürülmüştür. Özellikle ekonomik kriz dönemlerinde kamu gelirlerinin artırılması veya kaynak geliştirme çalışmaları kapsamında, işgal edilmiş kamu arazilerinin, kullanıcıları ve diğer paydaşlara satışının yapılması, son 20-30 yıl boyunca sürekli tartışma konusu olmuştur. Kamuya kaynak sağlamak için işgal edilen arazilerin satışının yapılmasına yönelik birçok düzenleme yapılmış, bu tür alanların kullanıcılarına satışının yapılmasına ilişkin yasal düzenlemeler, Anayasaya aykırılığı nedeniyle iptal edilmiş ve işgal altındaki arazilerin satışı gerçekleştirilememiştir. İşgal altındaki kamu arazileri için de 31.8.1956 tarih ve 6831 Sayılı Orman Kanununun 2. maddesinin B bendinde sayılan

yerler son 15-20 yıldan beri yoğun olarak tartışılmış ve kamu gelirlerinin artırılması stratejileri arasında 2/B arazilerinin satışı da sıklıkla sayılmıştır (Üstün 2007).

İşgal edilen orman arazilerinin (2/B alanlarının) tarım, yerleşim, turizm ve diğer faaliyet alanlarına ayrıldığı görülmektedir. Ülke genelinde başta orman içi ve çevresindeki yerleşimler olmak üzere birçok ilde 2/B arazileri orman köylüleri tarafından yerleşim, tarımsal üretim, yaylak ve kışlak amaçlı olarak fiilen kullanıma ayrılmıştır. 2/B arazilerinin orman köylülerine bedelsiz devri ve kentlerde ise işgal altındaki arazilerin rayiç bedel üzerinden kullanıcılara, diğer kişi ve kuruluşlara satışının yapılması, geçen 15-20 yıl boyunca sürekli tartışma konusu olmuş ve son olarak 26/4/2012 tarih ve 6292 Sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun yürürlüğe girmiştir. 6292 Sayılı Kanunun amacı; 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 2. maddesi gereğince, Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin değerlendirilmesi, yeni orman alanlarının oluşturulması, nakline karar verilen Devlet ormanları içinde veya bitişiğindeki köylerin halkının yerleştirilmesi ve orman köylülerinin kalkındırılmasının desteklenmesi ile Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi olarak tespit edilmiştir. 6292 Sayılı Kanun, 6831 sayılı Kanunun 2. maddesine göre Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerler ile Hazineye ait tarım arazileri hakkında uygulanacaktır. 6292 Sayılı Kanunun uygulanmasında 2/A alanları; 6831 sayılı Kanunun 2. maddesinin birinci fıkrasının (A) bendine göre Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan ve çıkarılacak yerleri, 2/B alanları; 6831 sayılı Kanunun 20/6/1973 tarihli ve 1744 sayılı Kanunla değişik 2. maddesi ile 23/9/1983 tarihli ve 2896 sayılı, 5/6/1986 tarihli ve 3302 sayılı kanunlarla değişik 2. maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine veya kesinleşmiş mahkeme kararlarına göre Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan ve çıkarılacak yerler olarak tanımlanmıştır.

Orman arazileri, orman vasfının yitirilmesi ve orman sınırları dışına çıkarılması gereken arazilerin durumu ve konu ile ilgili yasal düzenlemelerin yapılma gerekçesi ve etkileri inceleme konusu olmuştur (Acun 1945, Aksoy 1987, Akyüz 2005, Ayanoğlu 1985, Ayanoğlu 1987, Ayanoğlu 2001, Ayanoğlu 2007, Aydın 1998, Çağlar 1979, İnal 1971,

Turan 2003, Umay 2005, Usluoğlu 1987, Üstün 2007, Velioğlu 2004, Yılmaz 1992). Bu çalışmada orman ve meraların ekolojik, ekonomik ve stratejik yönlerden faydalarının olmasına rağmen, orman ve mera arazilerinin özel mülkiyete konu edilmesi hem genel olarak, hem de seçilmiş örnek olay olan Bolu İli Gerede İlçesi çerçevesinde irdelenmiştir.

Orman ve meraların şahısların mülkiyetine geçirilmesi sürecini son yıllarda toplumun gündemine getiren 6292 Sayılı Kanun, orman köylülerinin kalkındırılmasının ötesi orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin değerlendirilmesine ilişkin yöntemleri düzenlemiştir. Gerek 6292 Sayılı Kanun, gerekse daha önceki dönemlerde orman arazilerinin orman sınırları dışına çıkarılmasının tarihsel gelişim sürecine değinilmiş ve orman ve meraların hukuki durumu kamusal mal yaklaşımı açısından ortaya konulmuştur. Çalışma hukuksal değerlendirme bölümünde 6292 Sayılı Kanun ile etkileşim içinde olan 3402 sayılı Kadastro Kanunu, 6831 sayılı Orman Kanunu ve 4342 Sayılı Mera Kanunu ile birlikte ele alınarak değerlendirme yapılması tercih edilmiştir. Çalışmanın ana unsurlarından olan 6292 Sayılı Kanuna Anayasal bakış açısı ile yaklaşarak; çalışma konusu, Anayasa'nın 45. maddesi bitkisel üretim, hayvancılık ve bu üretim dallarında çalışanların korunması, 169. maddesi ormanların korunması ve geliştirilmesi, 170. maddesi orman köylüsünün korunması maddeleri ile iç içe olan söz konusu kanun, Anayasa'nın 11. maddesi olan Anayasa'nın bağlayıcılığı ve üstünlüğü çerçevesinde de genel olarak irdelenmiştir. 6292 Sayılı Kanunun uygulamasının değerlendirilmesi yönünden Bolu İli Gerede İlçesi uygulama süreçleri incelenmiş ve alan çalışmalarının sonuçları ve makro düzeydeki değerlendirmelere dayanılarak Anayasanın 10. maddesinde tanımlanan kanun önünde eşitlik ilkesi yönünden de konu ele alınmıştır.

Araştırma konusu toplam yedi bölümde ele alınmış olup, birinci bölümde çalışmanın önemi, amaçları ve önceki çalışmalardan farkı kısaca incelenmiş, ikinci bölümde orman ve orman arazileri ile meraların; ekonomi ile sosyal hayata katkıları ile stratejik önemine vurgu yapılarak, orman arazileri ve meralara rant, gelir veya kaynak olarak bakılmayacak kadar önemli değeri olan kaynaklar oldukları belirtilmiştir. Üçüncü ve dördüncü bölümde ise kamusal mal bakış açısı ile orman ve meraların hukuki durumu

irdelenmiş ve beşinci bölümde orman arazilerinin orman vasfından çıkarılarak özel mülkiyete konu olması için verilen uğraş ve tarihsel gelişim sürecinde yapılan yasal düzenlemeler, temel gerekçeleri ve uygulama olanakları, konudaki verilerin analizi ve farklı kişi ve kurumların görüşleri değerlendirilmiştir. Altıncı bölümde ise ülkemizde birçok ildeki 2/B vasfındaki arazilerin durumu ve toplam içinde oldukça düşük düzeyde pay alan Bolu İli Gerede İlçesi uygulaması çerçevesinde 6292 Sayılı Kanundan önceki ve sonraki dönemlerde yapılan çalışmalar ile 6292 Sayılı Kanun çerçevesinde yürütülen işlemler ve uygulama sonuçları ele alınmıştır. Araştırmanın yedinci bölümünde orman arazilerinin orman vasfı dışına çıkarılmasına değinilmiş ve bütün süreçler değerlendirilerek Anayasal bakış açısı ile temel öneriler ortaya konulmuştur.

2. ORMAN KAVRAMI VE ÖNEMİ

2.1 Orman Kavramı

Ele alış biçimi ve ele alan kişinin amacına göre orman kavramının farklı tanımları vardır. Bir şairin, yazarın ve ressamın orman anlayışı ile geçimini ormandan sağlayan kırsal kesim halkının ormana bakış açıları birbirinden çok farklı olabilmektedir. Büyük şehirlerde yaşayan insan gözünde ise temiz hava, kaliteli içme suyu ve türlü etkinliklerin yapılabildiği doğa parçası iken, ormancılık, arıcılık ve hayvancılık yaparak geçimini sağlayan, halk gözünde ise hayatını idame ettirebileceği iş ve çalışma ortamlarıdır. Ormancılığın değişik bilim dalları da uğraş alanlarına ve bakış açılarına göre ormanı farklı şekilde tanımlanmaktadır.

Orman; ağaçlarla birlikte diğer bitkiler, hayvanlar, mikroorganizmalar gibi canlı varlıklarla toprak, hava, su, ışık ve sıcaklık gibi fiziksel çevre faktörlerinin birlikte oluşturdukları karşılıklı ilişkiler olgusunu simgeleyen bir ekosistemlerdir (Aygen 2000). Orman; beş metreden daha boylu orman ağaçlarının baskın olduğu ve birbirlerini etkileyecek sıklıkta bulunabildiği, kendine özgü iklim ve toprak koşulları oluşturduğu bir yaşam sistemidir (Aras 2002). Orman; bitki köklerinin etkileyebildiği 1-2 metre toprak derinliğinden ağaçların birkaç metre yukarısına kadar uzanan ve en az bir hektar alan kaplayan bir oluşumdur (Aygen 2000). Ormanı oluşturan sonsuz sayıdaki tüm madde ve olaylar birbirleriyle karşılıklı etkileşim içindedir. Bu haliyle orman, çok sayıda bitki ve hayvan varlıklarından oluşan bir yaşam ortaklığı, bir yaşam birliği, bir ekosistem ve hatta büyük bir canlı organizma olarak tanımlanır. Ormanın baskın elemanı ağaçlardır. Bu nedenle orman, ancak orman ağaçlarının toplu halde yaşayabildiği bir ortamda kurulur (Anonim 2001a).

“Orman, orman bitkileriyle örtülü herhangi bir alandır. Tıraşlama kesilmiş, aşırı kesimle bozulmuş alanlar, orman yolları, iç taksimat ve koruma şeritleri, orman açıklıktan ve kesim görmüş alanlar, orman içi çayırıklar, yaban hayvanlarının beslenme alanları, odun depoları gibi ormana bağlı ve ona yararlı alanlar da orman sayılır” (Mermer 1991).

“6831 Sayılı Orman Kanununa göre “doğal (tabii) olarak yetişen ve emekle yetiştirilen ağaç ve ağaççık toplulukları yerleriyle birlikte orman” sayılır (Md.1). 6831 Sayılı Kanunun 1. maddesinde ormanın tanımı yapıldıktan sonra, devamında ise orman sayılmayacak yerler de açık bir biçimde sayma yoluyla belirtmiştir. Bu çerçevede aşağıda sayılan arazilerin orman sayılamayacağı hüküm altına almıştır:

- o Şehir mezarlıkları ile kasaba ve köylerin sınırları içinde bulunan eski (kadim) mezarlıklardaki ağaç ve ağaçlıklarla örtülü yerler,
- o Sahipli arazide bulunan ve civarındaki ormanlarda tabii olarak yetişmeyen ağaç ve ağaççık nevelerinin bulunduğu yerler,
- o Orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleriyle özel mülkiyette bulunan ve tarım arazisi olarak kullanılan, dağınık veya yer yer küme ve sıra halinde ki her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler,
- o Orman sınırları dışında olup, yüzölçümü üç hektarı aşmayan sahipli arazideki her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler,
- o Orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleri ile özel mülkiyette bulunan ve muhitin hususiyetlerine göre yetişmiş veya yetiştirilecek olan ile fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri dahil olmak üzere her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklar,
- o Sahipli arazideki aşılı ve aşısız zeytinliklerle, özel kanunu gereğince Devlet ormanlarından tefrik edilmiş ve imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabani zeytinlikler ile 9/7/1956 tarih ve 6777 Sayılı Kanun’da tasrih edilen yabani veya aşılınmış fıstıklık, sakızlık ve harnupluk araziler,
- o Funda veya makilerle örtülü orman ve toprak muhafaza karakteri taşımayan yerler, orman sayılmaz.

Kanun koyucu hem orman, hem de orman sayılmayan yerlerin tanımını aynı maddede yapmıştır. Orman ürün ve hizmetlerinin oluşumunu inceleyen ve bu kaynakların miktarını arttırmayı amaç edinen orman hasılat bilgisi yönünden orman; baskın elemanı ağaç ve ağaççıklardan oluşan otsu ve odunsu bitkilerin diğer mikro ve makro organizmalarla birlikte meydana getirdiği bir yaşam birliğidir. Çeşitli ormancılık disiplinlerinin kendi yönlerinden yaptığı tanımların ortak özelliklerine dayanarak ormanı; “Belirli yetişme ortamlarında var olan ve gelişen, ana elemanı ağaç ve ağaççık olmak üzere, diğer bitkisel, hayvansal ve mineral elemanlardan oluşan, bu elemanlar arasında karşılıklı etkileri ve kendine özgü yaşam birliği olan bir doğa varlığı, topluma orman ürünleri ile diğer fonksiyon ve hizmetler sağlayan ulusal bir servet..” biçiminde tanımlanabilir (Eraslan 1983).

2.2 Ormanın Önemi

2.2.1 Genel olarak ormanın önemi

Dünyada hızla artan nüfus, şehirleşme, nüfus artışı, sanayileşme, tüketim alışkanlıkları ve gösteriş etkisi, doğal kaynakların bilinçsizce kullanımını doğurmuştur. Toprak, hava ve su kaynakları kirletilmiş, erozyon, sel, taşkın, çığ, heyelan, asit yağmurları ve sera etkisi, yeryüzündeki canlı hayatı, onun yaşam ortamını ve gıda güvenliğini tehdit edebilecek hale gelmiştir. Görülen bu ormansızlaşma, çölleşme, çoraklaşma, çevre ve genetik kirlenme, nesli yok olan veya azalan flora ve fauna, göçler, açlık ve sefalet gerçekleri, sürdürülebilir kalkınma anlayışını dünya gündeminin başına geçirmiş, sürdürülebilir doğal kaynak yönetiminin önemi anlaşılmaya başlanmıştır.

Ekosistemin toplumlara sağladığı ölçülen ve ölçülemeyen odun ve odun dışı ürün ve hizmetlerinin daha iyi bilinmesi, çevresel bilinçlenme ve bunun sonucu gerçekleştirilecek etkin koruma, işletme ve geliştirme, bu katkıyı zamanla daha da artıracığı aşikardır. Uzun dönemde sürdürülebilir orman yönetimi anlayışı ile sağlanabilecek olan bu durum, ekosistemin çok amaçlı ve akılcı değerlendirilmesinin olduğu kadar ekonominin kıt kaynaklarının yer ve zaman içinde en uygun kullanımı içinde önemli olmaktadır. Ormanlar, kişi, grup ve muhtelif sektörlerle odun ve odun dışı

ürün ve hizmetler sunma, istihdam yaratma, evcil hayvanların gıda ihtiyacını karşılama, avcılık ve toplayıcılık yapma ve orman köylüsü ile doğal afet bölgelerine ucuz odun hammaddesi sağlama şeklinde doğrudan faydalar yarattığı gibi, iklim değişikliğinden su üretimine, erozyonun önlenmesinden sağlıklı yaşam ve ülke prestijine kadar çok önemli kolektif, kamusal yararlar da sağlamıştır. Bu nedenle, bugünkü ve gelecek nesillerin yeşil, temiz ve sağlıklı bir ortamda yaşayabilmeleri ve ormanlardan olan çeşitli ihtiyaçlarını karşılayabilmeleri için, kısa ve uzun dönemli politika, strateji ve planların, kaynağın ekonomik, sosyal ve çevresel faydalarının bilincinde oluşturulması ve uygulanması zorunludur.

Gelişmiş toplumlarda, ormanın o kendisine özgü kokusu içinde uçan kuşların, titreşen yaprakların ve şırl şırl akan derelerin sesleri altında geçirilen bir zamanın ve bir güneş batışını izlemenin insanın psikolojik ve bedensel yapısına, dinlenmesine, iş verimliliğine ve dolayısıyla huzuruna olan etkileri sayısallaştırılabilirken, az gelişmiş veya gelişmekte olan toplumlarda gözle görülen ve sonuçları yaşanan bir toprak kaybının, sel ve heyelanların, çölleşme, çoraklaşma ve fakirleşmenin, ormanların yok edilmesi ile hızlandığı gerçeği tartışma konusu yapılabilmektedir. Bu toplumlarda “ormanı desteklemeyen ona karşıdır” sözü geçerliliğinin daima korumaktadır.

Zaman zaman ülkemizde de bazı yetkililerce belirtildiği gibi, “Devletin yararı varsa, ekonomik olarak yarar getirecek ormanı da traşlarız” şeklinde ifade edilen ve ülkenin topoğrafik, jeolojik ve iklim şartlarıyla kaynağın çevresel ve sosyal faydalarını fazla dikkate almayan yaklaşımlar da vardır. Hatta ormanların aşağıda belirtilen yararlarını gözardı edip “Bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş” alanların orman dışı kullanımlara açılmasına imkan veren ve orman alanlarının daralmasına neden olan yasal düzenlemeler de yapılmaktadır. Unutulmamalıdır ki, sürdürülebilir kalkınma, ancak ve ancak, sürdürülebilir toplum ve ormancılığın gelecek nesillere olan sorumlulukla birlikte değerlendirildiği düzenlemelerle gerçekleştirilebilir. Ülke genelinde yapılacak arazi kullanım planları ile orman içi fonksiyonel planlamalar, kaynağın akılcı kullanımı, özel ve kamu yararının dengelenmesi, çevresel bilinçlenme bu konuda ön koşul durumundadır. İnsana yapılan yatırım öncelikle bunu amaç edinilmelidir (Anonim 2001a).

2.2.2 Ormanın ekonomik faydaları

Ormanlar, inşaat malzemesi olarak aranan başlıca maddelerden biridir. Ahşap inşaatın dışındaki kargir ve betonarme inşaatlarda kapı, pencere doğramaları, tavan ve taban tahtaları, kalıplık, iskele ile parke ve lambriler kerestenin inşaatlarda kullanıldığı başlıca yerlerdir. Mobilya üretimi ile sandık ve ambalaj sanayisinde de kereste en önemli yeri işgal etmektedir. Bu gün bile ufak tonajdaki gemiler ve kayıklar ağaçtan yapılmaktadır.

Günümüzde odunun kullanıldığı en önemli yer, selüloz sanayisidir. Bir milletin medeniyet seviyesi harcadığı kâğıtla ölçüldüğüne göre, kâğıdın hammaddesi olan oduna olan ihtiyacın önemi kendiliğinden belirir. Odunun destinasyon ve kimya sanayisinde de artan bir önemi bulunmaktadır.

Maden kömürü, elektrik ve havagazı ile petrolün keşfinden sonra odun ve odun kömürü yakacak olarak eski önemini kaybetmişse de henüz Türkiye'nin büyük bir kısmında odun ve odun kömürü yakıt olarak kullanılmaktadır. Bu bakımdan yakacak odun probleminin daha uzun seneler Türkiye'de günün konusu olacağı sanılmaktadır.

Orman ağaçlarının palamut, çam fıstığı, harnup, kestane gibi meyveleri ya yemek veya sanayide kullanılmak suretiyle kıymetlendirilmektedir. Bilhassa palamut meşesinin palamutları valeks sanayisinde ham maddeyi teşkil etmektedir. Bazı ağaçların kabukları ise (söğüt ve kızılçam) boyacılıkta kullanılmaktadır. Katran ve ziftin basit bir destinasyon neticesinde odundan elde edildiği herkesçe bilinmektedir. Ayrıca ormanlarda bulunan bitkilerin çiçek, tohum, yaprak, usare, kök ve saplarından türlü yerlerde faydalanılmaktadır (Aygen 2000).

2.2.3 Orman ekosisteminin, çevresel, sosyal ve ekolojik faydaları

Ormanlar, havanın teneffüsüne etki eder. Toprak sıcaklığında bariz değişiklikler meydana getirip atmosfer tabakasının rutubet miktarında değişiklik yapar. Ayrıca

yağmurların miktarında büyük bir rol oynayıp dolu yağışlarını düzenler ve rüzgarları etkiler.

Toprağın, su ve rüzgarın tesiriyle yıkanıp taşınması ile erozyon meydana gelir. Türkiye'nin % 21'ini teşkil eden sahada, her sene asgari 1 mm kalınlığındaki bir toprağa tekabül eden 442 milyon ton doğal toprak erozyonla nehir ve denizlere taşınmaktadır. Kaybolan topraklarla yeniden arazi meydana getirmek imkanı olsaydı, her sene 15 cm derinlikteki toprak ile 105.000 hektar yani ortalama bir ilçenin büyüklüğünde arazi kazanılabılırdi. Bu suretle erozyon yüzünden her yıl bir ilçemizin toprakları elimizden çıkmaktadır. Ormanlar, erozyonun önlenmesinde en önemli rolü oynayan bitki örtüsüdür. Bu bakımdan ormanlar ziraatın sigortasıdır (Başaran 1987).

Ormanların oksijen üretimi bir yandan gerekli oksijeni sağladığı gibi öte yandan da tüm canlıları güneşin zararlı ışınlarına karşı koruyan ozon tabakasının devamlılığına yaramaktadır. Deda (1994) tarafından orman hakkında şu görüşlere yer verilmiştir: “Ormanların ve bitki topluluklarının hava kirliliğini azaltıcı etkilerini asimilasyon olayı sonucu havadaki CO₂ gazını bağlama, havaya oksijen verme, havadaki katı kirleticileri tutma, zehirli gazların etkilerini azaltma, radyoaktif artıkları belli ölçülerde zararsız kılma ve gürültüyü absorbe etme şekillerinde doğrudan ve iklim üzerindeki etkilerle de dolaylı olarak meydana gelmektedir”. Ormanın, özellikle büyük şehirlerde ve endüstri merkezlerinde bulunan orman parçaları ve ağaçlıkların, hava kirliliğinin azaltılmasında etki şekilleri oralarda küçük iklim şartları yaratması suretiyle olabilmektedir. Ayrıca ormanlar ve koruyucu bitki varlıkları gürültüyü de önemli derecede azaltmaktadır. Özellikle yerleşme merkezlerinde insanlar için katlanılabilir sınır değerler civarında gürültü olması halinde bitkilerin bu rolünün insan sağlığı yönünden önemi çok büyük olmaktadır (Deda 1994).

Ormanlar harp ekonomisinde sayısız araçları sayısız ihtiyaçları cevaplandırır. Yurt parçalarının ve hudut boylarının emniyetini sağlar. Savaş tekniğinin çeşitli safhalarında korunma, gizlenme tedbirlerinin alınmasında büyük rol oynar. Harp tarihlerinin çeşitli örnekleri ve son iki dünya savaşının sayısız misalleri bize ormanın savaş halindeki büyük rolünü ispat etmişlerdir (Dikici 1998).

Mülga Devlet Planlama Teşkilatının hazırladığı kalkınma planları çerçevesinde, yer üstü yenilenebilir doğal kaynak olan ormanların, çevresel ve ekolojik faydaları aşağıdaki paragrafta açıklanmıştır:

Ormanlar, yaşamın temeli olan toprağın sürdürülebilir olarak kullanımını sağlar. Bir metreküp orman toprağı, 100 kilometreye ulaşan çeşitli ağaç kökleriyle sarılmıştır. Olgun bir ağacın kök yayılış bölgesinde 50 ton toprak bulunur. Karışık ormanlarda bir hektarda ortalama 156 ton biyokitle bulunur. Bunun yaklaşık yüzde 20'si toprak altında oluşur. Hektarda bulunan toplam organik ölü örtü miktarı ise 125 ton dolayındadır. Yıllık toplam biyokitle artımı 14 ton, bunun ölü örtüye dönüşen miktarı ise 2 ton dolayındadır. Ağaç biyokitlesince oluşturulan bu organik ölü örtü tabakası, diğer birçok canlının yaşam ortamı olmaktadır. Orman toprağının 1 hektar genişliğinde ve 15 santimetre derinliğindeki üst tabakasında, 10 ton bakteri, 10 ton mantar, 4 ton solucan ve 17 kg böcek bulunduğu belirlenmiştir. Bitki kökleri bu topraklarda daha iyi gelişir ve yayılır. Bu alanlarda biyolojik ve hidrolojik denge daha kolay ve sağlıklı kurulur. Ormanlar bu nedenle, toprak altı ve üstü tüm canlıların yaşam ortamıdır (Anonim 2001a).

Dinamik bir yapıya sahip orman ekosisteminde, çeşitli elemanlar arasında yatay ve düşey yönde devamlı bir su, enerji ve mineral akımı vardır. Ormanın organik ölü örtü tabakası her türlü mantar, bakteri, solucan, fare, köstebek ve sürüngenin yaşam ortamıdır. Bitkiler köklerini burada geliştirir. Tabaka her türlü mineral bakımından zengindir. Bu mineraller ağaçlar tarafından devamlı bir şekilde absorbe edilir. İşte biokütle oluşumu, ölü örtü birikimi ve mikro tüketicilerle bunların ayrışımı, doğal gelişim sürecinin ayrılmaz halkalarını meydana getirir. Ormanlar ve yeşil bitkiler, fotosentez olayı ile güneş enerjisini diğer canlıların kullanılabileceği hale dönüştürerek besin zinciri içerisinde hayati rol oynarlar. Yine bu olayla üretilen oksijen de, diğer tüm canlıların solunumu ve gıdalarının enerjiye dönüştürülmesinde kullanılır. Ağaçlar kuşlara yuva olurken, kuşlarda ormana zararlı böcekleri yiyerek ağaçları, dolayısıyla ormanı korurlar. Ağaçlar bir anlamda ormanın koruyucusu, diğer canlıların güvencesidir. Likenler, kaya ve taşları parçalayarak toprak oluşmasını sağlar ve nem tutma özellikleri nedeniyle de sahaya öncü bitkilerin gelmesine imkan verirler. Mantar

ve bakteriler ölen canlıları parçalayarak tekrar besin zincirine dahil ederler. Bir yerde beslenen hayvanlar gittikleri yerlere enerji ve mineral maddelerini yiyecek halinde taşırlar. Rüzgar ve beslenme işlemi esnasında hayvanlar, tohum ve sporları başka yerlere taşıyarak birçok bitkinin yayılma ve çoğalmasına neden olur (Anonim 2001b).

Ormanlar, oluşturdukları yeraltı ve yerüstü su kaynakları ile, iklim ve su rejimini düzenler, toplumun ihtiyacı olan içme ve kullanma suyunu istikrarlı bir şekilde sağlar. Ekosistem, bitkiler, hayvanlar ve kuşların doğal su deposudur. Araştırmalara göre ülkemizin yıllık ortalama yağış miktarı 643 mm'dir. Bu ise yılda 501 milyar m³ su anlamı taşır. Bunun yaklaşık 41 milyar m³'ünün özellikle ormanlar sayesinde toprağa sızarak yeraltı su rezervlerini beslediği, 186 milyar m³'ünün de yüzeysel akışla deniz ve göllere gittiği ve 274 milyar m³'ünde buharlaşarak atmosfere geri döndüğü kabul edilmektedir. Ormanlar, yüzeysel akışla meydana gelen su kaybını çıplak araziye göre ortalama 16 kat yavaşlatarak, toprağa giren su miktarını da yüzde 100'e varan oranlarda arttırabilmektedir (Anonim 2001a).

Ormanlar, rüzgarın hızı ile gece-gündüz ve mevsimler arası sıcaklık farkını düşürerek, nemli lokal ve bölgesel iklim oluşturur. Ağaçlar rüzgar hızını yüzde 50, yaz sıcaklığını 8-15 derece düşürmekte, kış sıcaklığını ise ortalama 2 derece yüksek tutmaktadır. Orman bir siper görevi görerek, rüzgarın hızını düşürür ve kurutucu etkisini azaltır. Transpirasyon ve sis tutma özelliği ile daha nemli ortam yaratır. Orman için de, yaz-kış ve gece-gündüz sıcaklık farkları daha azdır. Çeşitli ortamlar arasındaki farklı ısı ve nem, lokal hava akımları da yaratır. Bu nedenle ormanlar, sıcak yaz günlerinde köylü ve hayvanların doğal serinleticisi durumundadır. Bu lokal sıcaklık farkı ve iklimi yaratma özelliği nedeniyle, ormanlarda özellikle ibrelili ağaçlar topluluğu içinde inşa edilen konutlar kışın ısıtma, yazın soğutma açısından büyük enerji tasarrufu sağlar (Anonim 2007).

Ormanlar ve özellikle korunan orman alanları, meralar ve sulak alanlar, flora ve fauna olarak biyolojik çeşitliliğin korunması ve geliştirilmesi için hayati önem taşımaktadır. Buralardaki doğa peyzajı kelimelerle anlatılmayacak görünüm içinde ve doğal güzelliklerdendir. Orman ekosistemi, dinamik yapısı nedeniyle muntazaman

değişmektedir. Doğal ve insan kaynaklı faktörler sistemi etkilerken, sistem de kendini yenileme özelliği sayesinde bu etmenlere karşı durarak yeni dengeler oluşturmaktadır. Bugün dünyadaki canlı türlerin yüzde 50'si orman ekosisteminde yaşar. Ekosistem, tür ve gen çeşitliliği olarak tanımlanan biyolojik çeşitlilik, yeryüzünde en etkili şekilde, yeterli büyüklükteki, kirlenmeden uzak ve doğal peyzaj yapısı bozulmamış orman alanlarında korunur. Buralar ise genelde Milli Park ve benzeri koruma alanlarıdır. Buralar toplumların bilimsel, kültürel, dinlenme ve ruh sağlığını geliştirme yerleri olabilmektedir (Küçükosmanoğlu 1994).

Ormanlar ve ağaç örtüsü radyoaktif öldürücü ve kirleticilere karşı en büyük doğal koruyucudur. Yapılan araştırmalara göre, orman örtüsü radyoaktif materyal yayılımını % 30 ile % 60 arasında değişen aralıklarla önleyebilmektedir (Anonim 2001a).

Ormanın üst kesimlerinde oluşan su, sulak alanlarla beraber akarsu boylarında orman içi su hayatını korur, çevredeki yaban hayatı için de gerekli yaşam ortamı oluşturur. Orman örtüsü, orman içi su yüzeylerinde sıcaklık derecesini 8-10 derece düşük tutmaktadır. Ayrıca bazı bitkiler örneğin su sümbülü ve su mercimeği, evsel atıklar içindeki organik maddelerden azotu yüzde 80 ve fosforu yüzde 40 oranında absorbe edebilmektedir. Yine bazı su bitkileri, atıktaki ağır metalleri de sudan uzaklaştırabilmekte ve suyun pH derecesini düzenleyerek biyolojik filtre görevi görmektedir (Anonim 2001b).

Ormanlar, yaşamın temel girdisi olan oksijeni en fazla üreten ekosistemlerdir. Ormanlar, birim alanda, kırsal alana göre ortalama 7 kat daha fazla oksijen üretmekte ve ormanlar havadaki tozun yüzde 80'ini tutarken, gürültü kirliliğini ise ortalama 25 desibel azaltmaktadır. Yılda bir hektar kayın ormanı 68 ton, ladin ormanı 32 ton ve çam ormanları da 30-40 ton dolayında toz tutma özelliğine sahiptir. Bu tozla birlikte bakteri, virüs ve zararlı gazlar da ağaçların yaprak ve dallarında tutulmuş olur. İnsanı ruhsal ve bedensel olarak etkileyen otoyol gürültüsü, yol kenarlarına tesis edilecek 250 metrelik bir orman şeridi ile rahatça uyunabilen ve çalışılabilen seviyeye düşürülebilmektedir. Bu nedenlerle, ormanlar içinde yaşayan halk, fizik ve ruhsal bakımdan daha sağlıklı ve daha huzurludur. Bu kişilerin doktor ve hastane ilişkileri daha düşük, sağlık harcamaları daha azdır (Anonim 2001a).

Ormanlar iklim değişikliklerine neden olan küresel ısınmanın, “sera etkisi”, fotosentez olayı ile etkisini azaltır. Bilindiği gibi dünya, sera etkisi yaratan gazlar sonucu, son dönemlerde son bin yıldan daha hızla ısınmaktadır. İklimler değişmekte, aşırı ve ani ısınmalar, soğumalar, hortumlar ve seller günlük hayatımızı ve insanlığın geleceğini tehdit eder duruma gelmiştir. Yapılan araştırmalar, hava sıcaklığının 20. yüzyılda geçen bin yıla göre yaklaşık 2,0 derece daha fazla arttığını ortaya koymuştur. Geçmişte hiç görülmeyen fırtına ve hortumlar, (El Nino), dünyanın birçok yerinde can ve mal felaketlerine neden olmuş, Arabistan 2001 yazında kar fırtınasıyla tanışmış, İspanya’da hava sıcaklığı dakikalarla ifade edilen sürede 17 derece yükselmiştir. Ülkemizde ise, 2000 yılında Kastamonu-Taşköprü’de oluşan hortum, 100 hektarlık çam köknar ormanını tahrip etmiş, 2001 de yaz ortasında İzmir’de sıcaklık ani olarak 35’den 26 dereceye düşmüş ve 45 dakikada m²’ye 40 kg dolu ve yağmur düşmüştür. Ülkenin genelinde de son yıllarda hava sıcaklıkları normallerin üzerinde sürekli olmaya başlamış, yağışların mevsimlere dağılımı etkilenirken yıllık toplam miktarında da düşme görülmüştür. Dünyada 1997-98 de meydana gelen bu doğal afetlerin sosyal maliyeti 60 milyar dolar civarındadır (Anonim 2007).

Ormanlar sel, çığ ve heyelan olaylarını azaltarak, yerleşim yerleri, kayak merkezleri ve dağ eteklerindeki yollarda can ve mal kaybını önler veya azaltır. Ormanlar ve koruyucu orman şeritleri, yukarıda açıklandığı gibi, infiltrasyonu arttırır, yüzeysel akışı yavaşlatır, çığ oluşumunu önler ve kökleriyle toprağı sararak toprak kaymasını önler veya tahripkar etkisini azaltır. Örneğin, 1910 yılında iki bine yakın can kaybına neden olan Tokat Behzat Deresi taşkınları, 1955’lerde başlayan ve bugün 25000 hektarlık proje sahasını içeren ağaçlandırmalar ile durdurulmuştur. Aynı şekilde, Niksar yerleşim yeri de, 6000 hektarda yapılan ağaçlandırma ve erozyon kontrolü çalışmaları ile emniyet altına alınmış, taşkınlardan korumuştur. 155 cana malolan 1948 Amasya ve 185 can kaybına neden olan 1957 Ankara Hatip Deresi taşkınları, Trabzonda 1988 yılında 65, 1990 da 57 cana malolan sel felaketleri ve heyelanları, 1995 de 74 vatandaşın Senirkent’de ve 64 kişinin İzmir-Karşıyaka’da hayatını kaybettiği sel ve toprak erozyonları, 1998 Batı ve Doğu Karadeniz sel olayları ve heyelanları ile Güneydoğuda 1992 yılında 200 kişinin ve 1993 de Bayburtta 40 kişinin hayatını yitirdiği çığ olayları, orman ve orman örtüsünün kaybedilmesinin sonucudur. Özellikle ülkenin birçok yöresinde süregelen

kaçakçılık, yakacak odun hakkını kötüye kullanarak verilen miktarın üzerinde odun taşıma, açmacılık ve yerleşme, böyle afetlerin yaşanmasına sebep olan başlıca nedenlerdir. DSİ envanterlerine göre son 27 yılda taşkınlardan kaynaklanan ekonomik kayıp yılda ortalama 100 milyon dolar civarındadır (Anonim 2001b).

Mera ve tarım arazilerinde “rüzgar perdeleri” adıyla tesis edilen ağaç toplulukları, yöredeki ekolojik şartları iyileştirip biyolojik çeşitliliği geliştirirken; tarımsal üretimi artırmakta, yaban hayatını geliştirmekte ve evcil hayvanlar için de doğal ahır görevini görmektedir. Bugün Yeni Zelanda ve Avustralya da yaygın bir şekilde uygulanan bu sistem, arazilerde 7 metrelik aralıklarla 2-3 metre genişliğinde tesis edilmektedir. Burada sistemin ana amacı, tarım üretimini artırmanın yanında, saatte 250 km hıza ulaşan rüzgarlara karşı, koyun sürüleri için doğal ahır olarak, koruma yaratmaktır (Anonim 2001a).

3. MERA KAVRAMI VE ÖNEMİ

3.1 Mera Kavramı

Mera, bir veya birkaç köye veya beldeye hayvanlarını otlatmaları ve otundan yararlanmaları için tahsis edilen veya öteden beri bu amaçla kullanılan arazilerdir. Bu meralar orman rejimine giren alanlarda bulunuyorsa, “orman içi mera” olarak tanımlanmaktadır. Otlak deyimi ise, çoğu kez sulak yerlerde kendiliğinden yetişen otsu bitkilerin oluşturduğu ve otlatılmaya elverişli bitki topluluğunu ifade ettiği gibi, Mera Hukuku’nda mera dışındaki köy orta mallarından sayılmakta, ancak mera ile aynı niteliklere sahip yerler olarak belirtilmektedir. Köylülerin, hayvanlarla birlikte yaz mevsimini geçirmeleri ve hayvanlarını otlatmaları ve otundan yararlanmaları için tahsis veya öteden beri bu amaçla kullanılan arazilere yaylak denilmektedir (Anonim 2012).

Türkiye’de hayvancılığın başlıca yem kaynağı olan çayır ve meralar yıllar boyu atalardan kalan bir miras olarak kullanılmıştır. 4342 sayılı Mera Kanununun 3. maddesinin d, e ve f bentlerinde çayır ve meralar aşağıdaki gibi açıklanmış ve özetlenmiştir:

- o Mera: Hayvanların otlatılması ve otundan yararlanılması için tahsis edilen veya kadimden (öncesi bilinmeyen zaman) beri bu amaçla kullanılan arazilerdir.
- o Yaylak: Çiftçilerin hayvanları ile birlikte yaz mevsimini geçirmeleri, hayvanlarını otlatmaları ve otundan yararlanmaları için tahsis edilen veya kadimden beri bu amaçla kullanılan yerlerdir.
- o Kışlak: Hayvanların kış mevsiminde barındırılması ve otundan yararlanılması için tahsis edilen veya kadimden beri bu amaçla kullanılan topraklardır.

Anayasa’da tarım, hayvancılık ve bu üretim dallarında çalışanların korunması başlıklı bölümünde mera kavramına ise şu şekilde değinilmiştir:

“Madde 45 - Devlet, tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek, tarımsal üretim planlaması ilkelerine uygun olarak bitkisel ve hayvansal üretimi artırmak maksadıyla, tarım ve hayvancılıkla uğraşanların işletme araç ve gereçlerinin ve diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırır. Devlet, bitkisel ve hayvansal ürünlerin değerlendirilmesi ve gerçek değerlerinin üreticinin eline geçmesi için gereken tedbirleri alır”.

Kanunlarda meraların tanımı yapılmış Anayasa'nın 45. maddesinde ise amaç dışı kullanılması ve tahribinin önlenmesi için “gereken tedbirleri” alır denilerek buraların korunması istenilmiştir. Yazılı olan kurallar yasalarda kalmakta uygulamada ise bariz sıkıntılar oluşmaktadır.

Son yıllarda yaylalarda ikinci konut edinmenin yaygınlaşmasından sonra Karadeniz yaylaları ile mevsim nedeniyle yaylaların yoğun olarak kullanıldığı Mersin ve Adana yöresindeki Toros Yaylaları, yeni sorunları ortaya çıkarmaktadır. Yayla turizminin desteklenmesi yaylalarda ev edinmeyi de teşvik etmiş bulunmaktadır. Toros Dağlarında Tahtacı adıyla anılan göçerlerin kullandıkları ahşap evler kalıcı konutlara dönmüştür. İzinsiz yapılaşma olduğundan yaylalarda da bir düzen olmamaktadır. Yaylalardaki obalarda ve mezerelerde imar işlerini kontrol eden bir ekip de bulunmadığından beton yığınları gelişi güzel yapılmaktadır. Bolu'da kış turizmi ile Doğu Karadeniz'de turizm patlaması, Akdeniz'de iklim nedeni ile yaz döneminde kullanıma yönelik olarak yaylaların yoğun biçimde kullanımı, söz konusu alanların doğal niteliklerinde, plansız yapılaşmadan dolayı tahriplerin olduğu dikkati çekmektedir. Güzellik ortadan kalkınca bundan turizm de etkilenmektedir. Ormanların ve meraların tahsis dışı kullanılması konusunda yapılanlar, endişe duymayı gerekli kılmaktadır (Akyüz 2005).

3.2 Meranın Önemi

Türkiye'de hayvancılığın büyümesi gelecek nesillere dışarıdan ithal hayvan getirilmek yerine Anayasa'nın 45. maddesinde belirtildiği üzere gerekli önlemleri alarak hayvancılığın korunması ve gelişmesi büyük bir önem arz etmektedir. Çayır ve mera arazileri yıllar boyu hayvancılığın başlıca yem kaynağı olmuştur.

Hayvansal üretimde en önemli girdiyi oluşturan kaliteli kaba yemin en ucuz ve en kolay temin edildiği kaynaklar, en önemli doğal kaynaklarımızı oluşturan çayır ve mera alanlarıdır. Sürdürülebilir bir üretimi sağlamanın yanında, çayır ve mera alanlarımız, toprağı yerinde tutarak, rüzgar ve su erozyonunu önlemek suretiyle, yaşanabilir ve sürdürülebilir bir çevrede yaşayabilmenin de en önemli unsurudur (Anonim 2012).

Günümüzde meralar tahsis dışı kullanılmaya başlanmıştır. Bu durumun bir sonucu olarak 1940'larda 44 milyon hektar olan ülkemiz çayır, mera alanları son yıllarda 12,3 milyon hektara inmiş, bir büyükbaş hayvan birimi (B.B.H.B.)'ne 4,3 hektar mera alanı düşerken, günümüzde bu rakam 1.1 hektara kadar inmiştir (Anonim 1997). Böylece, bir yandan çayır ve mera alanları hızla daralırken diğer yandan hayvan sayısı artmış, zaten bozuk olan çayır, mera ve hayvan sayısı arasındaki denge tamamen bozularak meralarımız fakirleşmiş, buna bağlı olarak hayvansal üretimde düşme meydana gelmiştir. Ekonomik ve sosyal değişikliklerin etkisi ile bu durum zaman zaman diğer ülkelerde de yaşanmış tabii afetler ve savaşlar döneminde veya zamanla artan nüfusun tarım ürünleri gereksinimlerini karşılamak amacıyla, çayır ve mera topraklarının tarla arazisi haline getirilmesi zorunlu olmuştur. Bu tür olumsuzluklarla karşılaşan ülkeler, bir yandan çayır ve mera alanlarını sürüp kültür alanlarına çevirirken, diğer yandan yem bitkileri kültürünü geliştirmeyi ihmal etmemişler ve böylece meraların sürülmesi sonucu meydana gelen ot açığı yem bitkileri ile kapatmışlardır. Ancak ülkemizde zıt yönde bir uygulamaya gidilmiş, meralar tarım arazisi getirilirken hayvansal üretimde ortaya çıkan yem açığı dikkate alınmamış, meraların tahsis dışı kullanım durumu ile beraber çoğunda aşırı ve düzensiz otlatma sürdürülerek doğal bitki örtüsü zayıflatılmış ve hayvansal üretim ihmal edilmiştir. Özellikle 1950 yılından sonra ülkemize çok sayıda traktörün girmesi ile birlikte mera alanları sürülerek tarla haline getirilmiş, tarım nedeni ile sürülen alanların verimlilikleri kısa sürede azalmış ve sonraki süreçte bu alanların bir kısmı işlenmemiş ve erozyona bırakılmış, bir kısmına da yapılaşma yapılmıştır. (Anonim 2006).

4. ORMAN VE MERANIN HUKUKİ DURUMU KAMUSAL MAL YAKLAŞIMI

4.1 Kamu Malları Kavramı

Devletin çeşitli kategorilerde malları bulunmaktadır. Bu kategorilerden biri de devletin kamu malları ve devletin özel malları ayrımıdır. Devletin kamu malları kamunun ortak kullanımına bırakılmış yerlerle, kamu hizmetlerinin görülmesine tahsis edilmiş mallardan oluşmaktadır. Doğrudan kamu hizmetlerinde ya da kamunun ortak kullanımında olmayıp sağladıkları gelirleri nedeniyle kamu hizmetlerine dolaylı katkıları bulunan mallar; devletin özel malları kategorisinde yer almaktadır. Gerek Anayasa'da, gerekse çeşitli yasalarda, Türk hukukuna özgü, nevi şahsına münhasır olarak kullanılan devletin hüküm ve tasarrufundaki yerler ifadesi, esasen devletin kamu malları arasında yer alan sahipsiz mallar için kullanılmıştır. Türk hukuk sisteminde devlet malları kavramı tanımlanmamıştır. Ancak, belirtmek gerekir ki, farklı tür ve içerikteki bu malları tanımlama gücü de bulunmaktadır. 3402 sayılı Kadastro Kanununun 16. maddesinde açıklama yer almaktadır. Burada da tanım yapmak yerine devletin kamu malları; hizmet malları, orta malları ve sahipsiz mallar şeklinde tasnif edilmiş olup, bu malların içerdiği mal grupları örnekleme olarak sayılmıştır (Söyler 2008).

Devletin kamu malları kavramı konusunda en geniş tanım olarak “devlet malları, devletin özel mülkiyetindeki malları, kamunun yararlanmasına tahsis edilen (özgülenen) hizmet malları ile kamunun ortak kullanımına ve yararlanmasına açık olan orta malları ve sahipsiz malları ifade eder” (Kırbaş 1985).

Kamu mallarının en temel özelliği ortak tüketim veya tüketimde rekabetin olmamasıdır. Bireyin her hangi bir kamu malını tüketmesi, aynı malı tüketen diğer bireyin ondan sağladığı faydada bir azalmaya neden olmamak veya tüketimde rekabet söz konusu olmamakta ve bireylerden biri veya bir grubunun söz konusu maldan yararlanmadan alıkonulmamakta veya kullanımdan dışlama olanağı bulunmamaktadır (Şen 2003).

Kamu malları İsviçre Medeni Kanunu'nun 664. maddesinden düzenlenmiştir. Bu madde Türk Medeni Kanunu'nun 715. (eski Medeni Kanun Md.641) maddesi ile kanunun uygulama alanı dışında kalan ve kamu hukukuna tabi olan malları saymaktadır. Bu maddenin birinci fıkrasına göre “sahipsiz şeyler” ve “menfaati umuma ait olan mallar” devletin hüküm ve tasarrufu altındadır (Ayanoğlu 2001).

Bu mallar; sahipsiz mallar, orta malları ve hizmet mallarından oluşmaktadır. 3402 sayılı Kadastro Kanununun 16. maddesinde de “kamunun ortak kullanılmasına veya bir kamu hizmetinin görülmesine ayrılan yerlerle Devletin hüküm ve tasarrufunda bulunan sahipsiz yerler” kamu malları olarak belirtilmiştir. Devletin kamu malları olan, sahipsiz mallar, orta malları ve hizmet mallarını daha kapsamlı bir şekilde aşağıda açıklanmıştır:

4.1.1 Sahipsiz mallar

Sahipsiz mallar; Devletin ve ferdin mülkiyetine girmemiş ve mal mahiyetini kazanmamış şeylerdir (Onar 1944). Doğal nitelikleri gereği özel mülkiyete elverişli olmayan herkesin doğrudan yararlanmasına ve kullanılmasına açık bulunan ve herhangi bir tahsis işlemine gerek duyulmayan mallardır (Aydınlı 1992).

Türk Medeni Kanunu'nun 715. maddesinde sahipsiz yerlerin devletin hüküm ve tasarrufu altında olduğu belirtilmiştir. 3402 Sayılı Kanunun 16. maddesinin (c) bendinde de, devletin hüküm ve tasarrufunda bulunan kayalar, tepeler, dağlar (bunlardan çıkan kaynaklar) gibi tarıma elverişli olmayan sahipsiz yerler ile deniz, göl, nehir gibi genel suların bu kategorideki mallar arasında olduğu ifade edilmiştir. Aynı maddenin (d) bendinde ise ormanların devletin hüküm ve tasarrufunda bulunduğu vurgulanmıştır.

Kamusal malların bu özellikleri nedeniyle “bireysel mülkiyete” konu olmaları genellikle mümkün olmamakta, sadece bazı kamu mallarının işletilmesi konusunda özel kişi veya örgütlere işletme hakkı devri ve imtiyaz verilebilmektedir. Yapılan tanıma ve açıklamaya en iyi uyan kamu mallarından biri de orman arazileridir. Ormanların

genellikle kamusal mal niteliğinde oldukları kabul edilmektedir. Kanunlara aykırı biçimde işgal edilen her orman arazisi, toplumda işgalciler dışında kalan tüm bireylerin söz konusu maldan yararlanmaları ve toplumsal fayda sağlamalarını kısıtlamakta, ancak işgalciler yönünden bireysel faydaya dönüşmektedir (Savaş 1997).

4.1.2 Orta mallar

Devlet veya bir kamu tüzel kişisi tarafından herkesin ya da bir kısım halkın doğrudan yararlanmasına ve kullanımına tahsis edilen mallardır (Aksay 1992). Orta mallar; ya tabiatları veya örf ve adet veya tahsis suretiyle kamunun fiilen kullandığı ya da faydalandığı mallardır. Örneğin; otlak, yaylak, kışlak, panayır ve Pazar yerleri, yollar, meydanlar, parklar, bahçeler ve benzerleri.

Orta mallarını sahihsiz mallardan ayrı kılan şey tahsis işlemidir. Bu malların bir kısmı idari bir işlem ile, bir kısmı da örf ve adete göre eskiden beri herkesin yararına veya kullanımına kendiliğinden tahsis edilen yerlerdir. Bu malların bir kısmından (mera ve yaylaklar gibi) belirli bir kesim yararlanırken, bir kısmından (yol ve meydanlar gibi) herkes yararlanmaktadır. Bunlar hakkında 4721 Sayılı Kanunun 715. maddesinde “... ile yararı kamuya ait mallar devletin hükmü ve tasarrufu altındadır” hükmü mevcuttur. Kadastro Kanunu’nun 16. maddesinde de kamunun ortak kullanımına ayrılan yerlerin kamu malları arasında bulunduğu belirtilmiştir. Söz konusu maddelerde geçen “yararı kamuya ait mallar” ve “kamunun ortak kullanımına ayrılan yerler” ifadeleri orta mallarını belirtmek için kullanılmıştır (Söyler 2008).

3402 Sayılı Kanunun 16. maddesinin (B) bendinde ise; “mera, yaylak, kışlak, otlak, harman ve panayır yerleri gibi paralı veya parasız kamunun yararlanmasına tahsis edildiği veya kamunun kadimden (öncesi bilinmeyen zaman) beri yararlandığı orta malı taşınmazları sınırlandırılır, parsel numarası verilerek yüzölçümü hesaplanır ve özel sicile yazılır” hükmü bulunmaktadır. 4342 sayılı Mera Kanunu’nun 4. maddesinde, mera, yaylak ve kışlakların devletin hüküm ve tasarrufunda olduğu belirtilmiştir.

Örneğin, 4342 Sayılı Kanununun 4. maddesinde mera, yaylak ve kışlakların devletin hüküm ve tasarrufunda olduğu belirtilmiştir. 442 sayılı Köy Kanunu'nun Ek 12. maddesinde de benzer bir hüküm bulunmaktadır. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanun'un Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin 9. maddesinde de "... devlet veya bir kamu tüzel kişisi tarafından umumun yahut bir kısım halkın yararlanmasına terk ve tahsis edilen umumi yollar, köprüler, parklar, meydanlar, meralar, yaylak ve kışlaklar gibi menfaati umuma ait taşınmaz mallarının" devletin hüküm ve tasarrufunda olduğu belirtilmiştir. O halde, gerek sahipsiz malların gerekse orta mallarının, devletin hüküm ve tasarrufunda olduğunda herhangi bir kuşku bulunmamaktadır (Söyler 2008).

3402 Sayılı Kanununun 18. maddesinin ikinci fıkrasında şu hüküm yer almaktadır: "Orta malları, hizmet malları, ormanlar ve devletin hüküm ve tasarrufunda olup bir kamu hizmetine tahsis edilen yerler ile kanunları uyarınca devlete kalan mallar, tapuda kayıtlı olsun olmasın kazandırıcı zamanaşımı yolu ile iktisap edilemez".

Kamu malları, devredilemeyeceğine ve üzerinde sınırlı aynî hak tesis edilemeyeceğine göre, tapu siciline tescil edilmelerine gerek yoktur. 4721 Sayılı Kanununun 999. maddesi de "Özel mülkiyete tâbi olmayan ve kamunun yararlanmasına ayrılan taşınmazlar, bunlara ilişkin tescili gerekli bir aynî hakkın kurulması söz konusu olmadıkça kütüğe kaydolunmaz" ifadesini taşımaktadır. Bu hükümle, tapu kütüğünün aleniyeti sağladığı, alışverişin güvenliğini sağladığı, kamu mallarının ise kişiler arasındaki alışveriş ilişkisinin dışında kalması gerektiği, kamu mülkiyeti ile özel mülkiyetin birbirine karışmaması gerektiği gösterilmiştir. Kamu mallarının da bir yere kaydedilmesi ihtiyacı bulunduğundan, özel siciller tutulabileceği, ancak bu sicillerin tapu sicilinden farklı olarak idarenin iç işleyişi ile ilgili olacağı belirtilmiştir (Özay 1996).

Türk hukukunda özel mülkiyetin dışında kabul edilen kamu mallarının tescile tâbi olmamasından dolayı herhangi bir özel Kanun'da kamu mallarının tescili öngörülmüşse; buradaki tescili tespit olarak kabul etmek gerekir (Ayanoğlu 2003).

4.1.3 Hizmet malları

Hizmet malları; bir kamu hizmetine, o hizmetin bir unsurunu teşkil edecek şekilde bağlanmış olan mallardır (Akdoğan vd. 1986). Kadastro Kanunu'nun 16. maddesinin (A) bendine göre, kamu hizmetlerinde kullanılan, bütçelerinde ayrılan ödenek veya yardımlarla yapılan resmi bina ve tesisler; “hastaneler veya diğer sağlık tesisleri, müzeler, kütüphaneler, hükümet, belediye askeri bölgeler, karakol ve okul binaları, köy odası, kütüphane, kitaplık, namazgah, cami, genel mezarlık, çeşme, kuyular, yunak ile kapanmış yollar, meydanlar, pazar yerleri, parklar ve bahçeler, boşluklar ve benzeri hizmet alanları” kayıt, belge veya özel kanunlarına göre Hazine, kamu kurum ve kuruluşları, il, belediye, köy veya mahalli idare birlikleri tüzel kişiliği adlarına tespit olunur. Diğer bir ifade ile bu mallar tapu kütüğünde söz konusu idareler adına tescil olunur. Bunlar esasen devletin özel malı olup, tahsis işlemi ile kamu (hizmet) malı haline dönüşmektedir. Hizmet mallarının orta mallardan farkı, bunları kamunun doğrudan değil, dolaylı şekilde kullanmasıdır. Sözgelimi halk, demiryollarını doğrudan değil, bindikleri tren vasıtasıyla kullanabilir (Gözler 2002). “Türk hukukuna özgü ve genel olarak kamu mallarını hem bireylere ve topluluklarına, hem de devlete ve malik kamu tüzel kişilerine karşı korumayı amaçlayan ve özel mülkiyet haklarının sakıncalarından koruyan bir önlem ilkesi” şeklinde açıklamıştır. Bu belirleme bir tanımdan ziyade, kamu mallarının özel mülkiyete konu edilmeyeceğini vurgulamaktadır (Duran 1986).

3402 Sayılı Kanunun 16. maddesinin (a) bendin de sayılan taşınmazların, yine maddede sayılan kamu tüzel kişilikleri adına tespit edileceği belirtilmiştir (Durman 2002). Resmi bina veya tesisin ilgili kamu kurum veya kuruluşu adına kadastro tespitinden maksat, böyle bir bina veya tesisin üzerine kurulu bulunduğu taşınmazın tespitidir. Resmi bina ve tesislerin kadastro tespitlerinin yapılması ve tapu siciline tescil edilmeleri onların kamu malı olma durumunu değiştirmez. Tespit ve tescil, bu binaların ve tesislerin korunmasını amaçlamaktadır. Hizmet malları özel mülkiyete konu olamazlar. Diğer yandan 3402 Sayılı Kanunun 18. maddesinde hizmet mallarının, tapuda kayıtlı olsun veya olmasın, kazandırıcı zamanaşımı ile iktisap edilememektedir (Akman 1990).

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 12.11.2001 tarihli ve E:2001/70, K:2001/71 sayılı kararı ile özel mülkiyete konu edilemeyen, kamu malı niteliğini taşıyan bu yerler üzerinde devletin mülkiyet hakkının, medeni hukuktaki manasında bir mülkiyet hakkı olmayıp, bir nevi "idare hukuku mülkiyeti" olduğunu belirtmiştir. Bütün bu açıklamalar gösteriyor ki, bu ifadenin Türk hukukunda, yargı kararlarında ve doktrinde içeriğine uygun bir tanımı yapılmamıştır. Yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde bu ifadeyi şu şekilde tanımlamak olanaklıdır: "Mülkiyet hakkı dışında, devletin denetim, gözetim, koruma, kollama ve kullanım hakkını yerine getirdiği görünür ve görünmez kamusal mal ve alanlardır" (Söyler 2005).

Esasen 4721 Sayılı Kanunun "sahipsiz yerler ve yararı kamuya ait mallar" başlıklı 715. maddesinde; "sahipsiz yerler ile yararı kamuya ait mallar devletin hüküm ve tasarrufu altındadır" denilmektedir. Madde metninde geçen "yararı kamuya ait mallar" ifadesi devletin kamu mallarından orta mallarını içermektedir. Bu noktadan hareketle, devletin hüküm ve tasarrufundaki yerler ifadesinin hem sahipsiz malları hem de orta mallarını içerdiğini söylemek mümkündür. Bu hususu doğrulayan başka kanun ve yönetmelikler de vardır (Söyler 2008).

5. ORMAN ARAZİLERİNİN ORMAN SINIRLARI DIŞINA ÇIKARILMA VE ÖZEL MÜLKİYETE KONU EDİLMESİNİN TARİHSEL SÜRECİ

5.1 1924 ile 1961 Yılları Arası Dönem

Cumhuriyet Dönemi'nin ilk yıllarında, uygulanan liberal politikalara bağlı olarak ormanlar üzerinde özel mülkiyetin kabulüne dair eski geleneğinin devam ettirildiğini görmekteyiz. 1924 Anayasası'nın ilk halinde ormancılıkla ilgili düzenleme bulunmamaktadır. Ancak 1929 bunalımının ortaya çıkardığı devletçilik anlayışı, orman mülkiyeti konusunu da etkilemiş ve milli servet olarak nitelendirilen ormanların devlet mülkiyetinde olması gerektiği görüşü yaygınlaşmaya başlamıştır (Ayaz 2010).

1924 Anayasası'nın 5 Şubat 1937 tarihli 3116 Sayılı Kanun ile 74. maddesinin ikinci fıkrası değiştirilerek aşağıda açıklanmıştır:

1924 Anayasası: Madde 74/(2). “Çiftçiyi toprak sahibi yapmak ve ormanları devlet tarafından idare etmek için istimlak olunacak arazi ve ormanların istimlak bedelleri ve bu bedellerin tediyesi mahsus kanunlarla tayin olunur”.

Belirtilen değişiklikle ormanlarla ilgili en temel özellik belirlenmiştir. 1924 Anayasası'nda, 74. maddede yer alan istimlak ile ilgili hüküm dışında ormanlarla ilgili her herhangi bir düzenleme mevcut değildir (İnal 1971).

Zamanın ekonomik modeline de uygun olarak devlet ormancılığı benimsenmiştir. 1929-1931 döneminde etkili olan ekonomik kriz sonrasında, 1923 yılından beri uygulanan liberal ekonomik anlayış yerini ekonomide devletçiliğe bırakmış ve böylece 1930'lu yıllardan sonra devlet ekonominin ve hayatın her alanında en büyük aktör olarak rol oynamaya başlamıştır. Ekonomik modeldeki değişiklik ve Anayasa'da yapılan yeni düzenleme ile ormanların sınırlandırılmasına yönelik çalışmalar gerçekleştirilmiştir. Ormanların sınırlarını belirlemeye yönelik ilk komisyon kurulması 1937 yılında yapılmıştır (Yılmaz 1992).

1924-1937 yılları arasında pek çok yerli ve yabancı uzmanın çalışması sonucu ülkenin orman varlığı tespit edilmiş ve ülkemizin ilk modern orman kanunu olan 3116 Sayılı Kanun 8.2.1937 tarihinde yürürlüğe girmiştir (Acun 1945).

Anayasa’da yapılan değişiklik doğrultusunda 1937 yılında çıkarılan 3116 Sayılı Orman Kanunu’nun geçici 1. maddesiyle özel mülkiyette bulunan ve belli bir büyüklüğün üzerinde olan ormanların devletleştirilmesi öngörülmüştür (Ayaz ve İnanç 2009).

3116 Sayılı Kanuna kadar orman arazisi olarak bilinen her yer orman sayılmıştır. Hukuki bir orman tanımı mevcut değildi (Toygar 1964). 3116 Sayılı Kanun 3 temel prensip üzerine inşa edilmiştir. Bu prensipler ormanların devlet mülkiyetine alınması, devlet tarafından işletilmesi ve devamlılık prensipleridir (Ayanoglu 1987). Aslında 3116 Sayılı Kanun ormanlar üzerinde özel mülkiyeti tamamiyle reddetmiş değildir, ancak Kanun’un temel hedefi tüm ormanların devlet mülkiyetine geçirilmesi olduğu için her nasılsa devletten başkalarının eline geçmiş ormanların tekrar devlet mülkiyetine alınması amaçlanmıştır (Ayaz 2010).

3116 Sayılı Kanunun devletleştirmeye ilişkin hükümleri yeterince etkin şekilde uygulanmamıştır. Bunun başlıca sebepleri personel ve kaynak yetersizliği ile devletleştirme işlemlerinin çok sayıda mülkiyet uyumsuzluğuna neden olmasıdır (Ayaz 2010). Bu dönemde özel mülkiyette bulunan orman miktarının 543.200 hektar olarak hesaplanmasına, rağmen sadece 28.839 hektar orman alanı devletleştirilebilmiştir (Çağlar 1979). 3116 Sayılı Kanunun kamulaştırma ile ilgili hükümleri gerekli teşkilat ve para temin edilememesinden dolayı orman arazileri bütünü ile devletleştirilememiştir (Usluoğlu 1987).

3116 Sayılı Kanun ile öngörülen devletleştirmenin yeterince başarılı olmaması devleti yeni arayışlara itmiştir. Bütün orman arazilerininin devlet mülkiyetinde olması gerektiği düşüncesi, bu dönemde daha da kuvvetlenmiştir. Bunun üzerine “Azlığı veya çokluğu, varlığı veya yokluğu yurdun barındırma kabiliyetini yükselten veya indiren ormanın devlet elinde olması ve devlet elinde kalmasından daha doğru bir şey olamaz. Çünkü yurdun insan barındırma kabiliyetini kişilerden daha ziyade devlet düşünür ve ona göre

de orman varlığını koruma ve geliştirme yollarını tutabilir” gerekçesi (TBMM, 1945) ile 1945 yılında çıkarılan 4785 sayılı Kanun ile bazı istisnalar dışındaki bütün orman arazileri “hiçbir işlem ve bildirim lüzum olmaksızın” devletleştirilmiştir. Kanun gerekçesinde ormanların toplumun bütününe hitap eden faydalara sahip olduğu, bu faydaların devlet tarafından tüm halka eşit şekilde dağıtılması gerektiği, ormanların işletilmesinin büyük sermaye gerektirdiği, bu nedenlerle ormanların devlet mülkiyetine geçirilmesi gerektiği vurgulanmıştır (Birben 2008).

1924 Anayasası’nda 74. maddede bulunan ormanlarla ilgili bölüm, 1945 yılında 4645 sayılı kanunla bu nedenlerden dolayı değişikliğe uğramıştır. 10.01.1945 tarih ve 4695 Sayılı Kanun ile yapılan değişiklik aşağıda verilmiştir:

Madde 74/(2): “Çiftçiyi toprak sahibi kılmak ve ormanları devletleştirmek için alınacak toprak ve ormanları kamulaştırma karşılığı ve bu karşılıkların ödenmesi, özel kanunlarla gösterilir”.

1924 Anayasası’ndaki orman ile ilgili 74. maddesinin değiştirilmesi ile ormanları Devlet tarafından idare etmek için yapılacak kamulaştırmalar ve kamulaştırma bedelleri ile bu bedellerin ödenme şekli özel kanunlarla düzenlenecektir (Şimşek 2010). Bu anlamda 3115 Sayılı Kanun ile Anayasa’da yapılan değişiklik, 3116 Sayılı Kanun ve daha sonra çıkarılan 4785 Sayılı Kanun ile de ormanların devletleştirilmesi için uygun bir zemin oluşturmuştur (Birben 2008).

09.07.1945 tarih ve 4785 Sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte var olan gerçek veya tüzel özel kişilere, vakıflara ve köy, belediye, özel idare kamu tüzel kişiliklerine ilişkin bütün ormanların devletleştirilmesine dairdir. Bu kanun ile devletleştirilen orman miktarı 240 bin hektar olduğu tahmin edilmektedir. İstatistiklere göre bir halk tepkisi olarak en çok orman yangını, bu yasanın yürürlüğe girdiği 1945-46 yıllarında olmuş ve kaybedilen orman miktarı 900 bin hektardır. 240 bin hektarlık kazanca karşılık, 900 bin hektarlık bir kayıp, bu yasanın ormanlar lehine pek faydalı olmadığı durumu ortaya çıkarmaktadır (Anonim 2010).

Cumhuriyet sonrası dönemin ilk Orman Kanunu olan 3116 Sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1937 yılından, 1960 yılına kadar 1.200.000 ha orman sahası azalmıştır (İnal 1971). Bunun nedenleri arasında nüfusun hızla artması ve dolayısıyla istihdam kapasitesinin düşmesi, ihtiyaçların çoğalması ve çeşitlenmesi, çevredeki tarım arazisi, otlak gibi kaynakların azalması böylece insan ve hayvan besleme gücünün düşmesi gösterilebilir. 1950-1960 yılları arasında orman suçları için 4 genel af çıkması ve her genel aftan sonra yılda ortalama 10.000 olan orman suçu oranının 90.000'e ulaşması, ormanların anayasal güvence altına alınması zorunluluğunu getirmiştir (Aydın 1998).

İstanbul Üniversitesinde kurulan 10 kişilik Anayasa Komisyonu tarafından hazırlanan yasa tasarısı temel alınarak, 1961 Kurucu Meclisi, ilk kez 1961 Anayasası'nda ormanları koruyucu hükme yer vermiştir (İnal 1971). 1961 Anayasası'nda 37, 38 ve 131. maddeler ormancılıkla ilgili hükümlerdir (Gözübüyük 2002).

1961 Anayasası 37. maddeye göre; “Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini gerçekleştirmek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçiye toprak sağlamak amacıyla gereken tedbirleri alır. Kanun bu amaçlarla, değişik tarım bölgelerine ve çeşitlerine göre toprağın genişliğini gösterebilir. Devlet çiftçinin işletme araçlarına sahip olmasını kolaylaştırır. Toprak dağıtımı, ormanların küçülmesi veya diğer toprak servetlerinin azalması sonucunu doğuramaz”.

1961 Anayasası'nın 38. maddesine göre; “Devlet ve kamu tüzel kişileri, kamu yararının gerektirdiği hallerde gerçek karşılıklarını peşin ödemek suretiyle, özel mülkiyette bulunan taşınmaz malların, kanunda gösterilen esas ve usullere göre, tamamını veya bir kısmını edinmeye veya bunlar üzerinde idari irtifaklar kurmaya yetkilidir. Çiftçinin topraklandırılması, ormanların devletleştirilmesi, yeni orman yetiştirilmesi ve iskan projelerinin gerçekleştirilmesi amaçlarıyla kamulaştırılan toprak bedellerinin ödeme şekli kanunla düzenlenir. Kanunun taksitle ödemeyi gözetmediği hallerde, ödeme süresi beş yılı aşamaz. Bu takdirde taksitler eşit olarak ödenir ve kanunla gösterilen faiz haddine bağlanır. Kamulaştırılan topraktan, o toprağı doğrudan doğruya işleten çiftçinin hakkaniyetli ölçüler içerisinde geçinebilmesi için zaruri olan ve kanunla gösterilen

kısının ve küçük çiftçinin kamulaştırılan toprağının bedeli her halde peşin ödenir”. hükmüne de amirdir.

Anayasa’daki ormancılıkla ilgili hükümler, 6831 sayılı Orman Kanununu destekler niteliktedir. Bu hükümler ile ormanların korunması, alanların hiçbir şekilde daraltılmaması, gözetimi, devlet ormanlarının yönetilmesi, işletilmesi ve her türlü mülkiyet tasarrufu güvence altına alınmıştır. Ormanların kamulaştırılması için değer bedel esaslı kabul edilmiş, orman içinde ve bitişiğinde oturan halkın kalkındırılması ve başka yere yerleştirilmesi sağlanmıştır. Yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirileceği ve bu alanlarda başka çeşit tarım ve hayvancılık yapılamayacağı ve orman suçları için genel af çıkartılmayacağı kesinlikle belirtilmiştir (Ayanoglu 1987).

1961 Anayasası’nda Ormanlarla ilgili “Ormanların Korunması ve Geliştirilmesi” başlığı altında yer verilen 131. maddeye göre;

“Devlet, ormanların korunması ve ormanlık sahaların genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır. Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir. Devlet ormanları, kanuna göre Devletçe yönetilir ve işletilir. Devlet ormanlarının mülkiyeti, yönetimi ve işletilmesi özel kişilere devrolunamaz. Bu ormanlar, zaman aşımıyla mülk edinilemez ve kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz. Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez. Ormanlar içinde veya hemen yakınında oturan halkın kalkındırılması ve ormanı koruma bakımından, gerekirse başka yere yerleştirilmesi kanunla düzenlenir. Yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirilir ve bu yerlerde başka çeşit tarım ve hayvancılık yapılamaz. Orman suçları için genel af çıkarılmaz; ormanların tahribine yol açacak hiçbir siyasî propaganda yapılamaz”. denilerek ormanların korunması ve özel mülkiyete konu olamayacağı belirtilmiştir. 15.10.1961 tarihinde kabul edilen 1961 Anayasası’nın 131.maddesi ise, Devlet ormanları Anayasal güvenceye kavuşturulmuş ve Devlete, “**orman sahalarını genişletmek için** kanun koyma ve tedbir alma” görevi vermiştir. Aynı madde ile “**orman sınırlarında hangi nedenle olursa olsun daraltma yapılamayacağı**” hüküm altına alınmıştır (Anonim 2009).

Adalet İstatistikleri (1960-1965)'ne göre 1960 yılında Türk Ceza Kanunu ve hususi kanunlarla mahkum olan 178.803 kişinin 55.320 kişisi yani % 31'ini ve hususi kanunlara göre mahkum olan 89.566 kişinin % 62'sini tek başına orman suçundan mahkum olanlar teşkil etmektedir (Ayanoglu 1985).

5.2 1961 Anayasası'nın 131. Maddesi ve Yasal Düzenlemeler

Orman vasfını kaybetmiş arazilerle ilgili olarak ilk Anayasal düzenleme 1961 Anayasası'nda yapılmıştır. Ülkedeki siyasi mücadele çeşitli orman kanunu tekliflerinin ve tasarılarının ortaya çıkmasına yol açmıştır. Bu çabaların amacı özellikle yürürlükteki Orman Kanunu'nda değişiklikler yaparak bir kısım ormanlık araziyi orman sınırları dışına çıkarmak, bunları köylü halka dağıtmak, böylece toprak sıkıntısının doğurduğu huzursuzluğu gidermek olarak gösterilmektedir. Ancak 1961 Anayasası bu yolları ormancılık ile ilgili hükümleri ile tamamen kapadığı için; 131. maddesinin “orman olmayan yerleri orman sayması” ve “orman suçlarını genel aften yararlanmalarını yasaklaması” yüzünden orman içindeki köyler halkını bir çıkmaza soktuğu gerekçesiyle, bir kısım ormanlık arazinin orman rejimi dışına çıkarılmasını öngören, 1963 yılında yürürlüğe giren 663 Sayılı Ek Orman Kanunu çıkarılmıştır, aynı yıl Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir. Orman Kanununun 1. maddesinde yer alan orman tanımını değiştirmek maksadıyla 1967 ve 1969 yıllarında hazırlanan tasarılar da kamuoyunun tepkisi sebebiyle kanunlaşmamıştır (Usluoğlu 1987). Bütün bu gelişmeler karşısında Anayasa'nın 131. maddesinde değişiklik yapılarak orman sınırları dışına çıkarma işlemleri anayasaya uygun bir hale getirilmiştir. Anayasa'nın Değiştirilmesine İlişkin Kanun 1255 sayı ile 22.4.1970 günü yürürlüğe girmiştir (İnal 1971).

1961 Anayasası'nın 1970 yılında değiştirilen 131. maddesi aşağıdaki gibidir:

“Ormanların ve Orman Köylüsünün Korunması, Ormanların Geliştirilmesi” başlığı yeniden düzenlenen 131. maddesinde; “Anayasa'nın yürürlüğe girdiği tarihten önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvalık, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında

yarar bulunan topraklarla şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında orman sınırlarında hiçbir daraltma yapılamaz”.

Görüldüğü üzere yapılan, bu değişiklikle herhangi bir yerin “orman” sayılmayabilmesi için; “bilim ve fen bakımında orman niteliğini tam olarak kaybetmiş” ve bu durumun Anayasa’nın yürürlüğe girdiği tarihten önce gerçekleşmiş olması koşulları getirilmiştir (Çağlar 2012).

1961 Anayasası’na paralel olarak Orman Kanunu’nda ilk yasal düzenleme ise 1973 yılında yapılmış, 1744 Sayılı Kanun çıkartılmış 6831 Sayılı Kanun’un 2. maddesinde 1973 yılında çıkarılan 1744 Sayılı Kanun ile “15.10.1961 gününden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden;

a) Su ve toprak rejimine zarar vermeyen, orman bütünlüğünü bozmayan, tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (antepfıstığı) gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan yerler ile otlak, kışlak ve yaylak haline gelmiş yerler,

b) Şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim sahaları, orman sınırları dışına çıkarılacaktır.”

15.10.1961 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik ve zeytinlik gibi çeşitli tarım alanları ve yerleşim yerleri ile orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen yerlerin orman sınırları dışına çıkartılması hükmü getirilmiştir (Velioğlu 2004).

Böylece, herhangi bir yerdeki orman ekosistemini Anayasa’nın yürürlüğe girdiği tarihten önce yok edip tarım veya yerleşme yerine dönüştürenlerin bağışlanması olanaklı kılınmış ve buna karşılık bir yandan da yürütmenin “orman” saymama uygulamaları da hem “15.10.1961 tarihinden önce” koşulu getirilerek tarihsel, hem de

“bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olma” koşulu getirilerek de niteliksel olarak kısıtlanmak istenmiştir (Çağlar 2012).

1744 Sayılı Kanun bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybetmeyi tarif etmemiş bunu tüzük çıkarılarak düzenleneceği aktarılmıştır. Anayasa değişikliği ile aynı yıl çıkarılan **Orman Sınırları Dışına Çıkarılacak Yerler Hakkında Tüzük** ile de pekiştirilerek, orman mevzuatında yer alan “2. madde uygulaması, toplum tarafından çokça telaffuz edilen 2/B çalışmalarına 1974 yılında başlanmıştır. Tüzüğün 5. maddesinde “Bilim ve fen bakımında orman niteliğinin tam olarak kaybolması” durumu; “Hayat birliği ve bu birliğe dahil unsurları kaybolacak şekilde üzerindeki ağaç ve ağaççık toplulukları kaldırılan ve toprağın müşir bitkiler ve refakat florası, dip kütükleri, ölü örtü ve toprağın bir metre derinliğine kadar olan kısmında kalın ve ince kök kalıntıları veya bunların çürümesinden hasıl olan içi humus veya gevşek mineral madde dolu kanallar bulunmayan ve çevre sorunları, ormancılık faaliyetleri ve ekonomisi yönlerinden yeniden orman kurulmasında zorunluluk veya yarar görülmeyen yerler...”

Tüzüğün 7. maddesinde “orman bütünlüğünün bozulması” durumu ise; “Ormanların sağladığı yarar ve hizmetleri veya bu yarar ve hizmetlerin görülmesi bakımından ormanlarda yapılacak bütün koruma, silvikültür ve amenajman planı uygulaması gibi teknik ve idari iş ve işlemleri kısmen de olsa engelleyen tarım ve hayvancılıkta kullanılan her çeşit yerler orman bütünlüğünü bozar” biçiminde açıklanmıştır.

6831 Sayılı Kanunda yapılan değişiklikten sonra orman sınırları dışına çıkarma işlemi 1974 yılından itibaren başlamıştır. Orman Genel Müdürlüğü verilerine göre 4.7.1973 tarihinde yürürlüğe giren 1744 Sayılı Kanunun yürürlükte kaldığı süre içinde (1974-1983) 114.286 ha orman alanı, anılan Kanunun ikinci maddesine göre orman sınırları dışına çıkarılmıştır (Umay 2005).

1744 Sayılı Kanun ile değiştirilen 6831 Sayılı Kanunun 2. maddesine göre orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin kimin adına tapu kaydının yapılacağı Kanunda belirtilmemiştir. Bir başka ifade ile belirtilen yerlerin kimler adına orman sınırları dışına

çıkarılacağına dair bir hüküm Kanunda bulunmamaktadır. Yapılan itirazlar üzerine Danıştay, orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin kime ait olduğunun tespiti yetkisinin Adliye Mahkemelerine ait olduğuna karar vermiştir. Genel görüş ve mahkeme kararları bu arazilerin Hazine'ye ait olduğu yönündedir (Umay 2005).

5.3 1982 Anayasası 169 ve 170. Maddeleri ve Yasal Düzenlemeler

12 Eylül 1982 yönetimince hazırlanan 1982 Anayasası'nda 1961 Anayasası'nın 131. maddesine büyük ölçüde sadık kalınmış, lakin bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybetmiş yerler olarak nitelendirilen yıl dönümünü 20 yıl ileriye çekmiştir. 1982 Anayasası'nda 169 ve 170. maddeleri olmak üzere orman ve orman köylüleri ile ilgili iki madde bulunmaktadır.

1961 Anayasası'nda ormanlarla ilgili hükümler 131. maddede ve 1982 Anayasası'nda 169 ve 170. maddelerde yer almıştır:

169. Madde: “Orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler ile 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında, orman sınırlarında daraltma yapılamaz.”

170. Madde: “**31.12.1981** tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş yerlerin değerlendirilmesi; bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen yerlerin tespiti ve orman sınırları dışına çıkartılması; orman içindeki köyler halkının kısmen veya tamamen bu yerlere yerleştirilmesi için Devlet eliyle anılan yerlerin ihya edilerek bu halkın yararlanmasına tahsisi kanunla düzenlenir.”

1982 Anayasası, bütün ormanların gözetiminin devlete ait olduğu, Devlet ormanlarının mülkiyetinin devrolunamayacağı, Devlet ormanlarının Devletçe yönetilip işletileceği, bu ormanların zamanaşımı ile mülk edinilemeyeceği gibi temel prensipleri aynen kabul etmiştir. Ayrıca Anayasa’da değişiklik yapan 1255 Sayılı Kanunla çıkarılan “orman suçları için genel af çıkarılamaz” hükmüne özel affi da ekleyerek yeniden düzenlenmiştir (Atbaşoğlu 2003).

Bütün bu olumlu gelişmelerin yanı sıra 1982 Anayasası orman sınırları dışına çıkarma konusunda ormanların devamlılığı açısından sakıncalı hükümlere de yer vermiştir. 1961 Anayasası’nda yer verilmeyen 1255 Sayılı Kanun ile 1970 yılında anayasaya giren orman sınırları dışına çıkarma işlemi, 1982 Anayasası’nda daha geniş bir biçimde yer almıştır.

“Orman toprağına yapılan saldırı durmamış, 1982 Anayasası’nın 169. maddesiyle orman sınırları dışına çıkarılacak yerler için yeni bir tarih belirlenmiş ve “orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen yerler ile **31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybeden yerlerin orman sınırları dışına çıkarılması**” hükmü getirilmiştir” (Anonim 2009).

Orman sınırı dışına çıkarmada 1961 Anayasası 15 Ekim 1961 tarihini baz almışken, 1982 Anayasası 31 Aralık 1981 tarihini esas almıştır. Başka ifade ile orman sınırı dışına çıkarılacak arazinin 31 Aralık 1981 tarihinden önce tam olarak orman vasfını kaybetmiş olması gerekmektedir. 1961-1981 tarihleri arasında 20 yıl boyunca açılan ve yerleşilen alanların orman sınırları dışına çıkarılmasına olanak sağlanmış, süre sınırlaması getirilmeden orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen, tarım alanlarına dönüştürülmesinde yarar olduğu tespit edilen yerler de orman sınırları dışında bırakılmıştır (Aksoy 1987). Bu dönemde, 1982 Anayasası ile yapılan değişikliklere paralel olarak Orman Kanunu da esaslı bir şekilde değiştirilmiştir. 23.9.1983 tarih ve 2896 Sayılı Kanunla 6831 sayılı Orman Kanunu’nun, 50’den fazla maddesi değiştirilerek ihtiyaçlara göre yeniden düzenlenmiştir (Kızılay 1988).

2896 Sayılı Kanun ile 1982 Anayasası'nda değişen hükümler 6831 Sayılı Kanuna taşınmıştır. Bu düzenleme ile orman sınırı dışına çıkarma için belirlenen 15.10.1961 tarihi, yeniden 31.12.1981 olarak değiştirilmiştir. Bu tarihler arasındaki 20 yıl boyunca orman sınırları dışına çıkartma işlemleri yasallık kazanmıştır. 2896 Sayılı Kanun 1984-1985 yıllarında yürürlükte kalmış ve 27.030 ha alan orman sınırları dışına çıkarılmıştır (Turan 2003).

Görüldüğü üzere, 1982 Anayasası'nın "2B uygulaması" ilgili kuralında, 1961 Anayasası'nın 131. maddesinden farklı olarak; "2B uygulaması" için getirilen tarihsel sınır 15.10.1961 tarihinden 31.12.1981 tarihine çekilmiştir. Böylece tarihsel süreç ileri çekilerek orman vasfını yitirmiş arazi alanı boyutları büyümüştür.

5.4 6831 Sayılı Orman Kanun'un 2. Maddesinin B Fıkrası

Halkın ismini yoğunlukla telaffuz ettiği 2/B kısaca tanımlamak gerekirse; 6831 Sayılı Kanun'un 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine veya kesinleşmiş mahkeme kararlarına göre 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden;

- Tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (antepfıstığı, çamfıstığı) gibi çeşitli tarım alanlarının,
- Otlak, kışlak, yaylak gibi hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen arazilerin,
- Şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim alanlarının,

Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılması uygulamasıdır. Bu düzenlemenin 6831 Sayılı Orman Kanunu'nun 2'nci maddesinin (B) bendinde yer alması nedeniyle, bu yerler kısaca "2/B" diye ifade edilmektedir.

6831 Sayılı Orman Kanunu'nun 2. maddesinin (A) bendinde, “orman olarak korunmasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, tersine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen” yerlerin,

(B) bendinde, “31.12.1981 tarihinden önce, bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu” yerlerin, devlete ait ise maliye hazinesi adına; kamu tüzel kişilerine ait ise, bu kurumlar adına; özel orman ise, sahipleri adına, orman sınırları dışına çıkartılacağı; bu yerler dışında orman sınırlarında hiçbir surette daraltma yapılamayacağı, öngörülmüştür. Bu kural, dayanağını anayasanın 169. maddesinin son fıkrasından almaktadır. Görüldüğü gibi, dayanağını anayasadan alan ve Orman Kanunu'nun 2. maddesinde (A) ve (B) olmak üzere iki ayrı bent ile düzenlenen orman sınırları dışına çıkarma konusunda, kamuoyunun, yalnızca (B) bendi ile orman dışına çıkarmayı ifade eden “2/B” terimini kullanması dikkat çekicidir (Üstün 2007).

6831 Sayılı Orman Kanunu'nun bazı maddelerinin değiştirilmesine dair kanun ile ormanlar aleyhine çok önemli değişiklikler yapılmıştır. Bunlardan en önemlisi de 2. maddenin A ve B fıkralarında yapılan değişikliklerdir. Kanun koyucu yasal düzenlemelerle orman vasfını yitirmiş arazi tanımlamasının genişletme sürecine, kanunlara eklenen maddelerle devam etmiştir. 01.01.1984 tarihinde yürürlüğe giren 2896 Sayılı Kanunda 6831 Sayılı Orman Kanun'un 2.maddesi değiştirilmiş ve 2/A bendi ile “Orman olarak muhafazasında yarar olmayan yerlerin orman sınırları dışına çıkarılması”, 2/B bendiyle de “31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybeden yerlerden, orman bütünlüğünü bozmayan, toprak ve su rejimine zarar vermeyen yerlerin orman sınırları dışına çıkarılması” hükmü getirilmiştir. Bununla da yetinilmemiş: 1986 yılında yürürlüğe giren 3302 Sayılı Kanun'la, 6831 Sayılı Kanun'un 2/B maddesi değiştirilmiş ve “orman bütünlüğünü bozmayan, toprak ve su rejimine zarar vermeyen” kısmı Kanun metninden çıkarılmış ve 2/B maddesi; “31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybeden yerlerin sınırları dışına çıkarılması” şeklinde değiştirilmiştir (Anonim 2009).

Yargıtay 20. Hukuk Dairesi, bu kriterler ile uygulamalardaki aksaklıkları düzeltme yoluna gitmektedir. Fakat bu kriterlere göz ardı edilerek yapılan bütün uygulamalara müdahale etmek imkansızdır. Ormanın niteliğini kaybetmesi, doğal bir süreç değildir, dışarıdan müdahale sonucu gerçekleşmektedir. Ormanlarda yerleşim yeri oluşturmak, tarım alanları ve hayvancılıkta kullanmak için açmalar yapmak sonucu meydana gelmektedir. Tüm bu sayılan eylemler yapıldığı anda suç olmakla beraber aradan geçen 20 yıl sonucunda bir ödül halini alabilmektedir (Usluoğlu 1987).

“2/B” terimi, 31.08.1956 tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanunu’nun orman sayılan yerlerden orman sınırları dışına çıkartılacakları belirten 2.maddesinin B bendi için kullanılmaktadır. Bu terim, “yasada niçin yer aldığı” veya kaç kez değişikliğe uğradığından çok, kamuoyunda “tahrip edilen orman alanlarını” ve “rant bölgelerini” tanımlayan “gizemli bir sözcük”, adeta bir “şifre” gibi kullanılması ile dikkati çekmektedir. Bir yer “2/B” ise, “sahipsizdir, kolayca işgal edilebilir, yağmalanabilir, imar mevzuatına aykırı biçimde rahatlıkla kullanılabilir, kaçak yapılaşmaya elverişlidir” görüşü egemendir. Tapu dışı “harici senetle” alınıp satılabilen, her türlü denetimden uzak, istenildiği gibi kullanılabilen bu yerler hakkında, kamuoyunda oluşan düşüncelerin, pek de haksız olduğu söylenemez” (Üstün 2007).

5.5 1982 Anayasasının 169 ve 170. Maddelerinin Değiştirilme Süreci

4 Nisan 2003 tarihinde 4841 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu’na 366 kabul oyu çıkarılmıştır. Bu yasayla 1982 Anayasası’nın 169 ve 170. maddelerinde iki değişiklik yapılarak, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın 169 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Devlet ormanlarının mülkiyeti devrolunamaz. Devlet ormanları kanuna göre, Devletçe yönetilir, işletilir ve işletilir. Bu ormanlar zamanaşımı ile mülk edinilemez ve kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz”.

Aynı kanunun 3. maddesi ile Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 170. maddesi de şu şekilde değiştirilmiştir:

“Devlet, ormanlar içinde veya bitişiğindeki köyler halkının kalkındırılması, ormanların ve bütünlüğünün korunması bakımından; ormanların gözetilmesi ve işletilmesinde Devletle bu halkın işbirliğini sağlayıcı tedbirleri alır. Bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen yerlerin tespiti ve orman sınırları dışına çıkartılması; orman içindeki köyler halkının kısmen veya tamamen bu yerlere yerleştirilmesi için Devlet eliyle anılan yerlerin ihya edilerek bu halkın yararlanmasına tahsisi kanunla düzenlenir. 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş ve orman sınırları dışına çıkartılmış yerlerin devri, tahsisi, terki, kiraya verilmesi, üzerinde sınırlı ayni hak tesisi, satışı ve satış gelirlerinden orman köylülerinin kalkındırılmalarının desteklenmesi amacıyla ayrılacak payın belirlenmesi kanunla düzenlenir. Orman köyleri sınırları içinde kalan yerlerin satışında, kullanıcısı orman köylüsüne öncelik tanınır. Devlet, bu halkın işletme araç ve gereçleriyle diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırıcı tedbirleri alır. Orman içinden nakledilen köyler halkına ait araziler, Devlet ormanı olarak derhal ağaçlandırılır” şeklindedir.

Onaylanması için gönderilen anayasal değişiklik Cumhurbaşkanlığı tarafından incelenerek gerekçeler halinde şunlar belirtilmiştir: *“İncelenen 4841 Sayılı Yasa'nın, 2. maddesi ile, Anayasa'nın 169. maddesinin ikinci fıkrası değiştirilerek, Devlet ormanlarının gerçek ya da tüzel kişilerce işletilmesine olanak sağlanmakta, 3. maddesi ile, Anayasa'nın 170. maddesi değiştirilerek, 31.12.1981 gününden önce bilim ve fen yönünden orman niteliğini tümüyle yitiriş ve orman sınırları dışına çıkarılmış yerlerin devri, tahsisi, terki, kiraya verilmesi, üzerinde sınırlı ayni hak tesisi, satışı ve satış gelirlerinden orman köylülerinin kalkındırılmalarının desteklenmesi amacıyla, ayrılacak payın belirlenmesinin yasayla düzenleneceği; orman köyleri içinde kalan yerlerin satışında, kullanıcısı orman köylüsüne öncelik tanınacağı belirtilmektedir. Ormanın genel tanımı bulunmakla birlikte hukuksal yönden ormanı tanımlamak oldukça güçtür. Ağaç bulunan her yere hukuksal yönden orman denilemeyeceği gibi, üzerinde ağaç bulunmayan kimi alanların orman kapsamına girmesi olanaklıdır. Öte yandan, bir yerin bilim ve fen yönünden tam olarak orman niteliğini yitirmesi, toprak ve arazi yapısının*

bozulması ve o yerde bir daha orman yetiştirme olgusunun hiçbir biçimde kalmamış olmasını anlatmaktadır. Ülkemizde doğal yollardan bir yerin orman niteliğini yitirmesine rastlanmamaktadır. Dolayısıyla, bir yerin orman niteliğini yitirmesi, insan eliyle kasten ormanların tahrip edilmesi ve bu alanların bu kişilerce işgali biçiminde gerçekleşmektedir. Bu tür davranışlar, 6831 Sayılı Orman Kanunu'na göre suç oluşturan eylemlerdir. Yapılan yeni düzenlemeyle, orman niteliğini 31.12.1981 gününden önce yitirmiş alanların, bu duruma kasıtlı eylemleriyle neden olan kişilere satılması yolunun açılması, işgalcilerin bu yerlerin yasal sahibi olabilmelerine olanak tanınması hukuk devleti ve adalet ilkesiyle bağdaştırılamaz.

Suç işleyerek ormandan yer elde etmiş kişi ya da kurumların bu yolla ödüllendirilmesi, ormana zarar vermeyen, yasalara ve Anayasa'ya saygılı yurttaşların Devlet' e hukuka ve yasalara güvenini sarsacaktır. Ayrıca, ormanlık alanların tahribine ve orman varlığının sona erdirilmesine yönelik eylemlere anayasal dayanak kazandırılması, işgale ve ormanların tahrip ve yağmasına süreklilik kazandıracaktır. Hukuksal statü olarak orman alanı dışına çıkarılan yerlere sahip olanların ya da bu alanlara kurulacak konut ve sınai tesislerin, bu alanlara bitişik ormanlara verebilecekleri zararın nasıl önlenebileceği ise, ayrı bir sorun olarak önemini korumaktadır.” gerekçeleri ile yayımlanması uygun görülmeyen 4841 Sayılı “Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun”, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce bir kez daha görüşülmesi için, Anayasa'nın 175. maddesi uyarınca Cumhurbaşkanlığı tarafından uygun bulunmayarak Mecliste tekrar görüşülmesi için geri gönderilmiştir.

Bu defada 29 Temmuz 2003 tarihinde 4960 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanunu çıkartılarak Anayasa'nın 170. maddesi değiştirilmiştir. Yasada, 1982 Anayasası'nın 169. maddesinde daha önce değiştirilmeye çalışılan “Devlet ormanları kanuna göre, Devletçe yönetilir ve işletilir” değişikliğine yer verilmemiştir. Buna karşılık, 170. maddesinde ise; “Devlet, ormanlar içinde veya bitişigindeki köyler halkının kalkındırılması, ormanların ve bütünlüğünün korunması bakımından; ormanların gözetilmesi ve işletilmesinde Devletle bu halkın işbirliğini sağlayıcı tedbirleri alır. Bilim ve fen bakımından orman olarak

muhafazasında yarar görülmeyen yerlerin tespiti ve orman sınırları dışına çıkartılması; orman içindeki köyler halkının kısmen veya tamamen bu yerlere yerleştirilmesi için Devlet eliyle anılan yerlerin ihya edilerek bu halkın yararlanmasına tahsisi kanunla düzenlenir. 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş ve orman sınırları dışına çıkartılmış yerlerin; idaresi, satışı, satış esas ve usulleri, satış gelirlerinden orman köylülerinin kalkındırılmalarının desteklenmesi ile ağaçlandırma ve erozyon kontrolü amacıyla ayrılacak payın belirlenmesi kanunla düzenlenir. Bu yerlerden orman köyleri sınırları içinde kalan yerlerin satışında, kullanıcısı orman köylüsüne öncelik tanınır. Devlet, bu halkın işletme araç ve gereçleriyle diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırıcı tedbirleri alır. Orman içinden nakledilen köyler halkına ait araziler, Devlet ormanı olarak derhal ağaçlandırılır şeklindedir” düzenlemesi yapılmıştır.

Cumhurbaşkanı tarafından “4841 Sayılı Kanun’un Türkiye Büyük Millet Meclisi’nce bir kez daha görüşülmesi için geri gönderilmesine ilişkin kimi gerekçelerin geçerliliğini koruduğu görülmektedir” denilerek Cumhurbaşkanı tarafından veto edilerek, TBMM’ye geri gönderilmiştir. Gerekçeler olarak TC Cumhurbaşkanlığınca aşağıdaki değerlendirme yapılmıştır:

“Ormanın genel tanımı bulunmakla birlikte hukuksal yönden ormanı tanımlamak oldukça güçtür. Ağaç bulunan her yere hukuksal yönden orman denilemeyeceği gibi, üzerinde ağaç bulunmayan kimi alanların orman kapsamına girmesi olanaklıdır. Ormanın tanımlanmasındaki bu güçlük, ülkeleri “orman rejimini belirleyerek, kimi alanları bu rejime bağlı kılmaya yönlendirmiştir. Ormanların sağladığı çeşitli ve önemli yararlar, bunların korunmasının, işletilmesinin ve ürünlerinden yararlanılmasının özel biçimde düzenlenmesini gerektirmiştir. Ormanlara ilişkin hukuksal rejim düzenlenirken kural olarak, çok önemli doğa hazinesi ve ülke kaynağı olan ormanların “korunması ve sürekliliğinin sağlanması” için “devlet elinde bulunması” ve “devletçe idaresi ve işletilmesi” ilkelerinden esinlenilmektedir. Ormancılığın uygar dünyadaki ekonomik, tarımsal, endüstriyel, toplumsal ve kültürel önemini kavramış olan Cumhuriyet döneminde ormancılığın hukuksal ve teknik esasları belirlenerek, ülkenin bu temel sorununa bilimsel yöntemler kullanılarak ve yurt gerçekleri gözetilerek yaklaşmıştır.

1982 Anayasası'nda da bu ilkeler korunmuştur. İnsanlığın geleceği yönünden, çağdaş ülkelerde, "süreklilik" ilkesi ormancılık alanında benimsenen ve ormanların hukuksal düzenini oluşturan genel ilke olarak benimsenmiştir. Ormanlarda süreklilik ilkesi ile güdülen amaç, orman varlığının korunması, genişletilmesi ve geliştirilmesinin sağlanmasıdır. Kuskusuz, insanlığın yararı gözetilerek ormanlardan olanaklar ölçüsünde yararlanılmalı, ancak, bu yararlanma orman varlığına zarar verecek boyuta ulaşmamalıdır. Ormanlarda süreklilik ilkesi, insanlığın ve ulusal ekonominin yararı için ormanların kuşaktan kuşağa kutsal bir değer olarak devredilmesini gerektirmektedir. Ormanlarda süreklilik ilkesinin gerçekleşmesi devletin denetim ve gözetimi ile olanaklıdır. Orman sayılan alanlar, uzun yıllardan bu yana yürütme erkini ellerinde bulunduranlarca siyasal amaçlarla kullanılmıştır. Sonuçta, ülkemizde kamu yararına uygun biçimde yönetilmesi zorunlu olan ormanlar, işgalcilerce gelişigüzel kullanılan alanlar olarak ortaya çıkmıştır. Son değişiklik ile de, gelir sağlanması amacıyla eylemli duruma anayasal düzeyde yasallık kazandırılmak istenilmektedir. Orman niteliğini tümüyle kaybetmiş ve orman sınırları dışına çıkarılmış yerlerin satışı, sorumluların ödüllendirilmesi anlamı taşımaktadır. Bu durum, orman alanlarının yok edilmesini özendirerek ve yeni orman yıkımlarına neden olacaktır. 1974-1983 döneminde, Devlet ormanı sayılan yaklaşık 1,2 milyon dönüm alan, "orman niteliğini yitirdiği", "tarım ve hayvancılık için yarar görüldüğü", "otlak, kışlak ve yaylak durumuna geldiği" ya da "şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu" gerekçeleriyle orman rejimi dışına çıkarılmıştır. 1990'lı yıllarda yapılan "orman sınırları dışına çıkarılmış yerlerin hak sahibi orman köylülerine satılması" uygulamalarının yoksul orman köylülerinden çok ilgili yörelerdeki çıkarıcılara yaradığı, aynı uygulamaların orman idareleri ile yöre halkı arasında yeni ve yoğun anlaşmazlıklara yol açtığı, bu gibi yerlerin, kaçak yapılaşmaya konu olduğu, bir kısmında mini kentler kurulduğu, çeşitli çıkar guruplarının yasa dışı kazanç sağlama yolu durumuna geldiği bilinmektedir. İncelenen Yasa ile, orman sınırları dışına çıkarılmış yerlerin, kullanıcılarına öncelik verilerek de olsa satışının yapılabilecek olması, orman yağmasını artıracak, yağmalanan bu taşınmazlardaki kaçak yapılar için yeni "imar affı" umudu doğuracaktır. Öte yandan, bir yerin bilim ve fen yönünden tam olarak orman niteliğini yitirmesi, toprak ve arazi yapısının bozulması ve o yerde bir daha orman yetiştirme olgusunun hiçbir biçimde kalmamış olmasını anlatmaktadır. Ülkemizde doğal, yollardan bir yerin orman

niteliğini yitirmesine rastlanmamıştır. Dolayısıyla, bir yerin orman niteliğini yitirmesi, insan eliyle ve kasıtlı olarak ormanların tahrip edilmesi ve bu alanların bu kişilerce işgali biçiminde gerçekleşmektedir.

Bu tür davranışlar, 6831 sayılı Orman Kanunu'na göre suç oluşturan eylemlerdir. Yapılan yeni düzenlemeyle, orman niteliğini 31.12.1981 gününden önce yitirmiş alanların, bu duruma kasıtlı eylemleriyle neden olan kişilere satılması yolunun açılması ve işgalcilerin bu yerlerin yasal sahibi olabilmelerine olanak tanınması hukuk devleti ve adalet ilkesiyle bağdaştırılamaz.

Suç isleyerek ormandan yer elde etmiş kişi ya da kurumların bu yolla ödüllendirilmesi, ormana zarar vermeyen, yasalara ve Anayasa'ya saygılı yurttaşların Devlet'e, hukuka ve yasalara güvenini sarsacaktır. Ayrıca, ormanlık alanların tahribine ve orman varlığının sona erdirilmesine yönelik eylemlere anayasal dayanak kazandırılması, işgale ve ormanların tahrip ve yağmasına süreklilik kazandıracaktır. Hukuksal statü olarak orman alanı dışına çıkarılan yerlere sahip olanların ya da bu alanlara kurulacak konut ve sınai tesislerin, bu alanlara bitişik ormanlara verebilecekleri zararın nasıl önlenebileceği ise, ayrı bir sorun olarak önemini korumaktadır". Belirli gerekçeler ile Anayasa değişikliği Cumhurbaşkanı tarafından onaylanmamıştır. Anayasa değişiklik kanunları iade edildiğinden dolayı, yürütme Anayasa değişikliği yapmaktan vazgeçmiştir.

5.6 3402 Sayılı Kanuna Eklenen Ek 4. Maddenin Önemi

5831 Sayılı Kanun ile yapılan en önemli değişiklik, 8. madde hükmü ile 3402 Sayılı Kanuna eklenen "Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin kadastro ve tescili" başlıklı 4. ek maddedir.

3402 Sayılı Kanuna eklenen Ek 4. madde hükmüne göre; "6831 sayılı Orman Kanunu'nun 1744 sayılı Kanunla değişik 2'nci maddesi ile 2896 ve 3302 Sayılı Kanunlarla değişik 2/B maddesine göre orman kadastro komisyonlarınca Hazine adına

orman sınırları dışına çıkarılan yerlerde, fiili kullanım durumları dikkate alınmak ve varsa üzerindeki muhdesatın kime veya kimlere ait olduğu ve kim veya kimler tarafından ne zamandan beri kullanıldığı kadastro tutanağının beyanlar hanesinde gösterilmek suretiyle, bu Kanunun 11. maddesinde belirtilen askı ilanı hariç diğer ilanlar yapılmaksızın öncelikle kadastrosu yapılarak Hazine adına tescil edilir” denilmektedir.

Yapılan düzenleme çerçevesinde, orman sınırları dışına çıkarılma işlemi kesinleşmiş yerler, 5831 Sayılı Kanun ile getirilen düzenlemeye göre kullanıcı kişinin orman köylüsü olup, olmamasına bakılmaksızın kim olursa olsun gerçek hak sahibi olacak ve o taşınmazı satın alma hakkını elde edecektir. Buna rağmen, 2924 Sayılı Kanuna göre, orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerde, hak sahibi olabilmek için, orman köyünde oturmak ve o köy nüfusuna kayıtlı olma şartlarını birlikte taşıması gerekir.

Anayasa'nın 170. maddesi, orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin ancak orman köylülerini yerleştirebileceği ve başka amaçla kullanılmayacağını aşıkardır. Bu nedenle, 5831 Sayılı Kanunun 3402 Sayılı Kanuna eklenen Ek 4. madde Anayasa'nın 170. maddesine aykırıdır. Geçmişte, 28.08.1991 tarihli 3763 Sayılı Kanun ile 2924 Sayılı Kanunun 11. maddesi değiştirilmiş ve aynen 5831 Sayılı Kanunla getirilen Kanuni düzenleme gibi, orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin kadastrosu esnasında, kullanan kişi adının tutanağın beyanlar hanesine yazılması ve kullanan kişi, kim olursa olsun gerçek hak sahibi kişi olarak kabul eden kanuni düzenleme yapılmıştır. 1991 yılında 3763 Sayılı Kanunla getirilen benzer Kanuni düzenleme; Anayasa Mahkemesinin 30.03.1993 tarih ve 1992/48 E, 1993/14 sayılı kararı ile “Anayasanın 170. maddesine aykırı olduğu” gerekçesiyle iptal edilmiştir. 5831 Sayılı Kanun ile Yasama tarafından kanunlaştırılan düzenleme de benzer şekilde olup, Anayasa'nın 170. maddesine aykırıdır. Zira, orman sınırları dışına çıkarılacak yerler, ancak orman köylülerini yerleştirme amacıyla kullanılabilir. Orman köylüsüne yapılacak satışlarla, elde edilecek gelir ise, 2924 Sayılı Kanun ile kurulan “orman köylülerini kalkındırma fonu”na aktararak orman köylülerine, “kalkındırma amaçlı kredi” olarak verilmek suretiyle kullanılabilir. Başka amaçla kullanılması Anayasaya aykırılık teşkil eder (Anonim 2009).

5.6.1 3402 Sayılı Kanun ek 4. maddesi ile ilgili Anayasa Mahkemesi Süreci

Anayasa Mahkemesine 5831 Sayılı Kanun ile yapılan, 8.madde hükmüyle 3402 Sayılı Kadastro Kanununa eklenen “Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin kadastro ve tescili” başlıklı 4. Ek Maddesinin iptali edilmeyle ilgili dava açılmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin 12/05/2011 tarih ve 2011/25 Sayılı kararına göre bu maddenin birinci fıkrasındaki “... fiili kullanım durumları dikkate alınmak ve varsa üzerindeki muhdesatın kime veya kimlere ait olduğu ve kim veya kimler tarafından ne zamandan beri kullanıldığı kadastro tutanağının beyanlar hanesinde gösterilmek suretiyle...” cümlesine yönelik iptal istemini aşağıdaki özet gerekçe ile reddetmiştir:

“4721 sayılı Medeni Kanununun 1012. ve Tapu Sicili Tüzüğü'nün 60 ilâ 64. maddelerinde düzenlenen beyanlar, tescil ve şerhten farklı olarak herhangi bir aynı hak doğurmayacağı gibi şahsi hakların kuvvetlendirilmesi işlevine de sahip değildirler. Beyanların fonksiyonu, taşınmazla ilgili bazı fiili veya hukuki durumlara ya da zaten mevcut bulunan bazı haklara aleniyet sağlamaktan ibarettir. Beyanlar hanesine bir hususun kaydedilmesi ilgili kişiye herhangi bir hak vermeyeceği gibi, o kişi bakımından bir hak da doğurmaz. Bu nedenle, orman dışına çıkarılan alanların kadastro sırasında buraları fiilen kullananların beyanlar hanesine kaydı bu kişiler açısından herhangi bir hak doğurmayıp, ancak fiili durumun tespiti ve alenileştirilmesi anlamına gelecektir. Bu tespitin tek amacının bu arazilerin fiilen kullananlara satılması olduğu söylenemez. Devletin orman alanı dışına çıkarılan arazilerin fiili kullanım durumlarını da dikkate alarak envanterini çıkarması bu alanlarla ilgili yapılacak her türlü tasarruf açısından büyük önem taşımaktadır. İptali istenilen kurala dayanılarak yapılacak tespitler bu arazilerin orman köylülerine tahsisi, fiilen kullananlardan ecrimisil alınması, fiili durumun ispatı gibi işlevler de görebilirler. Bu nedenle orman alanı dışına çıkarılan alanların kullanım kadastrounun yapılması sırasında arazileri fiilen kullananlar ile varsa üzerindeki muhdesatın kadastrounun beyanlar hanesine kaydedilmesinde Anayasa'ya aykırılık yoktur”.

Anayasa mahkemesi “Bu tespitin tek amacının bu arazilerin fiilen kullananlara satılması olduğu söylenemez” denmiştir, ancak 6292 Sayılı Kanun çıkarılıp yürürlüğe konulması ile orman vasfını yitirmiş arazilerin kullanıcıları hak sahibi olarak tanımlanarak söz konusu kişilerin kanunda tanımlanan koşulları sağlamaları ve süresi içinde başvuru yapmaları halinde Hazine adına tescil edilen orman arazilerinin gerçek kişilere satılması ve özel mülkiyete konu edilmesinin yasal altyapısı tesis edilmiştir.

6. 6292 SAYILI KANUN ÇERÇEVESİNDE BOLU İLİ GEREDE İLÇESİNDEKİ UYGULAMALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

6.1 6292 Sayılı Kanun

6292 Sayılı Kanun 19.04.2012 tarihinde çıkarılmış olup, amacı; Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin değerlendirilmesi, yeni orman alanlarının tesisi, nakline karar verilen Devlet ormanları içinde veya bitişğinde bulunan köyler halkının yerleştirilmesi ve orman köylülerinin kalkındırılmasının desteklenmesi ile Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi yönünde işlemlerin yapılmasıdır.

6292 Sayılı Kanundan yararlanabilmek için kanunun hak sahibi, başvuru ve doğrudan satış adlı başlıklı bölümünün 6. maddesin 2. fıkrasına göre “2/B alanlarında bulunan taşınmazlar hakkında bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra düzenlenecek güncelleme listelerine¹ veya kadastro tutanaklarına ya da kesinleşmiş mahkeme kararlarına göre oluşturulacak tapu kütüklerinin beyanlar hanesine göre; bu taşınmazların 31.12.2011 tarihinden önce kullanıcısı veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilecek kişilerden bu taşınmazları satın almak için süresi içerisinde idareye başvuran ve idarece tespit edilen satış bedelini itiraz ve dava konusu etmeksizin kabul edenler de hak sahibi sayılır” tanımlaması yapılmaktadır. Diğer bir ifade ile 1982 Anayasası’nda belirtilen 31.12.1981 yılından önce bilim ve fen bakımında orman vasfını yitirmiş 2/B arazilerini, 31.12.2011 tarihinden önce sahibi olmak veya fiili olarak kullanmak gerekmektedir. Örnek vermek gerekirse bir baraka yapma, bahçe teli ile çevirme, ağaç dikme gibi.

Bu arazilerin satış bedeli olarak da 6292 Sayılı Kanunun Hak sahibi, başvuru ve doğrudan satış adlı bölümünün 6. maddesinin 4. bendi “Hak sahiplerine doğrudan satılacak olan taşınmazların satış bedeli; dört yüz metrekareye kadar olan kısmı için **rayiç bedelin yüzde ellisi**, fazlası için **rayiç bedelin yüzde yetmişi** üzerinden hesaplanır.

---

¹ 6292 Sayılı Kanununun 2. maddesinin ç) bendi “Güncelleme listesi: 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadaströ Kanununun ek 4 üncü maddesine göre düzenlenen ve 2/B alanlarından daha önce kullanım kadaströsu yapılan yerlerin fiili kullanım durumlarını gösteren ve tescil edilen listeleri” olarak tanımlanmıştır.

Birden fazla taşınmazda hak sahibi olunması hâlinde yüzde elli satış bedeli hesaplaması, hak sahibinin tercih edeceği sadece bir taşınmaz için uygulanır. Bir taşınmazdaki hak sahipliğinin devredilmesi hâlinde yüzde elli satış bedeli hesaplaması, taşınmazın sadece dört yüz metre karesi için ve hak sahiplerinin hisselerine oranlanarak uygulanır. Ancak, tamamen ve münhasıran bilfiil tarımsal amaçlı olarak kullanılan ve üzerinde tarımsal amaçlı yapılar (mandıra, sera, ağıl, kümes vb.) ile sürekli ikamet amacıyla kullanılan konut hariç yapı bulunmayan yerler için satış bedeli, rayiç bedelin yüzde ellisi üzerinden hesaplanır, bu şekilde satılan taşınmazların sonradan farklı amaçla kullanılması hâlinde, taşınmazın satış tarihi itibarıyla rayiç bedelinin yüzde yetmiş üzerinden hesaplanacak bedel esas alınarak aradaki fark kanuni faiziyle birlikte ecrimisilin tarh, tahakkuk ve tahsiline ilişkin hükümler uyarınca kayıt malikinden tahsil edilir” belirtilmektedir.

Ödeme şekli ve koşulları ise Kanunun 6. maddesinin 8. fıkrasında belirtilmiştir. “Satış bedeli peşin veya taksitle ödenebilir. Satış bedelinin tamamının **peşin ödenmesi hâlinde yüzde yirmi, en az yarısının ödenmesi hâlinde yüzde on oranında indirim uygulanır** ve bu bedeller idarece yapılan yazılı tebligat tarihinden itibaren en geç üç ay içinde ödenir. Tebliğ edilen satış bedeline itiraz edilemez ve dava açılmaz. Peşinat alınmadan yapılan taksitle satışlarda ise satış bedelinin yüzde onu, yapılan yazılı tebligat tarihinden itibaren en geç üç ay içinde, kalanı ise belediye ve mücavir alan sınırları içinde en fazla üç yılda altı eşit taksitte, belediye ve mücavir alan sınırları dışında ise en fazla dört yılda sekiz eşit taksitte faizsiz olarak ödenir.”

Örneğin, yukarıdaki belirtilen düzenleme hükmüne göre 400 m²’lik muhdesatın, birim değeri 1,00 TL/m² olarak belirlenirse; 400 m² x 1,00 TL = 400,00 TL değer bulunmaktadır. Buna göre 400 m² yerlerde % 50 indirim olduğundan 200,00 TL satış bedeli oluşmaktadır. Satış bedeli olan 200,00 TL’nin peşin olarak ödenmesi halinde % 20 indirim olmakta 200,00 TL x (1-%20) = 160,00 TL değer oluşturmaktadır. Bu da rayiç değerinin % 40’ile mülk sahibi olunabileceği anlamına gelmektedir.

6.2 Gerede İlçesi Hakkında Genel Bilgi

Orman arazilerinin tarihsel süreç içinde kanuni yapılan düzenlemelerle orman sınırlarını dışına çıkarılan, 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybetmiş yerler olarak tarif edilen, 6831 sayılı Kanunun 2. maddesinin b fıkrası kapsamında tarla, bağ, meyvelik, gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen yerler ile otlak, kışlak ve yaylak gibi hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen arazi alanlarından, Bolu İli Gerede İlçesi'ndeki 9 tane mevki de 1.192 da'lık bir alan bulunmaktadır. Bu alanda yapılan çalışmalar analitik bir biçimde aktarılmaya çalışılmıştır. Bu çalışmadan yararlanacak kişilerin, çalışma yapılan alan olan Gerede İlçesi'nin tanıtılması ile daha anlaşılabilir olacağını düşünülmektedir.

Batı Karadeniz Bölgesi'nde, Bolu İli'ne bağlı bir ilçe olan Gerede (Şekil 6.1), doğu ve kuzeydoğusunda Çankırı, doğu-güneydoğu ve güneyinde Ankara, güneybatısında Kırbaşık, batısında Bolu Merkez, kuzeyinde ise Mengen İlçeleri çevrili bulunmaktadır.

İl merkezine uzaklığı 52 km Ankara'ya uzaklığı ise 137 km'dir. Yüzölçümü 1.255 km²'dir. 2012 yılı adrese dayalı nüfus kayıt sistemi esas alınmak üzere TÜİK verilerine göre toplam nüfusu 34.646 olup, ilçe merkezinde 24.261 ve köylerde ise 10.385 kişi yaşamaktadır. Kırsal nüfusun ilçe nüfusu içindeki payı % 42,81 olup, kırsal kesimde ikamet eden ve ağırlıklı olarak tarımla iştigal eden nüfusun toplam içindeki payının, il ve ülke ortalamasının oldukça üzerinde bulunduğu açıktır.

Kuzey ve güneydeki dağlar çam, köknar kayın, meşe, kavak gibi orman ağaçlarıyla kaplıdır. Doğu-batı şeridinde ise yer yer bodur ağaçlar mera ve otlaklar görülür. Şehir içinde bol miktardaki meyve bahçeleri imarlaşma nedeniyle günümüzde kaybolmakta birlikte şehir ve çevresinde genelde yeşil bir bitki örtüsü hakim durumdadır.

Bolu İli'nin doğu kesimindeki dağlık yörede yer alan Gerede'nin kuzeyinde Arkut Dağı ve buradaki Naldöken Doruğu (1.911 m) ilçenin en yüksek noktasıdır. Arkut Dağı'nın

1.350-1.500 m yüksekliğinde Seviller, Değişler, Akçakese, Ahmetler-Sofular, Rumşah, Hasbeyler, Bucak – Demirciler ve Hacıveli mevkileri bulunmaktadır.

Batı Karadeniz iklim kuşağı içerisinde kışları soğuk ve bol yağışlı, yazlar serindir. İlçenin hava ve su kaynakları temiz olup, önemli bir çevre kirliliği sorunu gözlenmemekte ve bol güneşli bir atmosferi bulunmaktadır. İlçe ekonomisi dericilik başta olmak üzere, tekstil, bitkisel üretim ve hayvancılığa dayanmaktadır. Ayrıca Organize Sanayi Bölgesindeki işletmelerde ilçe ekonomisine katkıda bulunmaktadır (Anonim 2013a).

Şekil 6.1 Gerede'nin, Esentepe Mesireliğinden Çekilmiş Görünümü (Anonim 2013a).

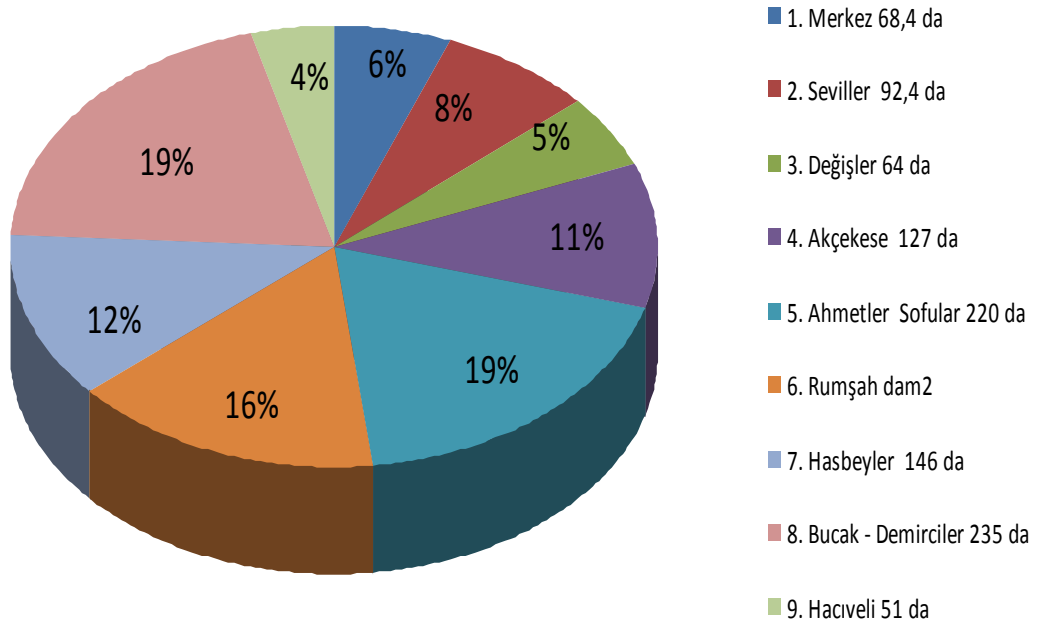
6.3 6292 Sayılı Kanun Çerçevesinde Bolu İli Gerede İlçesi Çalışma Alanı

İlçede toplam 1.192 da alan orman kadastro komisyonu tarafından 17.06.1977 tarihinde 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 Sayılı Kanun ile değişik 2. maddesi ve 1744 Sayılı Kanun uygulanmasını gösteren tüzük ile orman sınırları dışına çıkarılmış ve **mera** vasfıyla Hazine adına tesciline karar verilmiştir. Kadastro Müdürlüğü, 19.04.2012 tarihinde kabul edilen 6292 sayılı “Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle

Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun” çerçevesinde belirtilen alan üzerinde yeni çalışma mevkileri oluşturmuştur.

Gerede İlçesi Kitirler Mahallesi kadastro çalışma alanı sınırları içindeki taşınmazlara yönelik olarak, 5304 Sayılı Kanun ile değişik 3402 Sayılı Kanunun Ek 4. maddesi hükümleri gereğince 6831 Sayılı Kanunun 2/B maddesine istinaden orman sınırları dışına çıkarılan alanlarla ilgili çalışmalara başlanmıştır.

Kadaastro Müdürlüğü’nce yapılan ilk çalışma 19/06/2012 tarihinde askı cetveli ile ilana çıkarılmıştır (Ek-1). Gerede İlçesi’nde çalışma yapılan 9 yerleşim alanı; Seviller, Değişler, Akçakese, Ahmetler-Sofular, Rumşah, Hasbeyler, Merkez, Bucak – Demirciler ile Hacıveli mevki olup, toplam orman sınırı dışına çıkarılan arazi miktarı 1.192 da olarak tespit ve ilan edilmiştir (Şekil 6.2).

Şekil 6.2 Bolu İli Gerede İlçesi’nde Çalışma Yapılan Alanın Dağılımı

6.4 6292 Sayılı Kanundan Önce Yapılan Vasıf Belirleme ve Tescil Süreci

Orman kadastro komisyonu tarafından 17.06.1977 tarihinde mera vasfı ile orman sınırları dışına çıkarılan yerlerde yapılan tespit çalışmasının sonuçları; ilk yapılan tescil çerçevesinde Ek-2’de gösterilmektedir. Toplam 5 mevkiideki arazilerin cinslerinin arsa olarak tescil edilmesi talep edilmiştir. Mevzuat çerçevesinde 3402 Sayılı Kanunun 16/b maddesi gereğince talepleri reddedilerek; 14.12.1992 tarihinde 5 mevkiide (Seviller 92,4 da, Rumşah 187 da, Hasbeyler 146 da, Bucak – Demirciler 235 da, Hacıveli 51 da) toplam 712 da alan mera, yaylak ve kışlak kütüğüne, yaylak vasfı ile tescil işlem edilmiştir.

Orta mallardan olan yaylak vasfı, özel mülkiyete konu olamadığından, söz konusu vasıftan çıkarılması için çalışmalar sürdürülmüştür. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü (TKGM)’nün 1996/6 nolu Genelgesinde; Hazine adına idari yoldan yapılacak tescilin **“Orman sayılan yerlerden veya 6831 Sayılı Kanunun 2’nci maddesi uyarınca orman sınırları dışına çıkartılan yerlerden, 3402 Sayılı Kanunun 16/B maddesinde sayılan mera, yaylak, kışlak ve harman yeri gibi orta malı taşınmaz mallardan olmaması”** gerektiği vurgulandığı halde, bu çalışmalar neticesinde, hatalı bir uygulama yapılarak, Maliye Hazinesine, 06.03.2000 tarihinde yapılan işlem ile söz konusu alanlar, yaylak vasfından çıkarılarak arazi olarak tescil edilmiştir (Ek-3, Ek-4, Ek-5, Ek-6, Ek-7). Arazi olarak tescil yapılmasına rağmen, belirtilen araziler, 3402 Sayılı Kanunun Ek 4. maddesinin söz konusu tarihlerde yürürlükte olmaması nedeni ile fiili kullanıcı kişiler tespit edilmemiş ve 6292 Sayılı Kanun da yürürlükte bulunmadığından dolayı da özel mülkiyete konu olamamıştır.

6.5 6292 Sayılı Kanuna İstinaden Yapılan İlk Çalışma ve Vasıf Değişikliği

Anayasa’nın 168. maddesinde, Devletin hüküm ve tasarrufu altında olduğu belirtilen **“tabii servetler ve kaynaklar”** kapsamında olan ve 169. madde uyarınca mülkiyetleri devredilemeyen ormanlar, Anayasa’nın 23. maddesinde ifade edilen yerleşme özgürlüğünün sınırlandırılma sebebini oluşturabilecek kamu malları arasında sayılmaktadır. Devletin hüküm ve tasarrufu altında olduğu belirtilen ve böylece kamu

malı olduğu vurgulanan orman arazilerinin, doğal niteliği gereği korunması ve çoğaltılması konusunda Anayasa koyucu duyarlılık göstermiştir (Köktürk 2002).

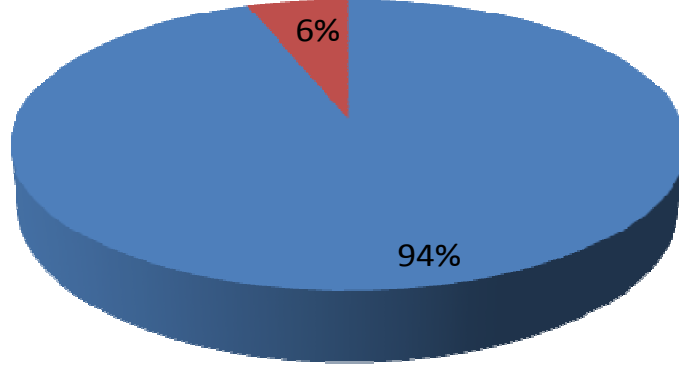
Anayasa ormanları tabii servet ve kaynak görmekle birlikte, 6292 Sayılı Kanun ile 2/B vasfındaki orman arazileri içinde bulunan yerlerin, özel mülkiyete konu olması sürecine başlanmıştır. 6292 Sayılı Kanun çerçevesinde Kadastro Müdürlüğü'nün 19.06.2012 tarihinde askıya çıkarılan birinci çalışmasının askı ilan cetvelindeki (Ek-1, Ek-8) verilere göre çalışma alanının % 94'ünün cinsi yaylak ve kullanım durumu orta malı; % 6'sının ise cinsi ağaçlık ve kullanım durumu Maliye Hazinesi olarak verilmektedir (Şekil 6.3).

6292 Sayılı Kanunun "Diğer İşlemler Bölümü" olarak adlandırılan 11. maddesinin 14. fıkrasına göre Merkez, Seviller, Değişler, Akçakese, Ahmetler-Sofular, Rumşah, Hasbeyler, Bucak – Demirciler ve Hacıveli mevkiilerinde 1.192'da arazinin % 94'ünün cinsinin yaylak olarak tespit edilmesi, yapılan tespitin ana unsurunu ortaya koymaktadır. Orman sınırı dışına çıkarılan alanın % 94'ünün de, fiili kullanıcı kişilerin muhdesatlarının olduğu yerlerden olması ve kullanım durumunun orta malı olarak tespit edilmesiyle Kadastro Müdürlüğü'nün 2000 yılında arsa vasfı ile tescil olan 5 tane mevkide yapılan hatalı işlem, en azından düzeltilmiştir.

Bitkisel işletme veya hayvancılıkta kullanmak amacıyla ormanların açılması ve işgali insanlık tarihi kadar eski bir fenomendir. Bazı ülkelerde orman alanlarının tarımsal amaçlarla kullanımı teşvik edilerek özel yasalarla düzenlenmiştir. Ormanların kamu malı olduğu, toplumun sağlık ve yararı için korunmaları gerektiği, ancak 19. yüzyılın sonlarına doğru anlaşılmış, korunmaları ve iyileştirilmeleri için gerekli tedbirler alınmaya başlanmıştır. Bu yerler hiçbir bedel ödenmeden işgalciler tarafından bitkisel üretim ve hayvancılık için kullanılmakta, bir kısmı ise yerleşim alanına dönüşmüştür. Özellikle yerleşim alanlarında mülkiyet sorunu çözülemediğinden imar planlaması yapılamamakta ve altyapı çalışmaları da aksamaktadır (Ayanoğlu vd. 2009).

1. Tespit

■ 1. CİNSİ : YAYLAK KULLANICISI : ORTAMALI ■ 2. CİNSİ : AĞAÇLIK KULLANICISI : MALİYE HAZİNESİ

Şekil 6.3 Çalışma Alanının 19.06.2012 Tarihli Askı İlanı ile Duyurulan, Vasfına Göre Dağılım Sonucu

İlçede toplam çalışma alanının % 94'üne tekabül eden mevkiler; 2/B alanlarının içinde, orman tahdit tutanaklarına göre mera, otlak, kışlak ve yaylak gibi vasıflarla orman sınırı dışına çıkarılmış kamu orta malı nitelikli yerlerden olması nedeni ile 4342 sayılı Mera Kanununa göre tahsis amacı değiştirilmedikçe özel mülkiyete konu edilemeyeceğinden, kullanıcılarının tespiti amacıyla kadastroya tabi tutulmayacak ve kamu orta malları siciline (özel siciline) kaydedilmeleri zorunlu olmaktadır²³.

Konu ile ilgili olarak aşağıdaki değinmeler yapılabilir: 25.02.1998 Tarihli 4342 sayılı Mera Kanun'unun 4. Maddesine göre mera, yaylak ve kışlaklar; özel mülkiyete

² Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü'nün 2012 / 5 sayılı Genelgesinin 2.3 sayılı Kamu Orta Malı (Mera, Yaylak, Kışlak gibi) Olarak Orman Sınırı Dışına Çıkarılan Yerler: adlı bölümünde

³ 2.3 – *Kamu Orta Malı (Mera, Yaylak, Kışlak gibi) Olarak Orman Sınırı Dışına Çıkarılan Yerler:*

2/B alanlarının içinde, orman tahdit tutanaklarına göre orman kadastro komisyonlarınca; mera, otlak, kışlak ve yaylak gibi vasıflarla orman sınırı dışına çıkarılmış kamu orta malı nitelikli yerler, 4342 sayılı Mera Kanununa göre tahsis amacı değiştirilmedikçe özel mülkiyete konu edilemeyeceğinden, kullanıcılarının tespiti amacıyla kadastroya tabi tutulmayacak ve kamu orta malları siciline (özel siciline) kaydedilecektir.

Bunun dışında, orman tahdit tutanaklarında yer almayan ancak Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüklerince gönderilen uygulanabilir haritaya ya da çalışmalar sırasında zeminde gösterilen sınırlara göre, kısmen veya tamamen 2/B alanı içerisinde kaldığı tespit edilen kamu orta malı (mera, yaylak, kışlak gibi) niteliğindeki yerler için, kadastro tutanağının beyanlar hanesinde “ *Taşınmazın tamamı/... m²'lik kısmı mera/yaylak/kışlak/umuma ait çayır/ harmanyeri/panayır/eyrek/sıvat içinde kalmaktadır.*” şeklinde belirtme yapılacak ve bu alanlar, sınırlandırma ve ölçü krokileri ile paftasında gösterilecektir.

geçirilemez, amacı dışında kullanılamaz, zaman aşımı uygulanamaz, sınırları daraltılamaz olarak belirtilmiştir. Arazilerin kullanıcısı orta malı, cinsi yaylak olarak cins tashihiinin yapılması, özel mülkiyete konu olmaması yani fiili kullanıcılara satılamaması anlamına gelmektedir.

Fiili kullanıcıların toplam 1.123.286,43 m²'lik yüzölçümlü ve toplam 8 yerleşim yerinde (Seviller, Değişler, Akçakese, Ahmetler-Sofular, Rumşah, Hasbeyler, Bucak–Demirciler ve Hacıveli) muhdesatların mevcut olduğuna saptanmıştır. Belirtilen yerler genellikle ikinci konut alanı olarak kullanılmaktadır. Buraları kullanabilmeleri ve buralardan faydalanabilmeleri için kişilerin 4342 Sayılı Kanunun “yararlanma hakkı ve kapsamı” başlığı altındaki 22. maddesine göre; çiftçi olması ile bir mera, yaylak ve kışlaktan yararlanabilmeleri için de, söz konusu yerlerin buldukları köy veya belediye sınırları içinde, tahsisin yapıldığı tarihte en az altı aydan beri ikamet etmeleri gerekmektedir⁴.

Kadastro Müdürlüğü'nün toplam çalışılan alanın % 6'sına tekabül eden, 41 ada ve 6 parseldeki 68.344,51 m²'lik arazi ise, 6831 Sayılı Kanunun 2/B maddesi uyarınca 6292 Sayılı Kanunun “diğer işlemler bölümü” olarak adlandırılan 11. maddesinin 14. fıkrasına göre Maliye Hazinesi adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Cinsi ağaçlık olarak tashihi yapılarak taşınmaz kullanıcısı olarak da Maliye Hazinesine tespiti yapılmıştır. Orman vasfindan çıkarılarak Hazinesinin tasarrufuna geçmiştir.

Sonuç olarak çalışma alanının % 94'lük kısmının özel mülkiyete konu olmaması veya şahısların mülkiyet hak kazanamamaları nedeni ile söz konusu yerlerde muhdesatı

---

⁴ 4342 sayılı Mera Kanununu Yararlanma Hakkı ve Kapsamı

Madde 22 – Çiftçi ailelerinin bir mera, yaylak ve kışlaktan yararlanabilmeleri için, bu yerin bulunduğu köy veya belediye sınırları içinde, tahsisin yapıldığı tarihte en az altı aydan beri ikamet ediyor olmaları gerekir. Ancak, Devletçe naklen yerleştirilenler için bu şart aranmaz.

Köy ve belediye sınırları içinde arazisi olmakla birlikte tahsis kararı kapsamına girmeyen çiftçi aileleri, o köy veya belediyeye tahsis edilen mera, yaylak ve kışlaktan yararlanamazlar.

Başka yere yerleşme amacı ile buldukları yeri terkeden çiftçi aileleri, yararlanma hakkını kaybeder. Ancak, bunların sürekli ikamet amacıyla geri dönmeleri halinde, bu hak komisyon kararı ile tanınabilir. Göçerlerin mera, yaylak ve kışlaklardan yararlandırılmalarında bu Kanun hükümleri uygulanır. Göçerlerle ilgili uygulama usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

olanlar için de rahatsızlığa neden olmuştur. Hukuk devletinin gerekleri olan yasal hak arama burada da belirtilerek askı ilan cetvelinde belirtilen (Ek-1) süreler çerçevesinde, cetvelde yazılı taşınmazlar üzerinde mülkiyet ve mülkiyetten gayri ayni ve şahsi hak iddiasında bulunanlar, Kadastro Mahkemesi'ne hak iddialarını beyan ederek dava açmaları gerekmekte olduğu belirtilmiştir.

6.6 Uygulamada Yapılan Hatalar

Orta malı olarak tespit edilen toplam alanın % 94'lük kısmında fiili kullanıcı şahısların muhdesatları bulunmaktadır. Fiili kullanıcıların askı ilanında orta malı olarak tespit edilen taşınmazlar üzerinde mülkiyet ve mülkiyetten gayri ayni ve şahsi hak iddiasında bulunarak dava açmaları halinde, mahkeme uzun yıllar sürebilmekte ve sonucu tahmin edilemeyen bir durum oluşturabileceği kanaati oluşmaktadır.

Orman vasfı ve mülkiyetinin tespiti konusu oldukça karmaşık ve uzmanlık gerektiren bir iştir. Bu nedenle, orman kadastrosu, genel kadastrodan ayrı olarak 6831 Sayılı Kanun hükümlerine tabi kılınmış ve bu görev Orman Kadastro Komisyonlarına verilmiştir. Orman vasfı, arazi ve belgeler üzerinde yapılan çalışmalarla belirlenir. Bu belgeler; amenajman planları, 1/25.000 ölçekli memleket haritaları, hava fotoğrafları, suç tutanakları, yangın tutanakları, mahkeme kararları gibi çeşitli belgelerdir. Belgelerin değerlendirilebilmesi için jeodezi ve fotogrametri bilgisi yanında toprak ve ekoloji, orman botaniği ve orman amenajmanı bilgilerine de ihtiyaç bulunmaktadır. Orman mülkiyetinin kime ait olduğunun tespiti ise, orman yasalarının mülkiyet ve kadastral durumda değişiklik yaratan düzenlemelerine tam olarak hakim olmayı gerektirir. Bu konularda eksik bilgilerle karar verilemez. Aksi halde binlerce hektarlık ormanın, orman sayılmaması veya orman olmayan bir yerin orman sayılması kuvvetle muhtemeldir. Bu nedenlerle vasıf tayini işleminin uzman orman mühendisleri tarafından yapılması gerekmektedir (Ayanoglu vd. 2009).

Konunun uzmanları tarafından yapılan tespitler, en az hata yapılabilme imkanını doğurur. Ancak ülkemizin özel şartları, yazılı olmayan kuralları ve geleneğe göre

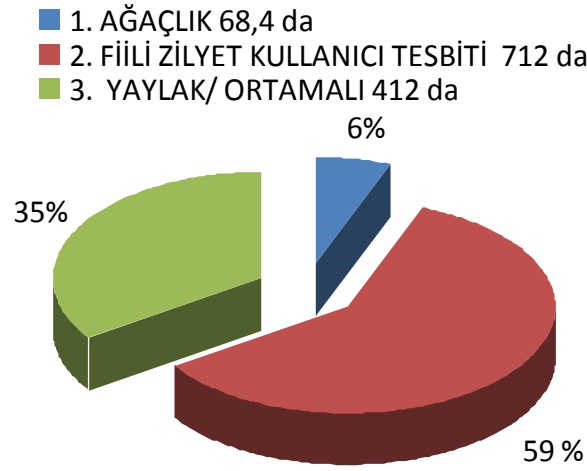
hareket etme felsefesi gibi durumlardan dolayı, çözümün; en kısa ve en hızlı noktası mevzuat çerçevesinde hareket etmek yerine lobi faaliyeti olarak görülmektedir.

Baskı grubu oluşturma faaliyeti, neticesini vermiş ve baskın gelen grup muhdesatlarının olduğu mevkilerde T.K.G.M. Tapu ve Kadastro Kurulu'nun 19.07.2012 tarih ve 24 sayılı kararlarına istinaden fiili kullanım durumu ve fiili kullanıcı kadastro yapılması kararı alınmıştır. Bu karar ile 6292 Sayılı Kanunun "diğer işlemler bölümü" olarak adlandırılan 11. maddesinin 14. fıkrasına göre Kadastro Müdürlüklerince 2/B alanları hakkında söz konusu kanunun yürürlüğe girdiği 19.04.2012 tarihinden sonra düzenlenecek güncelleme listelerinde ve kadastro tutanaklarında; "bu alanların fiili kullanım durumları, varsa üzerindeki muhdesatın kime veya kimlere ait olduğu, bu yerlerdeki muhdesatın 31/12/2011 tarihinden önce olmak üzere ne zamandan beri kim veya kimler tarafından kullanıldığı gösterilir ve bunlar tescil edildikleri veya kesinleştikleri tarihten itibaren en geç bir ay içinde, İllerde Defterdarlıklar ve İlçelerde Mal Müdürlüklerine gönderilir" fıkrasına istinaden tekrar çalışma yapılması sağlanmıştır.

Kadastro Müdürlüğü ilk çalışmasını belirtilen gerekçe ile güncellemiş ve toplam 1.192 da arazi ile ilgili ikinci çalışmasını 22.10.2012 tarihinde askı ilan cetveli ile (Ek-9) duyuruya çıkarmıştır. Kadastro Müdürlüğü'nün yapmış olduğu ikinci çalışmada ise 1.192 da'lık alanın % 59'una tekabül eden (712 da) kısmının cinsi yaylak, kullanım durumu orta malı vasfı olarak tespit edilen yerden çıkarılmıştır (Ek-9). Fiili zilyet ve muhdesat tespit çalışması yapılmıştır⁵ (Şekil 6.4).

---

⁵ 3402 sayılı Kadastro Kanununun 4. maddesinin (**Değişik üçüncü fıkra: 22/2/2005 – 5304/3 md.**) "Çalışma alanında orman bulunması ve 6831 sayılı Orman Kanununa göre orman kadastro başlanılmamış olması halinde, orman kadastro ve bu ormanların içinde ve bitişiğinde her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayini ve tespiti kadastro ekibi tarafından yapılır. Ancak, bu çalışmalarda kadastro ekibine, Orman Genel Müdürlüğü taşra teşkilâtınca görevlendirilecek en az bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi ile tarım müdürlüklerince görevlendirilecek bir ziraat yüksek mühendisi veya ziraat mühendisinin bildirimden itibaren yedi gün içerisinde iştirak ettirilmesi zorunludur. Bu çalışmalara muhtar ve bilirkişilerin katılmaması halinde çalışmalar re'sen devam ettirilir."

Şekil 6.4 6292 Sayılı Kanuna İstinaden Yapılan 2. Tespit Çalışmasının Vasıf Durumu

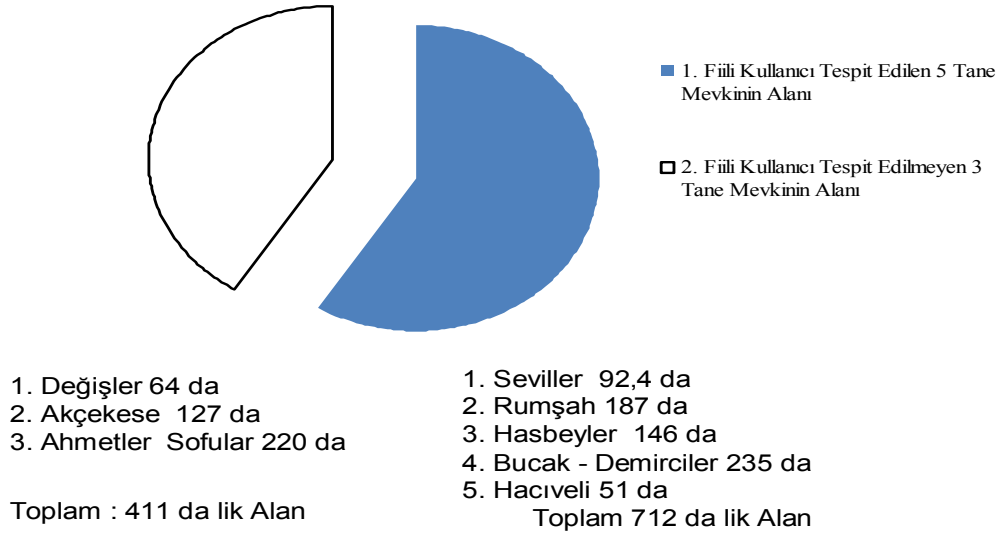
Fiili zilyet ve muhdesat tespit çalışması yapılan yerlerin (Şekil 6.5); Seviller’de 92.4 da, Rumşah’da 187 da, Hasbeyler’de 146 da, Bucak – Demirciler’de 235 da, Hacıveli’de 51 da olduğu saptanmıştır. Toplam 712 da’lık alanda muhdesatların ne olduğu kimler tarafından ne kadar süreden beri kullanıldığının tespiti yapılmıştır (Ek-10, Ek-11, Ek-12, Ek-13).

6292 Sayılı Kanunun hak sahibi, başvuru ve doğrudan satış adlı bölümünün 6. maddesinin 3. fıkrasında güncelleme listelerinin tescil edildiği veya kadastro tutanaklarının kesinleştiği tarihten itibaren İllerde Defterdarlık ve İlçelerde Mal Müdürlüklerine başvurarak, söz konusu taşınmazı bedeli karşılığında satın alabileceği ifade edilmiştir⁶.

⁶ 6292 Sayılı Kanunun **hak sahibi, başvuru ve doğrudan satış adlı bölümü:**

MADDE 6 – (1) 2/B alanlarında bulunan taşınmazlar hakkında bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce düzenlenen güncelleme listelerine veya kadastro tutanaklarına ya da kesinleşmiş mahkeme kararlarına göre oluşturulan tapu kütüklerinin beyanlar hanesine göre; bu taşınmazların 31/12/2011 tarihinden önce kullanıcısı ve/veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilen kişilerden bu taşınmazları satın almak için süresi içerisinde idareye başvuran ve idarece tespit edilen satış bedelini itiraz ve dava konusu etmeksizin kabul edenler bu Kanuna göre hak sahibi sayılır.

(2) 2/B alanlarında bulunan taşınmazlar hakkında bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra düzenlenecek güncelleme listelerine veya kadastro tutanaklarına ya da kesinleşmiş mahkeme kararlarına göre oluşturulacak tapu kütüklerinin beyanlar hanesine göre; bu taşınmazların 31/12/2011 tarihinden önce

Şekil 6.5 Fiili Zilyet Muhdesat Çalışması Yapılan ve Yapılmayan Yerler

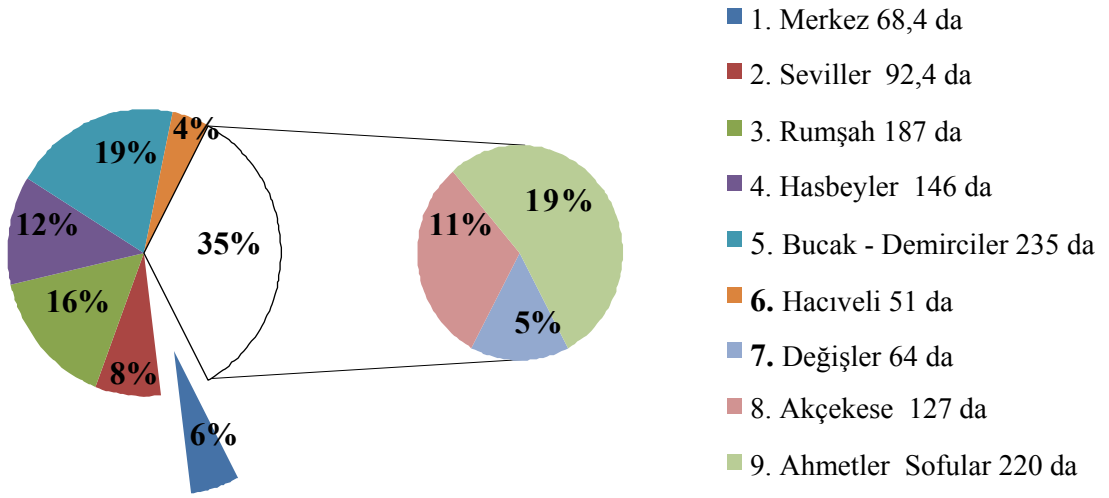
Orman dışı dışına çıkarılan 1.192 da arazinin % 35'ine tekabül eden kısmı (Şekil 6.6) üç mevkide (Değişler 64 da, Akçekese 127 da, Ahmetler – Sofular 220 da) olup, toplam 411 da olan arazinin fiili kullanım durumu ve üzerindeki muhdesatın kime veya kimlere ait olduğunun tespiti yapılamamış ve sonuç olarak zilyet ve muhdesatların tespiti gerçekleştirilememiştir. 25.02.1998 tarih ve 4342 Sayılı Kanunun özel sicile kayıt adlı bölümünün 10. maddesinde mera, yaylak ve kışlak olarak tespit ve tahdit edilen yerler ve kadastro gören yerler, 3402 Sayılı Kanunun 16. maddesinin (B) bendine göre düzenlenen özel siciline kaydedilir denilmektedir. Bu yüzden cinsi yaylak; kullanıcı orta malı olarak tescili özel siciline kayıt edilmiştir.

---

kullanıcısı ve/veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilecek kişilerden bu taşınmazları satın almak için süresi içerisinde idareye başvuran ve idarece tespit edilen satış bedelini itiraz ve dava konusu etmeksizin kabul edenler de hak sahibi sayılır.

(3) Hak sahiplerinden birinci fıkra kapsamında olanlar bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde, ikinci fıkra kapsamında olanlar ise, güncelleme listelerinin tescil edildiği veya kadastro tutanaklarının kesinleştiği tarihten itibaren sekiz ay içinde idareye başvurarak, bu taşınmazların bedeli karşılığında kendilerine doğrudan satılmasını isteyebilirler.

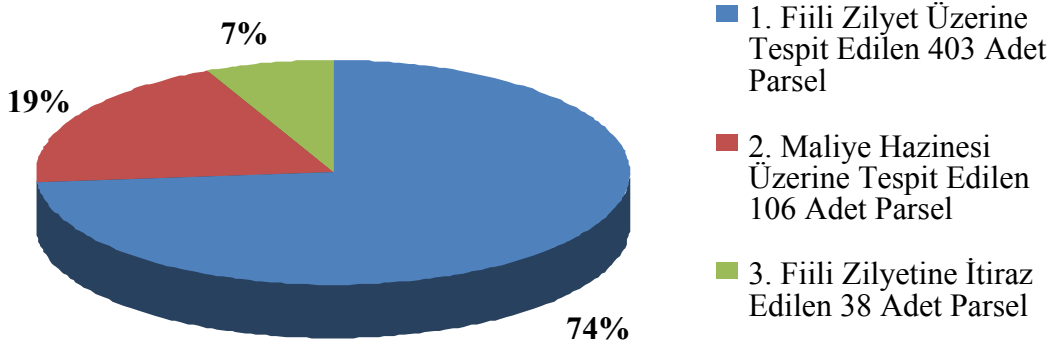

Şekil 6.6 Çalışma Yapılan Alanının Vasıf Belirleme Çalışmasının Sonuçları

6.6.1 Uygulamada yapılan hatalar neticesinde 712 da'lık alanın parsel bazlı tespit çalışması

Fiili zilyet çalışması yapılan toplam alanın % 59'una karşılık gelen 712 da'lık arazide fiili zilyet çalışması neticesinde; 547 adet parselin tespiti yapılmıştır (Şekil 6.7). Kadastro Müdürlüğü'nce düzenlenen tutanaklarda (Ek-10, Ek-11, Ek-12, Ek-13) gösterildiği üzere “6831 Sayılı Kanunun 2/B maddesi uyarınca Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel .... Yıldan beri ..... oğlu .... Kişi tarafından kullanımdadır. Üzerinde bulunan muhdesat .... Oğlu .... Kişiye aittir”. denilerek orman sınırları dışına çıkarılıp kullanıcı ve muhdesat tespiti yapılmıştır. Fiili kullanıcı tespit edilen 106 adet parsel Maliye Hazinesi üzerine orman sınırları dışına çıkarılarak hazinenin tasarrufuna bırakılmıştır. Diğer parseller olan 441 adet parsel Maliye Hazinesi adına kullanıcıları şahıslar olarak sınır dışına çıkarılmıştır. Muhdesat ve fiili zilyet tespiti yapılan 441 adet parselden 38 adet parsele fiili kullanıcı ve muhdesatın tespitinde hata olduğunu iddia edilerek itiraz edilmiştir.

Şekil 6.7 Bolu İli Gerede İlçesi'nde 2. Tespit Çalışması ile Duyurulan Sonuçları

Fiili zilyetine itiraz edilen 38 parselden 18 tanesi Tapu Müdürlüğünce 17/01/1984 tarih ve 1458 sayılı Kadastro ve Tapulama Hizmetlerinden Doğan Hatalar adlı Genelge çerçevesinde değerlendirilmiştir. Genelgede kadastro çalışmaları çerçevesinde yapılan hataların düzeltimi yapılabilecek alanlar iki başlık altında şöyle belirtilmiştir:

a) Tashihe konu hatalar; tapulama ve kadastro hizmetleri sonucunda doğacak ve tespitler kesinleşerek kütük, pafta ve evrakı tapu dairelerince kütüklere işlenmiş bulunacaktır.

b) Hatalı işlemlerin söz konusu olduğu taşınmazlarda, tahdit ve tespitin herhangi bir tapu kaydına veya herhangi bir kamusal belgeye dayandırılmaması, başka bir anlatımla hatanın, tahdit ve tespitin, senetsizden yani ilk yapılan kadastrodan, bilirkişilerden veya muhtarın yanlış beyanı sonucunda yapılmış olmasıyla meydana gelmesi gerekmektedir.

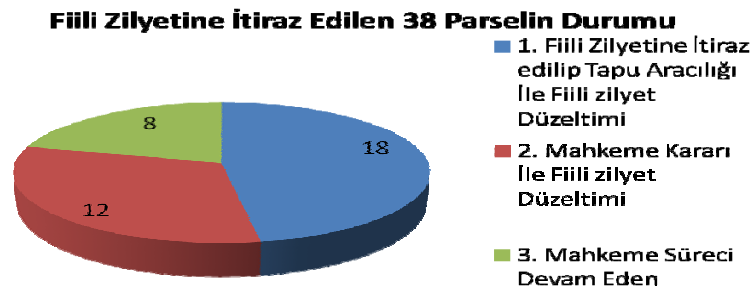
“Buna göre tapulama ve kadastro hizmetleri sırasında vuku bulan ve kesinleşen tahdit ve tespit işlemlerinde aşağıda yazılı olan unsurlar olursa ise hatalar düzeltilebilmektedir.

a) Evrakına ve haritasına aykırı olarak hatalı tescil edilen yüzölçümleri,

b) Evrakına ve haritasına aykırı olarak hatalı tescil edilen taşınmazın niteliği,

- c) Malikin soyadının yanlış yazılması veya hiç yazılmamış bulunması,
- d) Malikin baba adının yanlış yazılması veya hiç yazılmamış olması,
- e) Malikin cinsiyetinin mülkiyet hanesine yanlış yazılmış bulunması, yani oğlu yerine kızı, kızı yerine oğlu yazılmış olması,
- f) Malikin baba adı ile birlikte soyadının yanlış yazılmış olması,
- g) Malik adının noksan veya yanlış yazılış olması,
- h) Malik veya baba adı iki isim iken, tek isim yahut tek isim iken iki isim yazılmış olması ya da tek veya iki ismin rumuzla yazılmış olması” gibi meydana gelmiş hatalar, idari yönden tashihi gerekli maddi hatalar olarak kabul edilmektedir.

Maddi hataların ilgililerinin bir kusuru olmaksızın idareden kaynaklandığının kadaströ beyannameleri ile tapulama tutanakları ve bağılı belgelerin incelenmesinden anlaşıldığından; taşınmazın bulunduğu mahallesi veya köyü muhtarlığından alınacak fotoğraflı ilmühaber ile nüfus idaresinden alınacak kayıt örneği birlikte değerlendirilerek 18 adet parselin düzeltme işlemleri Tapu Müdürlüğü’nce yapılmıştır. 12 adet parselin fiili zilyet düzeltimi Gerede Kadaströ Mahkemesi’nde tespit edilerek karar verilmiştir. 8 adet parselin fiili zilyet tespiti için açılan mahkeme süreçleri devam etmektedir (Şekil 6.8).

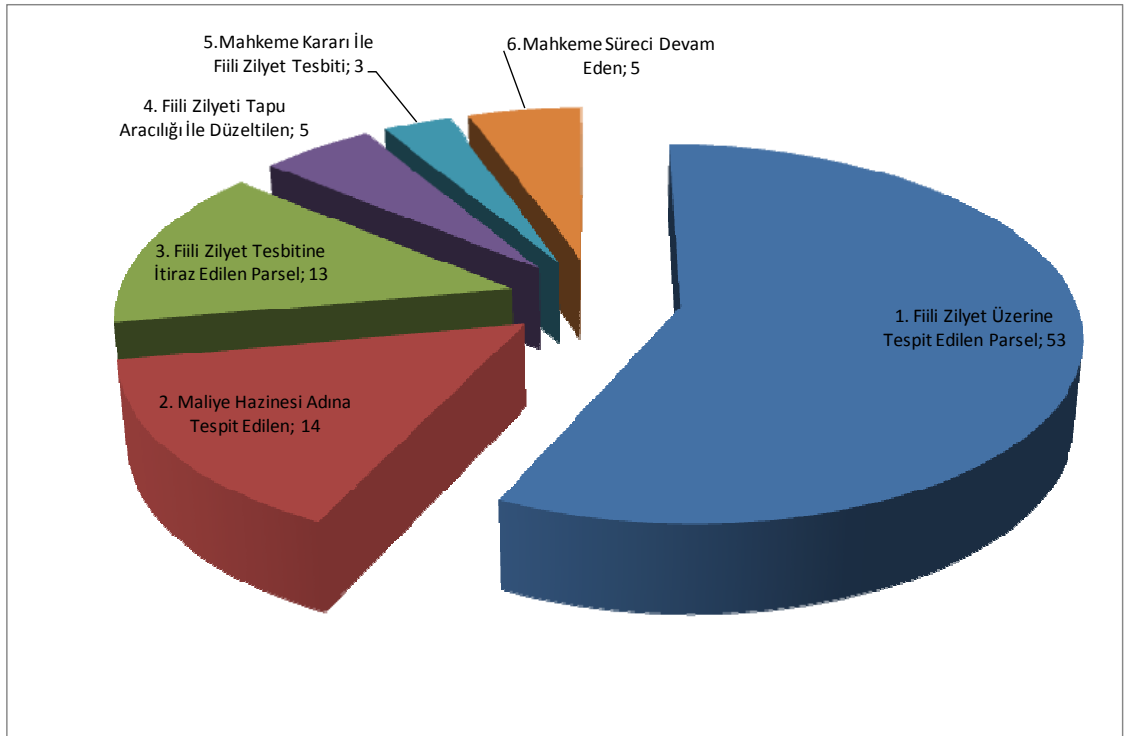

Şekil 6.8 Bolu İli Gerede İlçesi’nde 2. Tespit Çalışması ile Fiili Zilyetine İtiraz Edilen 38 Parselin Durumu

6.6.2 Uygulamada yapılan hatalar neticesinde mevkilerde yapılan çalışmalar

6.6.2.1 Hacıveli mevkii

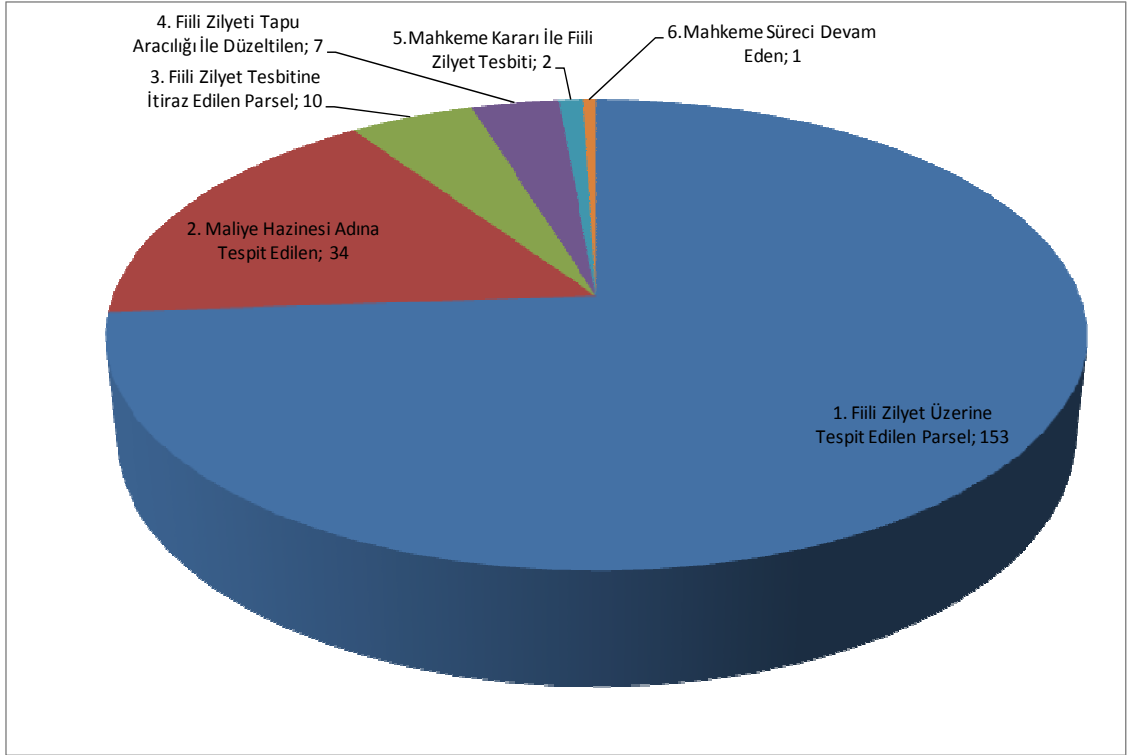
Çalışma yapılan taşınmazda 51 da'lık alanı bulunan Hacıveli mevkiinde 80 adet parcel tespit edilmiştir (Şekil 6.9). Grafikte belirtilen 53 parcel kullanıcı olarak şahıslar ile 14 adet parcel Maliye Hazinesi adına tespit edilmiştir. 13 parcelin Kadastro Müdürlüğü'nce tespit edilen fiili zilyetlerine, kullanıcıları tarafından itiraz yapılmış, 5 parcel tapu işlemleri çerçevesinde, 3 parcelde mahkeme kararı ile itiraza konu edilen unsurlar düzeltilerek fiili kullanıcıları tapu kütüğünde belirtilen beyanlar hanesine yazılmıştır. Fiili kullanıcılarına itiraz edilen 5 parcelin mahkeme süreci devam etmektedir.

Şekil 6.9 Bolu İli Gerede İlçesi Hacıveli Mevkii'nde 2. Tespit Çalışması ile Fiili Zilyeti Belirlenen 53 Adet Parselin Durumu

6.6.2.2 Rumşah mevki

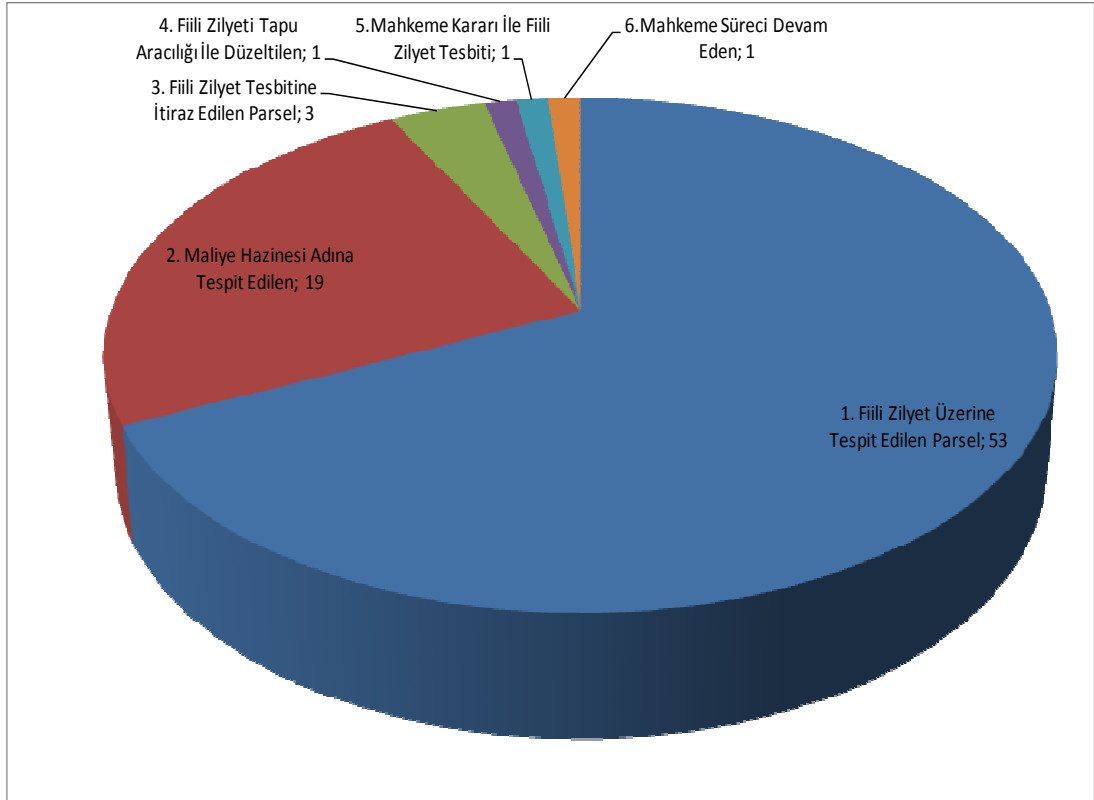
Toplam 187 da'lık alanı bulunan Rumşah mevkiinde 197 parsel tespit edilmiştir (Şekil 6.10). Grafikte belirtilen 153 parsel kullanıcı olarak şahıslara 34 parsel Maliye Hazinesi adına, tespit edilmiştir. 10 parselin Kadastro Müdürlüğü'nce tespit edilen fiili zilyetlerine, kullanıcıları tarafından itiraz yapılmış, 7 parsel tapu işlemleri çerçevesinde, 2 parselde mahkeme kararı ile itiraza konu edilen unsurlar düzeltilerek fiili kullanıcıları tapu kütüğünde belirtilen beyanlar hanesine yazılmıştır. Fiili kullanıcılarına itiraz edilen 1 tane parselin mahkeme süreci devam etmektedir.

Şekil 6.10 Bolu İli Gerede İlçesi Rumşah Mevkii'nde 2. Tespit Çalışması ile Fiili Zilyeti Tespit Edilen 197 Adet Parselin Durumu

6.6.2.3 Seviller mevki

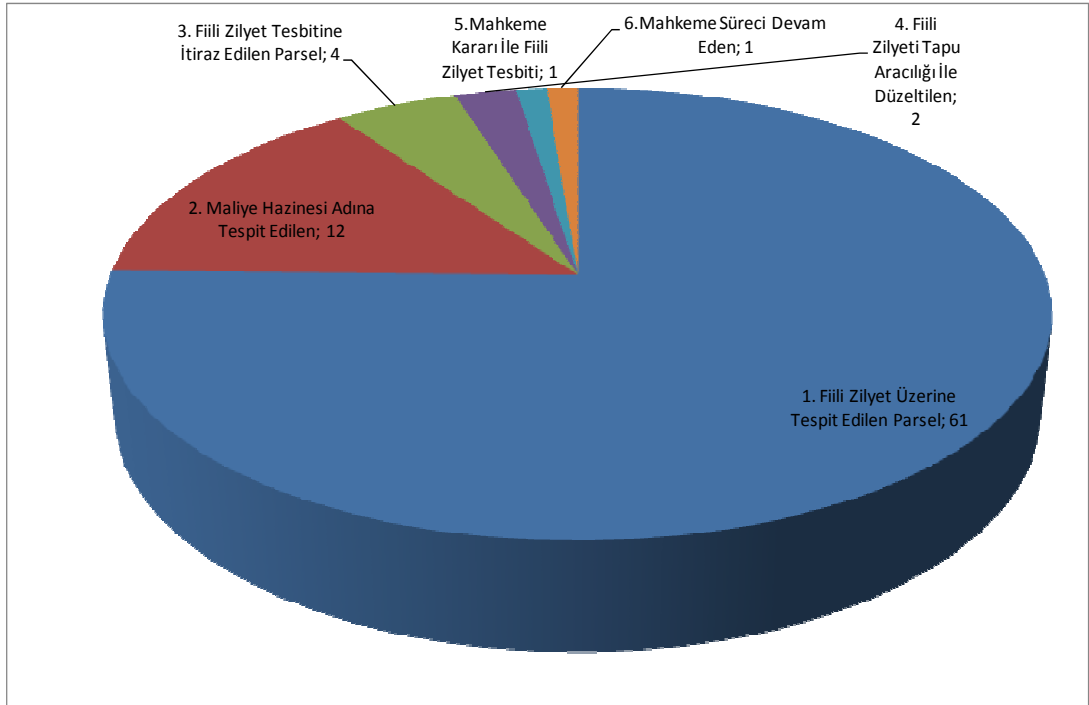
Belirtilen mevkide 92,4 da'lık alanı bulunan Seviller'de 75 adet parsel tespit edilmiştir (Şekil 6.11). Grafikte belirtilen 53 parsel kullanıcı olarak şahıslara ile 19 parsel Maliye Hazinesi adına tespit edilmiştir. 3 parselin Kadastro Müdürlüğü'nce tespit edilen fiili zilyetlerine, kullanıcıları tarafından itiraz yapılmış, 1 parsel tapu işlemleri çerçevesinde, 1 parselde mahkeme kararı ile itiraza konu edilen unsurlar düzeltilerek fiili kullanıcıları tapu kütüğünde belirtilen beyanlar hanesine yazılmıştır. Fiili kullanıcılarına itiraz edilen 1 parselin mahkeme süreci devam etmektedir.

Şekil 6.11 Bolu İli Gerede İlçesi Seviller Mevkii'nde 2. Tespit Çalışması ile Fiili Zilyeti Tespit Edilen 75 Adet Parselin Durumu

6.6.2.4 Hasbeyler mevki

Çalışma yapılan taşınmazda 146 da'lık alanı bulunan Seviller mevkiinde 77 parcel tespit edilmiştir (Şekil 6.12). Grafikte belirtilen 61 parcel kullanıcı olarak şahıslar ile 12 parcel Maliye Hazinesi adına tespit edilmiştir. 4 parcelin Kadastro Müdürlüğü'nce tespit edilen fiili zilyetlerine, kullanıcıları tarafından itiraz yapılmış, 2 parcel tapu işlemleri çerçevesinde, 1 parselde mahkeme kararı ile itiraza konu edilen unsurlar düzeltilerek fiili kullanıcıları tapu kütüğünde belirtilen beyanlar hanesine yazılmıştır. Fiili kullanıcılarına itiraz edilen 1 parselin mahkeme süreci devam etmektedir.

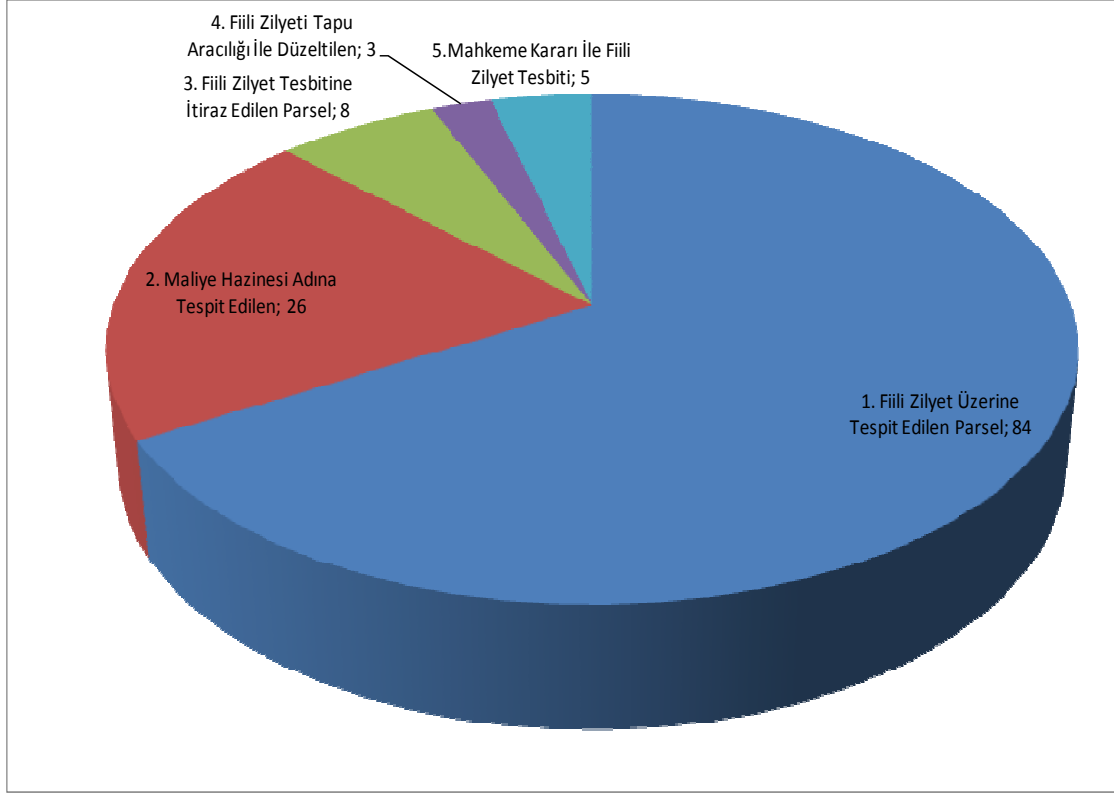

Şekil 6.12 Bolu İli Gerede İlçesi Hasbeyler Mevkii'nde 2. Tespit Çalışması ile Fiili Tespit Edilen 77 Adet Parselin Durumu

6.6.2.5 Bucak - Demirciler mevki

Genel yapılan çalışma alanının içinde bulunan 235 da'lık Bucak-Demirciler Mevkii'nde 118 parcel tespit edilmiştir (Şekil 6.13). Grafikte belirtilen 84 parcel kullanıcı olarak şahıslar ile 26 parcel Maliye Hazinesi adına tespit edilmiştir. 8 parcelin Kadastro Müdürlüğü'nce tespit edilen fiili zilyetlerine, kullanıcıları tarafından itiraz yapılmış, 3

parsel tapu işlemleri çerçevesinde, 5 parselde mahkeme kararı ile itiraza konu edilen unsurlar düzeltilerek fiili kullanıcıları tapu kütüğünde belirtilen beyanlar hanesine yazılmıştır.

Şekil 6.13 Bolu İli Gerede İlçesi Bucak-Demirciler Mevki'lerin deki 2. Tespit Çalışması ile Tespit Edilen 84 Adet Parselin Durumu

6.7 6292 Sayılı Kanun Çerçevesinde 1.192 da'lık Alanla İlgili Son Değişiklik

6292 Sayılı Kanunun değiştirilen ve yürürlükten kaldırılan hükümler başlığı altındaki 13. maddesinin 7. fıkrasında 6831 Sayılı Kanunun 17. maddesinin 1. fıkrası aşağıdaki biçimde değiştirilmiştir:

“Devlet ormanlarında 31.12.2011 tarihinden önce toplu yerleşimin bulunduğu; yaylak ve otlak olarak kullanılan alanlar içindeki yerler ile yılın belirli dönemlerinde geleneksel yaylacılık maksadıyla yerleşim yeri olarak kullanılan alanlar kullanım bütünlüğü de dikkate alınarak Orman Genel Müdürlüğü'nce tespit edilir. Tespit edilen

bu alanlardan uygun görülenler Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu Kararı ile yayla alanı olarak ilan edilir” denilmektedir.

6831 Sayılı Kanunun 17. maddesine göre, Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın 24.5.2013 tarihli ve 260 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu'nca 06.06.2013 tarihinde alınan 2013/5031 sayılı karara göre Devlet ormanları içerisinde bulunan ve ekli liste ile haritalarda isimleri ve yer bilgileri ile sınır ve koordinatları belirtilen alanların içerisinde bulunan Hacıveli'de 16,76 da, Rumşah'da 22,40 da, Seviller'de 8,83 da'lık alanlar yayla alanı olarak ilan edilmiştir (Şekil 6.14).

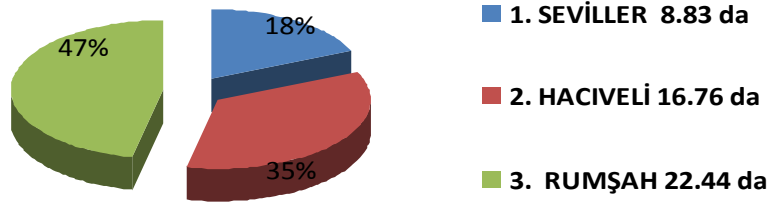
6292 Sayılı Kanun çerçevesinde ilan edilen yayla alanlarında 31.12.2011 tarihinden evvel yapılmış, hakkında müsadere kararı bulunanlar da dâhil her türlü bina ve tesisler mevcut haliyle vaziyet planında gösterilecek ve Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetlerine alınacaktır.

Yayla alanlarında bulunan bina ve tesisler değerlendirilmesi ise orman idaresi tarafından yapılacak bu alanları işletebilecek, işlettirebilecek veya kiraya verebilecektir. Buralardan elde edilen gelirler ise Orman Genel Müdürlüğü döner sermayesine aktarılacaktır. Bu alanlara harcanacak giderler ise Orman Genel Müdürlüğü döner sermayesinden karşılanacaktır.

Hacıveli'de 16,76 da, Rumşah'da 22,40 da ve Seviller'de 8,83 da'lık alanları kullanıcıları buralardan faydalanabilmeleri için 6292 Sayılı Kanun ile değiştirilen 6861 Sayılı Kanunun 17. maddesine göre bu alanların kullanıcıları orman idaresince tespit edilecektir. Kullanıcısı tespit edilen bina ve tesisler vaziyet planına göre kullanıcılarına, tespit tarihinden itibaren bir yıl içinde talebi hâlinde rayiç bedel üzerinden 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümlerine göre kiraya verilebilir denilmektedir.

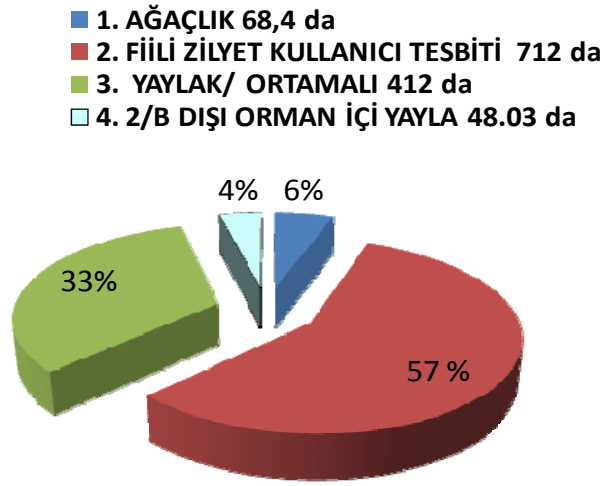
Kiraya verilen yerlerin kullanıcıları tarafından 6831 Sayılı Kanun 17. maddesinin 1. fıkrasına göre “kiralanan bina ve tesisler ise yıkılır. Kiralanan bina ve tesislere

ilişkin, ilgili kurumlarca orman idaresine bildirilen eksikliklerin tamamlanması yönünde kiracıya tebligat yapılarak en geç bir yıl içinde eksikliğin giderilmesi istenir. Eksikliklerin giderilmemesi hâlinde yapılan kiralama işlemi iptal edilir. İlgili mevzuattan doğacak her türlü zarar ve hukuki sorumluluk kiracıya aittir. Yayla alanı olarak ilan edilen yerlerde orman idaresince nüfus yoğunluğu, yöresel ihtiyaç ve sosyal problemler dikkate alınarak gerekli her tür ve ölçekte planlar Orman Genel Müdürlüğü'nce yapılır veya yaptırılır. Yapılan bu planlar Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nca onaylanır. Yayla alanlarında mevcut bina ve tesislerin kiralayana tarafından iki yıl içinde planlara uygun hale getirilmesi istenir. Uyumlu hale getirenlerin kira sözleşmeleri yenilenir. Aksi halde kira sözleşmesi iptal edilir. Yayla alanlarına ilişkin iş ve işlemler yönetmelikle belirlenir". diye belirtilmiştir.

Şekil 6.14 Gerede İlçesi'nde Bakanlar Kurulu Kararı ile Yayla Alanı İlan Edilen Yerler

Mevkii bazlı yapılan değişikliğin son durumu ile 48.03 da'lık toplam yayla alanı ilan edilen yerler; Hacıveli'de 16,76 da, Rumşah'da 22,44 da ve Seviller'de 8,83 da'lık alanı kapsamakta olup, Bakanlar Kurulu Kararı ile yayla alanı ilan edilerek özel mülkiyete konu edilmesi, söz konusu alanların orman sınırları dışına çıkarılma durumları değiştirilmediği müddetçe ortadan kaldırılmış bulunmaktadır.

Şekil 6.15 Bolu İli Gerede İlçesi En Son Toplam Değişiklik

En son yapılan değişikliklerle (Şekil 6.15) 1240 da'lık alanın % 4 yayla alanı olarak ilan edilmiş, % 33'ü Değişler'de 64 da, Akçekese'de 127 da ve Ahmetler – Sofular'da 220 da kullanım durumu orta malı ve cins tashihi yaylak olarak yapılmıştır. % 57'sine tekabül eden Hacıveli'de 51 da, Rumşah'da 187 da, Seviller'de 92.4 da, Hasbeyler'de 146 da, Bucak – Demirciler'de 235 da alanlarında muhdesatı bulunanlar için 6292 Sayılı Kanununun 11. maddesinin 14. fıkrasına göre güncelleme listeleri ve kadastr tutanaklarında; bu alanların, üzerindeki muhdesatın tespitleri kime veya kimlere ait olduğu, bu yerlerin ve üzerlerindeki muhdesatın 31.12.2011 tarihinden önce olmak üzere ne zamandan beri kim veya kimler tarafından kullanıldığı gösterilerek İlçedeki Mal Müdürlüğü'ne gönderilmiştir. Özel mülkiyete konu edilerek mülkiyet alabilme durumu oluŐturulmuŐtur (Şekil 6.15).

7. SONUÇ VE ÖNERİLER

Orman arazileri ve mülkiyeti konularına yaklaşım biçimleri, ülkelerin benimsedikleri orman rejimlerine göre farklılık göstermektedir. Birçok ülkede ve ülkemizde devlet orman işletmeciliği benimsenmiş ve orman arazilerinin yönetimi bu kapsamda ele alınmıştır. Türkiye’de orman arazisi, 1937 yılından itibaren Anayasal güvenceye kavuşmuş, ancak anayasalar ve yasalar ile orman arazilerinin korunamadığı hem orman istatistikleri, hem de araştırma sonucundan anlaşılmaktadır. Orman yönetiminde katı devlet işletmeciliği uygulanan sistemde çalışmada detaylı şekilde anlatıldığı üzere, çeşitli nedenlerle orman sınırları dışına çıkarmaya imkân veren yasal düzenlemeler yapılmıştır. Orman sınırları dışına çıkarmaya izin veren ilk düzenleme 1956 yılında yapılmış olup, belirtildiği gibi birçok defa orman sınırları dışına çıkarmaya imkân veren düzenleme yürürlüğe girmiştir. Bu noktadaki esneklikler ile hızla şehirleşen ve çarpık kentleşen ülkemizde yeterli arsa temin edilememesi nedeni ile yerleşim için en kolay yer olan ormanların işgaline yol açmıştır. Orman arazilerinin etkin bir biçimde korunamaması ve arazileri fiilen işgal edenlerin herhangi bir bedel ödememeleri de dikkate alındığında, bu arazileri işgal edenlerin adeta ödüllendirildiği bir durum ortaya çıkmış ve bu yaklaşım kentsel kesim ve kırsal alanlarda orman arazilerinin tahrip edilmesi sürecini hızlandıran başlıca etken olmuştur (Üstün 2007).

Orman sınırlarının dışına arazi çıkarılması ve özel mülkiyete konu olması için birçok yasal düzenlemeler yapılmıştır. Bunların en başında anayasal değişiklikler gelmektedir. 1961 Anayasası, 1970 yılında ormanlarla ilgili olan 131. maddesi değiştirilerek; bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybetmiş yer tanımlaması literatürümüze girmiştir. 1744 Sayılı Kanun ile 6831 Sayılı Kanuna “15.10.1961 tarihinden önce” terimi eklenerek, orman vasfını yitirmiş araziler için zaman sınırlaması konulması nedeni ile orman vasfını kaybettirilen yerler için yasal meşruiyet kazandırılmıştır. 1982 Anayasa’sında bu süre 31.12.1981 tarihi olarak düzenlenerek, yaklaşık 20 yılı aşkın süre ile orman vasfını kaybettirilen yer alanları içinde meşruiyet kazandırılmıştır. Anayasa’nın ormanların korunması ve kamu yararına değerlendirilmesi ile ilgili bölümleri olan 169 ve 170. maddeleri değiştirilmeye çalışılmıştır. Bu süreçler orman arazilerinin özel mülkiyete konu edilip ekonomiye dahil edilmesine ışık tutmuştur. 3402

Sayılı Kanuna eklenen ek 4. maddeye dayanılarak yapılan, orman arazisi içindeki muhdesatların tespiti ile kimler tarafından kullanıldığının kayıtlara geçirilmesinin önü açılmış ve 6292 Sayılı Kanunun çıkarılması ile de orman arazilerinin işgalcilere satılabilme imkânı sağlanmıştır.

Orman arazileri farklı bilim dalları ile bakış açılarına göre değişik şekilde tanımlanmış ve orman varlığı kimi bakış açılarına göre ekonominin gelir kaynağı, kimilerine göre ise ekosistemin vazgeçilmez unsuru olarak görülmüştür. Orman varlığı, ekosistemin sürdürülebilir bir dünyanın devamının sağlanabilmesi için maddi bir değer ile ölçülemeyeceği, orman varlığının, gelecek nesillere yaşanabilir bir çevre bırakabilmek için en önemli unsurlardan olduğu vurgulanmaktadır. Yaşanılabilir bir hayatın temeli olan ormanların birçok katkısına rağmen, ormanların önemini göz önünde bulundurmayan, ormanları sürdürülebilir doğal kaynak ve ekosistemin yaşamsal değeri olarak göremeyen; orman arazilerini gelir olarak gören gruplar, bu konunun önemini kavrayamadıkları anlaşılmaktadır.

Orman arazileri ve mülkiyet konularına yaklaşım, ülkelere göre değişmekle birlikte, ülkemizde devlet orman işletmeciliği mevcut ve uygulanan temel ilkeyi oluşturmuştur. Orman vasfını yitirmiş arazilerin kullanıcılar tarafından zaman içinde köy senedi ve diğer yasal geçerliliği olmayan belgeler ve hatta el sıkışılarak başka kişi ve kuruluşlara piyasa koşullarına oranla nispeten düşük bedellerle satıldığı bilinmektedir. Fiilen kullandıkları arazilerin mülkiyet hakkına sahip olmayan kişiler, arazileri kullanarak fayda elde etmenin ötesinde, bu arazilerin satışını da yaparak gelir avantajı elde etmiş ve bu süreç merkezi yönetim ve taşra örgütleri tarafından durdurulamamıştır. Uzun süre işgal altında olan yerlerin mülkiyet sorununun çözülemediği olması, nasıl olsa af çıkar beklentisiyle yeni işgallere de zemin hazırlamıştır.

Anayasa'nın 11. maddesi hükmü; yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kuralları olarak belirtilmekle beraber "kanunlar anayasaya aykırı olamaz" denilmektedir. Bu çerçevede 6292 Sayılı Kanun değerlendirildiğinde; Anayasa'nın 170. maddesi 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş yerlerin

değerlendirilmesi; bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen **yerlerin tespiti** ve **orman sınırları dışına çıkartılması** orman içindeki köyler halkının kısmen veya tamamen **bu yerlere yerleştirilmesi için Devlet eliyle** anılan yerlerin **ihya** edilerek bu halkın yararlanmasına tahsisinin kanunla düzenleneceği belirtilmiştir.

6292 Sayılı Kanun orman arazisinin orman vasfından çıkarılması konusunun değerlendirilmesinde, hak sahibi olarak 2/B vasfındaki orman arazisinin, 31/12/2011 tarihinden önce fiilen kullanan kişileri hak sahibi saymaktadır. Halbuki Anayasa'nın 170. maddesinde bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş yerlerin **tespiti, değerlendirilmesi ve orman sınırları dışına çıkartılması**, orman içindeki köyler halkının kısmen veya tamamen bu yerlere yerleştirilmesi için Devlet eliyle anılan yerlerin ihya edilerek Kanun ile halkın yararlanmasına tahsis edileceği öngörülmüştür. Şu durumda, orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin yalnızca orman köyleri halkının nakli ve yerleştirilmesi amacıyla değerlendirilebileceği açıktır. 6292 Sayılı Kanun ile getirilen düzenlemelerin, Anayasa'nın 170. maddesinde öngörülen amaca uygun olması gerekeceğinde şüphe bulunmamaktadır. Orman niteliğini yitirdiği için orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin, orman köylüsünün yararlanmasına tahsis edilmesi gerektiğinden, 6292 Sayılı Kanun, Anayasa'nın 170. maddesi hükmüne aykırılık teşkil ettiği değerlendirilmektedir.

Anayasa'nın 169. maddesine göre, 6292 Sayılı Kanununun 13 maddesinin 7. fıkrası ile değiştirilen 6831 Sayılı Kanununun 17. maddesinin 1. fıkrasına bakılarak değerlendirildiğinde; Devlet ormanlarında 31.12.2011 tarihinden önce toplu yerleşimin bulunduğu; yaylak ve otlak olarak kullanılan alanlar içindeki Bakanlar Kurulu Kararı ile yayla alanı ilan edilen yerlerde bulunan bina ve tesisler değerlendirilmesi ise orman idaresi tarafından yapılacak, bu alanları işletebilecek, **işlettirebilecek** veya **kiraya** verebilecektir. Anayasa 169. maddesinde "Devlet ormanları, kanuna göre, Devletçe yönetilir ve işletilir" hükmünü amirdir. Bu yerlerde "başka çeşit tarım ve hayvancılık **yapılamaz**" denilerek, Anayasa burada orman ve orman arazilerini kendi doğal vasfıyla sürdürülebilir bir sistem içerisinde **işletbilme** görevini Devlete vermiştir. Anayasa Devlete orman ve orman arazilerini işlettirebilme veya kiraya verme görevini

vermediğinden 6831 sayılı Orman Kanun 17. maddesinin 1. fıkrası Anayasa'nın 169. maddesiyle çeliştiği görülmektedir.

Anayasa hükümleri ile çeliştiği düşünülen 6292 Sayılı Kanun yürürlükte olduğundan, Bolu İli Gerede İlçesi'nde uygulama sürecine başlanmıştır. 6292 Sayılı Kanun ile çalışma yapılan farklı mevkiilerdeki 1.192 da'lık arazinin, iki farklı vasıf ile tespit çalışması yapılmıştır. Geçmişte yapılan kullanım durumu ve vasıf değişiklikleri göz önüne alındığında, 1977 ile 2013 yıllarında 4 tane farklı vasıf ve kullanım durumu tespiti yapılmıştır. Birçok tespit değişikliğinden sonra **son değişikliklerle yapılan düzenlemelerle 6292 Sayılı Kanun çerçevesinde**; Değişler'de 64 da, Akçekese'de 127 da, Ahmetler – Sofular'da 220 da'lık alan yaylak vasfı ile tescil edilmiştir. Hacıveli'de 51 da, Rumşah'da 187 da, Seviller'de 92,4 da, Hasbeyler'de 146 da, Bucak – Demirciler'de 235 da alanda ise vasıf değişikliği yapılarak Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılıp, tapu kayıtlarının beyanlar hanesine fiili zilyet-kullanıcı kayıtları da yapıldığından, satış bedeli ödenerek özel mülkiyete konu edebilecek biçimde değiştirilmiştir. Hacıveli'de 16,76 da, Rumşah'da 22,40 da, Seviller'de 8,83 da'lık alan olmak üzere toplam 48,03 da'lık alan, Bakanlar Kurulu Kararı ile yayla alanı olarak ilan edilmiştir. Toplam 1.192 da'lık orman arazisinden çıkarılan alan ile 48,03 da'lık yayla alanı ilan edilen yerler ile genel toplamda 1.240 da'lık alan orman ve orman arazisi vasfında kullanılamayacaktır.

Alan çalışmasının sonuçlarına göre orman vasfı ve sınırı dışına çıkarılacak yerlerin tespitinin; objektif kriterlerle değerlendirilmesi gerektiği ortaya çıkmaktadır. Anayasa'nın 10. maddesinde hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz ve ayrıcalık sunulamaz denilmektedir. 2/B vasfındaki kamuya mal olmuş Devletin arazilerini, işgal eden kişi ve kuruluşlara indirimli olarak satılması, suçu teşvik etmekle beraber, bir de imtiyaz tanınıp indirimli olarak verilmesi derinden düşünülmesi gereken bir konudur. Bu arazilerde bütün toplumun hakkı vardır. Anayasa'nın 10. maddesinde Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorunda oldukları belirtilmektedir. Bu yüzden dolayı 2/B vasfındaki yerlerin işgalcilerine, ne özel mülkiyete konu ederek fayda sağlamalı; ne de buraları işgal etmeyi düşünen kişilere ümit vermelidir.

Orman ve kadaastro komisyonlarının daha teferruatlı kurulması; işinde uzman, tecrübeli komisyon üyeleri ile komisyona bilirkişilik yapabilecek olanların uzman kişilerden oluşması gerekmektedir. Bu vasıftaki yerleri değerlendirirken o yerdeki toplumun da görüşü dikkate alınmalıdır. Özellikle bilirkişi heyetlerinde mutlaka Taşınmaz (Gayrimenkul) Geliştirme Uzmanlarına yer verilmesi zorunlu olmalıdır.

Orman vasfını yitirmiş arazi alanları tanımı, 15/10/1961 yılından 31/12/1981 yılına uzatılarak bu alanlar büyütülmüştür. 6292 Sayılı Kanunun 6 maddesinin 2. fıkrasına göre 31/12/2011 tarihinden önce bu yerleri veya 2/B vasfındaki arazileri kullanıyorsa veya işgal ettiyse % 50⁷ ve satış bedelini de peşin öderse % 60⁸ indirimli alabilme imkânına sahip olmuştur. İşgal edilecek alanlar büyütülerek ve indirimli olarak pazarlanması ile bir nevi orman arazilerini işgal ettiklerinden dolayı fiili kullanıcılar ödüllendirilmişlerdir. Çözumsuzlük çözüm olmadığı gibi sözde orman vasfını yitirmiş arazilerin özel mülkiyete konu edilerek fiili işgalcilerine % 50 veya % 60 indirimle satılabilme imkânının verilmesi ve özendirme şeklinde pazarlanması; kanunlara saygılı vatandaşları rencide ederek haklarının zayi olması anlamına gelmektedir.

2/B vasfı olarak nitelendirilen ve özel mülkiyete konu edilen bu yerlerden indirimli olarak yararlanacak ülke genelinde 672 bin kişi (Anonim 2013) olup, TÜİK verilerine göre ülke nüfusu 31 Aralık 2012 tarihinde 75.627.384 kişidir (Ek-15). Bu kadar kişiden yalnızca yaklaşık 672 bin kişi, bu yerleri % 60 ulaşan indirimle alabilme olanağı sağlanmıştır. Adaletin eşitliği ilkesi çerçevesinde bütün vatandaşlar eşittir. Toplam

---

⁷ 6292 Sayılı Kanunun En son değişiklik hali ile Hak sahibi, başvuru ve doğrudan satış adlı bölümün

6. maddesinin 4. bendi “Hak sahiplerine doğrudan satılacak olan taşınmazların satış bedeli; dört yüz metrekareye kadar olan kısmı için **rayiç bedelin yüzde ellisi**, fazlası için rayiç bedelin yüzde yetmiş üzerinden hesaplanır. Birden fazla taşınmazda hak sahibi olunması hâlinde yüzde elli satış bedeli hesaplaması, hak sahibinin tercih edeceği sadece bir taşınmaz için uygulanır. Bir taşınmazdaki hak sahipliğinin devredilmesi hâlinde yüzde elli satış bedeli hesaplaması, taşınmazın sadece dört yüz metre karesi için ve hak sahiplerinin hisselerine oranlanarak uygulanır. Ancak, tamamen ve münhasıran bilfiil tarımsal amaçlı olarak kullanılan ve üzerinde tarımsal amaçlı yapılar (mandıra, sera, ağıl, kümes vb.) ile sürekli ikamet amacıyla kullanılan konut hariç yapı bulunmayan yerler için satış bedeli, rayiç bedelin yüzde ellisi üzerinden hesaplanır, bu şekilde satılan taşınmazların sonradan farklı amaçla kullanılması hâlinde, taşınmazın satış tarihi itibarıyla rayiç bedelinin yüzde yetmiş üzerinden hesaplanacak bedel esas alınarak aradaki fark kanuni faiziyle birlikte ecrimisilin tarh, tahakkuk ve tahsiline ilişkin hükümler uyarınca kayıt malikinden tahsil edilir.”

⁸ 6292 Sayılı Kanunun 6. maddesinin 8. fıkrası. “Satış bedeli peşin veya taksitle ödenebilir. Satış bedelinin tamamının **peşin ödenmesi hâlinde yüzde yirmi, en az yarısının ödenmesi hâlinde yüzde on oranında indirim uygulanır**”

nüfusa mal olmuş bu yerlerin kişilere indirimli olarak satılabilme imkânının verilmesi $75.627.384 - 672.000 = 74,9$ milyon vatandaşın hakkının fiili işgalcilere indirimli olarak verilmesidir.

Konu ile ilgili olarak yeni yasal düzenleme yapılması gerektiği düşünülmektedir. 6292 Sayılı Kanun ile 2/B vasfındaki arazilerin içinde bulunan yapılaşmış alanlar için, şahısların ya da kuruluşların hiçbir zaman özel mülkiyete konu olamayacak veya sadece kiralama yapılabilecek yerleri talep etmelerini mümkün kılacak bir düzenleme yapılmalıdır. Yapılaşmamış 2/B vasfındaki arazilerin içinde bulunan orta mallar olarak nitelendirilen otlak, yaylak ve kışlak arazilerinin ise 4342 Sayılı Kanunda belirtilen şartlarda, beton yapılaşmasına izin verilmeden, kendi vasıflarında kullanılması gerekmektedir. Orta mal olarak nitelendirilen arazilerin, söz konusu şartlarda kullanıcılar tarafından kullanılmadığının tespit edilmesi halinde, piyasa kira fiyatlarının üzerinde (örnek olarak % 500) yüksek oranda ecrimisil talep edilerek, caydırıcılık unsuru ortaya konulmalıdır. Diğer 2/B vasfındaki araziler için birinci koruma önceliği olan orman vasfına yeniden kazandırılmalıdır.

Ülke gerçekleri ve orman arazileri korunması düşüncesinde hareketle orman vasfını yitirmiş arazilerin özel mülkiyete konu edilerek satılması uygun bulunmamaktadır. Çağdaş kent bilimin savunduğu temel ilkelere biri, kamu yönetimlerinin olabildiği ölçüde çok arsaya sahip kılınmasıdır. Bu amaçla arsa stoklarına önem verilerek, planlı gelişmeyi sağlayacak ölçüde arazinin kamu kuruluşlarının mülkiyetinde kalması gerekmektedir. Bu yerlerin satılması yerine, çağdaş ülkelerde olduğu gibi uzun süre ile kiraya verme yöntemi uygun bulunmaktadır (Keleş 2010). Bütün vatandaşların mevcut yasal düzenlemelere saygılı olmaları, 2/B vasfındaki yapılaşmış arazileri kullanan kişilerin veya bundan sonra orman arazisi üzerine göz diken kişilerin orman arazisini yapılaşma yaparak veya işgal ederek % 60'a ulaşan indirimle alabileceğini düşünmemesi lazım gelir. Ormanlar gelecek nesillere işgal edilmiş yapılaşmaya açılmış şekliyle değil, ormanın kendi dokusu, güzelliği veya orman vasfı ile bırakılması gerekmektedir.

Orman vasfını yitirmiş araziler tanımına, bilim ve fen bakımından en son 31.12.1981 tarihi temel alınmıştır. Gelecekte, bilim ve fen bakımından orman vasfını yitirmiş arazi tanımlamasının ileriki bir zaman olarak tespit edilmesi (örneğin 31.12.2014 tarihi gibi) esas alınabilir. Sınırsız insan ihtiyaçlarının doyumunun sağlanması için mevcut arazi kaynaklarının rasyonel olarak kullanımı ve kamusal arazilerin sürdürülebilirlik hedefine uygun olarak korunması zorunludur. Bu koşullarda gelecek nesillere daha yaşanılabilir bir ülke bırakabilmek için orman arazileri ile yaylak, kışlak ve otlaklara sahip çıkılarak rasyonel koruma yaklaşımlarının geliştirilmesi zorunludur. Toplam ülke nüfusu yerine 672 bin fiili işgalci azınlığın tercih edilmesi, bu konunun öneminin halka aktarılamamasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- Acun, N., 1945. Ormanlarımız ve Cumhuriyet Hükümetinin Orman Davası. Recep Usluoğlu Basımevi, s 36, Ankara.
- Aksay, B., 1992. Kamusal Mal Yaklaşımı. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyoloji Anabilim dalı, Yüksek Lisans Tezi (basılmamış). s 42, Ankara.
- Aksoy, M., 1987. 3116 Sayılı Orman Kanunu ve Sonrası ile Anayasamız ve Ormanların Korunması. Türkiye Ormancılar Derneği Yayınları No: s 10, s 81–123, Ankara.
- Akyüz, F., 2005. Yaylalarda Konut Patlaması. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Çevre ve Orman Hukuku Anabilim Dalı, s 94, İstanbul.
- Anonim, 1997. Çayır, Mera, Yem Bitkileri ve Karma Yem Komisyonu Raporu. Türk Ziraat Yüksek Mühendisleri Birliği Vakfı, s 47, Ankara.
- Anonim, 2001a. Faydaları İstatistiki Gerçekler Anayasada Kalkınma Planları Hükümet Programları ve Yıllık Programlarda Ormancılık. DPT Yayınları, Yayın No: 2630/23-24-25-26-27
- Anonim, 2001b. Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı Ormancılık Özel İhtisas Komisyonu Raporu. DPT yayınları, Ankara. Web Sitesi: [Http://Ekutup.Dpt.Gov.Tr/Ormancil/Oik547.Pdf](http://Ekutup.Dpt.Gov.Tr/Ormancil/Oik547.Pdf) Erişim Tarihi: 13.11.2013.
- Anonim, 2006. Ormanlarımız. Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, Seri: A, (Sayı: 1), 75-81.
- Anonim, 2007. Dokuzuncu Kalkınma Planı, Özel İhtisas Komisyonu Raporu. Devlet Planlama Teşkilatı Yayınları, ANKARA Web Sitesi: <http://ekutup.dpt.gov.tr/> Erişim Tarihi: 24.10.2013.
- Anonim, 2009. Muğla Barosu Başkanlığı.
Web Sitesi: www.muglabarosu.org.tr/upload/UserUpload/file/2byasasi.doc
Erişim Tarihi: 23.10.2013.
- Anonim 2010. Orman Genel Müdürlüğü, Web Sitesi: web.ogm.gov.tr/.../Kadastro,
Erişim Tarihi:17.12.2013.
- Anonim 2012. Orman Genel Müdürlüğü, Web Sitesi: <http://web.ogm.gov.tr/birimler/merkez/toprakmuhafaza/Sayfalar/mera>,
Erişim Tarihi: 27.11.2013
- Anonim 2013a. Gerede Kaymakamlığı, Web Sitesi: <http://www.gerede.gov.tr/>, Erişim Tarihi: 18.11.2013.

- Anonim 2013b. Web Sitesi: <http://blog.milliyet.com.tr/2b-gercegi--yazi-dizisi--bolum-6/Blog/?BlogNo=403751> Erişim Tarihi: 20.12.2013
- Aras, C., 2002, Açıklamalı-İçtihatlı Orman Kanunu, Adil Yayınevi,s 40, Ankara.
- Atbaşoğlu, F., 2003. Orman Kanununun 2/B Maddesinin Uygulanması ve Değerlendirilmesindeki Sorunlar Paneli, TMMOB Orman Mühendisleri Odası, Ankara Şubesi, s 37-47,Ankara.
- Ayanoğlu ,S., 1985. Hukuksal Açıdan Orman Emlaki ve Orman Mülkiyetinin Temelleri. Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi, s 108, İstanbul.
- Ayanoğlu, S., 1987, 3116 Sayılı Orman Kanunu ve Sonrası - Cumhuriyet Dönemi Ormancılığımızda 3316 Sayılı Orman Yasası ve Sonrası, Türkiye Ormancılar Derneği Yayınları, s 10-21-33, Ankara.
- Ayanoğlu, S., 2001. Orman Hukuku Ders Notları. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yayınları, s 41, İstanbul.
- Ayanoğlu, S. vd., 2009. Orman Sınırları Dışına Çıkarma İşleminde Son Gelişmeler Makale İ. Ü. Orman Fakültesi, Çevre Ve Orman Hukuku Anabilim Dalı, s 1, İstanbul.
- Ayaz, H. vd., 2009. Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Ekonomisi Anabilim Dalı, Web Sitesi: <http://ormanweb.sdu.edu.tr/ormis/bildiriler/kitap.pdf> Erişim Tarihi: 11.12.2013.
- Aydın, A., 1998, Türkiye’ de Ormanlardan Yararlanmanın Yasal Esasları. Doktora Tezi, İ.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, Orman Mühendisliği Anabilim Dalı,s 92, İstanbul
- Aydınlı, B., 1992. Türk Hukukunda Kamu Malları. Maliye ve Gümrük Bakanlığı, Milli Emlak Genel Müdürlüğü Yayını, s 67, Ankara.
- Aygen, D., 2000. Gerekçeli, Açıklamalı, İçtihatlı, Orman Kanunu Cilt I. Yetkin Hukuk Yayınları, s 7-144, Ankara.
- Aygen, D., 2000. Gerekçeli-Açıklamalı İçtihatlı Orman Kanunu, Cilt-1, Ankara, Yetkin Basımevi, 2000. Bakımından Bölünüşü, Orman Genel Müdürlüğü Yayınları, s 107, İstanbul
- Başaran, Ö., 1987. Orman Kanunu. Şafak Matbaası, s 87, Ankara.
- Birben, Ü., 2008. Cibali Mübaha. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, Seri A 58 (1), s 23.
- Çağlar, Y., 1979. Türkiye’de Ormancılık Politikası. Çağ Matbaası, s 72, Ankara.

- Çağlar, Y., 2012. 2Bcileştirebildiklerimizden misiniz? Yayınlayan TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, Basım Özdoğan Matbaa Yayın Hed. Eşya San. Tic. Ltd. Şti. s 25-52-53-64, Ankara.
- Deda, N., 1994. Açıklamalı-İçtihatlı Orman Kanunu ve Tatbikatı, Seçkin Yayınevi, s 114, Ankara.
- Dikici, M., 1998. Devir ve Terk İşlemleri. Türk Tarih Kurumu Basımevi, s 38 Ankara,
- Eraslan, İ., 1983. Ormancılık Bilgisi, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yayınları, s 343, İstanbul.
- Erdal, K., 2004. Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerle İlgili Önergeler. hkm. Jeodeji, Jeoinformasyon ve Arazi Yönetimi Dergisi, Web Sitesi: www.hkmo.org.tr Erişim Tarihi: 28.10.2013
- Gözübüyük, Ş., 2002. Açıklamalı Türk Anayasaları. Turhan Kitabevi, s 14, Ankara.
- Toygaz, S., 1964. Eski ve Yeni Hükümlere Göre Orman Anlamı ve Ormanların Mülkiyet Bakımından Bölünüşü, Orman Genel Müdürlüğü Yayınları, s 107, İstanbul.
- İnal, S., 1971, Türkiye’de Anayasa- Ormancılık İlişkileri, İstanbul Üniversitesi Yayınları, s 171, İstanbul.
- Keleş R., 2010, Kentleşme Politikası, İmge Kitap Evi yayınları, s 547-548, Ankara.
- Kırbaş, S., 1985. Devlet Malları, Birlik Yayınevi, s 32, Ankara.
- Kızılay, E., 1988. Yeni Orman Kanunu, Gelişim Matbaacılık, s 142, Ankara.
- Köktürk E., 2002. Orman Dışına Çıkarılan Yerlerde Mülkiyet Sorunu, Web Sitesi: http://www.hkmo.org.tr/resimler/ekler/B5V4_274_ek.pdf Erişim Tarihi: 11.11.2013
- Küçükosmanoğlu, A., 1994. İnsan Sağlığı, Sanayileşme ve Ormanlar, İstanbul Üniversitesi, Orman Fakültesi Dergisi, 44(1-2), s 110.
- Onar, S., 1944. İdare Hukukunun Umumi Esasları, Hak Kitabevi, s 132, İstanbul.
- Söyler, İ., 2007. Hava Kamu Malı mıdır, İdare Hukuku ve Mali Hukuk Açısından Normatif Bir Yaklaşım. Mali Hukuk Dergisi, 24(127), s 68.
- Söyler, İ., 2008. Kamu Malları Teorisi Açısından Devletin Hüküm Ve Tasarrufundaki Yerler, Sayıştay Dergisi 32(83), s 57-58-59-61.
- Şen, F.İ., 2003. Kamu Mallarında Bedavacılık Sorunu ve Çözüm Önergeleri. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Üniversitesi, Maliye Anabilim Dalı, s 2, İstanbul.

- Şimşek, S., 2010. Sayıştay Dergisi Sayı: 79 Web Sitesi: <http://dergi.sayistay.gov.tr/icerik/der79m5>
- Turan, S., 2003. Orman Kanununun 2/B Maddesinin Uygulanması ve Değerlendirilmesindeki Sorunlar. Alfa Yayınları, s 11, Ankara.
- Umay, M.A., 2005. Anayasalarımızda ve Yasalarımızda Tarihi Süreç İtibari İle Orman Sınırına Çıkarma İşlemleri, Vergi Sorunları Dergisi, 28(203), s 22-28.
- Usluoğlu, A., 1987. Cumhuriyet Dönemi Ormancılığımızda 3316 Sayılı Orman Yasası ve Sonrası. Türkiye Ormancılar Derneği Yayınları, s 12-20, Ankara.
- Üstün, K., 2007. Orman Vasfını Yitirmiş Arazilerin Değerlemesi: Ankara İli Kızılcahamam İlçesi Örneği, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Tarım Ekonomisi Anabilim Dalı, Ankara.
- Velioğlu, N., 2004. Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Arazilerin Değerlendirilmesi Konusunda Karşılaşılan Hukuksal Sorunlar. Yüksek Lisans Tezi, i.Ü. Orman Fakültesi, Ormancılık Hukuku Anabilim Dalı, s 56, İstanbul.
- Yılmaz, T., 1992. 6831 Sayılı Orman Kanunu 2. Madde Uygulamasının Orman Kadastro Çalışmalarına Etkileri. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi, Ormancılık Hukuku Anabilim Dalı, s 5, İstanbul.

EKLER

EK 1

Bolu Kadastro Mdrlgnn Gerede İlgesinde Yapılan 1. Çalışma Askı İlan Cetveli

ASKI CETVELİ İLANI

BOLU KADASTRO MDRLGNDEN

BOLU İLİ GEREME İLÇESİNİN ETİRLER MHALLERİ KADASTRO ÇALIşMA ALANI SINIRLARI İCİNDE BULUNAN TAşINMAZ MALLARIN, 3304 SAYILI KANUNLA DEĞİşİK 3402 SAYILI KADASTRO KANUNUNUN EK 4 MADDESİ HÜKÜMLERİ GEREĞİNCE 6831 SAYILI ORMAN KADASTRO KANUNUNUN 2B MADDESİNE İSTİNADEN ORMAN SINIRI DIşINA ÇIKARILAN ALANLAR, KADASTRO KANUNU HÜKÜMLERİNE GÖRE YAPILAN TAHDİT VE TESPİTLERİ İLE BU TAşINMAZ MALLARA TAİAKKUK ETİRİLEN KADASTRO HARÇLARI VE KADASTRO KOMİSYONUNA YAPILMIş OLAN HIRAZLARIN SONUÇLARI EKLİ CETVELDE, SINIRLARI İLE PAFTA ÖZALİT KOPYALARINDA GöSTERİLMİşTİR.

BU CETVELLER İLE TAşINMAZ MALLARIN KONUMLARINI GÖSTERİR PAFTA ÖZALİT KOPYALARININ İNCELENİRKEN, CETVELLERDE YAZILI TAşINMAZ MALLAR ÜZERİNDE MÜLKİYET VE MÜLKİYETTEN GAYRİ AYNI VE şAHİSİ HAK İDDİASINDA BULUNAN ALİ İLİ SINIRLARIN TESPİTİNDE, HATA OLDUĞUNU İDDİA EDENLERİN, İLAN MÜDDETİ OLAN 20.06.2012 İLA 19.07.2012 TARİHLERİ ARASINDA GEREDE KADASTRO MAHKEMESİNDE DAVA AÇMALARI VE DAVA AÇILDIĞINA DAİR MAHKEMEDEN ALINACAK BELGENİN MDRLGMZE İBRAZ EDİLMESİ, DAVA AÇILMAYAN TAşINMAZ MALLARA İLŐKİN KADASTRO İŞLEMLERİNİN KESİNLEŞTİRİLECEĞİ

3402 SAYILI KANUNUN 11 İNCİ MADDESİ UYARINCA DUYURULUR

19/06/2012

MAHİR SKMEN
KADASTRO MDRLĞ

Askıya Çıkış Tarihi : 19.06.2012
İlanın Başlangıç Tarihi : 20.06.2012
İlanın Bitiş Tarihi : 19.07.2012
Kesinleşme Tarihi : 20.07.2012

EK 2 S tane Mevkinin Tapu Kayıtları

MERİA YAYLAK VE KIŞLAK KİTÜĞÜ

Sahife No.	Bağlı ol- dugu ilçe yada adı	Tahsis e- dildiği koy yada belediye	Semti ya- da mevkii	Nitelik	Pafta Ada ve Parsel Numarası			Yüz Ölçümü			Tahsis kararları ve değişen tahsis kararlarının tarih ve sayısı	Tescil tarihi	Dünceler
					No.	Ada No.	Parsel No.	Hektar	Dekar	M ²			
77	26.2.1992 Belediyesi	26.2.1992 Belediyesi	Kişirler Mahl. Yaylak	Yaylak	628-03-II	595	1	7	-	7000	14.2.1992		
	27.2.1992 Belediyesi	27.2.1992 Belediyesi	Kişirler Mahl. Yaylak	Yaylak	628-03-I 628-03-II	596	1	4	-	8900	"		
	22.2.1992 Belediyesi	22.2.1992 Belediyesi	Kişirler Mahl. Ramsol Yaylak	Yaylak	628-03-II	597	1	19	-	0000	"		
	22.2.1992 Belediyesi	22.2.1992 Belediyesi	Hosbetler Yaylak	Yaylak	628-03-II	598	1	14	-	4000	"		
	22.2.1992 Belediyesi	22.2.1992 Belediyesi	Kişirler Mahl. Bucak Köyü Demirçiler Yaylak	Yaylak	628-03-II	599	1	23	-	6000	"		
	22.2.1992 Belediyesi	22.2.1992 Belediyesi	Süller Tozlar	Meza	628-03-I 628-03-II	912	1	-	-	6000	28.2.1995		

Mulkiye Bakanlığı Bolu Devlet Müdürlüğü 15.10.999
Tarih 460477 1195 sayılı Valt olurları gereğince Gerede Kadastrosunda
Mh 63.2000 Tarih 125 sayılı deşifrelik fiyosunda gendize
üzere idari Golden Malıye Harmanı adna İhza varın ile
teşkil edilmiştir. 603.2000 Dev.102. Tarih sayfa 618/1a 622

Bolu Orman Bölge Müdürü Gerede Orman İşletme Müdürlüğünün 21.2.1991
Tarih ve 05 Kd. 4-1-11/27/1171 sayılı yazı ile 6831 sayılı Orman Kanununun 3302
Sayılı Kanunla deşik 2/B maddesi uygulanarak Sonucu Kadastro yönetmeliğinin 6. maddesi
pöre fazım editörün malıye Harmanı adına faaliyetlerin yapılması ile Kanun maddesi ile
deni Kanununun 312. maddesi gereğince 2402 sayılı Kadastro Kanununun 16/B maddesi ile
yaylak, kişlak, otlak, Harman ve parçaları piki Kanununun yararlanması ile tek ve tahsis edilen or
mali tasınmat mollar özel mülkiyet konusunu teşkil etmediğinden Orman Komisyonunun
6831 Sayılı Kanununun 2/B maddesi ne göre Orman Sınırı dışına çıkartılan bu yerlerin
Orman Sınırına Kayıtları yapılmıştır.

EK-5 Seviller Mevkinin 06.03.2000 Tar. Kadastro Tes. Bildirimi

Kadastro çözümlerinde yapılacak Düzeltilme ya Dağılıklık İşlemleri İçin
TESCİL BİLDİRİMİ (Beyanname)

İli	İlçesi	Mahalle veya KSYL	Mevkii
Bolu	Gerede	Hitler	Seviller Yayılası

Düzeltilme - Ayırma - Birleştirme - Çıkış Değişikliği - İnceleme Hariti

KİMLİK Sd.No.	Pafra No.	Ada No.	Parsel No.	Yüzölçümü			Oran	Sahibi	Düzeltilme ya İşlemin şekli
				H	m ²	dm ²			
618	6.28.03-II	595	1	7	7000	00	Yaylak	—	İdari Yoldan Maliye Hizmeti- si adına tescil edildi.
618	628.0-7-II	595	1	7	7000	00	Arsa	Maliye Hizmeti	

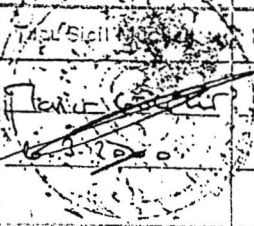
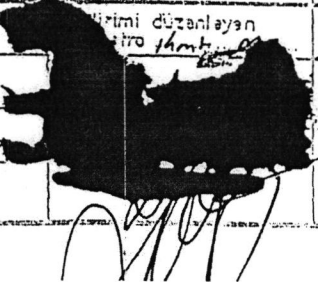
Tescil bildirimini istişleme uygun olarak düzenlenmiştir.

Gerede Mal Müdürü Beyanın 01.02.2000 Tarih ve 45.00/93 nolu yazılı talepleri ile TIKGM 1996/6 nolu genelge ve M.E.G.M. 22.S. sıra nolu genel tebliği doğrultusunda hazırlanmıştır.

Kadastro Müdürü
İmza ve Mühür

İmar planına göre işreğe Düzenlenmiştir.	6.3.2000 Tarih 109 No. ile Tescil edilmiştir.	Pafostuna ve klasörüne İşlenmiştir.	Kontrol edilmiştir.	Beladiye onayları / İl idare kurulu kararını:
Ünvan	İşlemi düzenleyen Kadastro Şefi	Kadastro	Kontrol Mühendisi / Fan kontrol memuru	Tarih: / /
İsim	Fermani Hatı			
Tarih	06.03.2000			
İmza				

Handwritten signatures and dates: 06.03.2000

EK-6 Hasbeyler Merkinin 06.03.2000 Tar. Kadastro Tes. Bildirimi

Kadastro görün yolları da yapılacak Düzeltme ve Değişiklik İşlemleri İçin
TESCİL BİLDİRİMİ (Form No: 6)

İli	İlçesi	Mahalle veya Köyü	Mevki
Bolu	Gerede	Hitirler	Hasbeyler Yaylası

Düzeltilme - Açılma - Birleştirme - Çıms Değişikliği - İmtifat Hattı

Mülk No.	Fot. No.	Ada No.	Person. No.	Yüzölçümü			Cinsi	Sahibi	Düzeltilmeler ve İşlemleri
				K	m ²	dm ²			
~~621~~	~~6-28-0-3-II~~	598	1	14	4000	00	Yayla		~~İdari Zaman Mülkiyet Hazinesi adına tesvil edildi.~~
621	6-28-0-3-II	598	1	14	4000	00	Arsa	Maliye Hazinesi	

Tescil bildirimini istişarete uygun olarak düzenlenmiştir.

Kadastro Müdürü

Gerede Malmsüratliğünün 01.02.2000 Tarih ve 45.00/33 nolu genel tebliğleri ile T.H.G.M'nin 1996/6 nolu genelgesi ve M.E.B.M. nın 225 sıra nolu genel tebliği doğrultusunda hazırlanmıştır.

	İmar planına göre işteğe Düzenlenmiştir.	6.3.2000 Tarihinde 100 No'lu Tescil edilmiştir.	Fotografya ve Hesabına İşlenmiştir.	Kontrol edilmiştir.	Belediye onayı / İl İdare Kurulu kararının:
Ünvan	Bildirimi düzenleyen Kadastro İht. M.C.	Tapu Sicil Müdürü	Kadastro	Kontrol Mühendisi / Fen Kontrol memuru	Tarih: / / 19
İsim	İsmail Karabulut	Tamer Gökçen		Fermani Kaya	
Tarih	06.03.2000			06.03.2000	
İmza					No: 32

EK-8 Bolu Kadastro Müdürlüğü'nün 1. Gelişmesi
18.06.2012 Tarihinde Çıkarılan Askı İlan Cetveli

TKGM ASKI İLAN CETVELİ

BOLU										BOLU Kadastro Müdürlüğü										Sahife No
GEREDE										KİTİRLER										1
Adı,Soyadı	Baba Adı	Hissesi	Sokak veya Mevkii	Pafta No	Ada No	Parsel No	Cins	ha.	m2.	dm2	M.Gayri Ayni Haklar Şerhler,ayanlar Rehinerler	Emlak Vergisi Beyan/taahhüt Edilen Değer	Harç Oranı %	Tahakkuk Etirilen Harç(TL)	İsandan Öncelik İtirazları Sonucu	Yürürlüğü	Düzeltilme Yönlüğü İhtiyaçları			
MALİYE HAZİNESİ		TAM	MERKEZ	G28-A-19-D	41	6	AGAÇLIK	6	8344	51	4831 sayılı yasanın 2/8 maddesi uyarınca Malîye Hazinesi adına aranan suretleri dipna çıkarılmıştır.									
ORTAMALI		TAM	SEVİLLER	G28-A-19-C G28-A-19-D	595	2	YAYLAK	9	2378	74	4831 sayılı yasanın 2/8 maddesi uyarınca Malîye Hazinesi adına aranan suretleri dipna çıkarılmıştır.				MUAF		Düzeltilme yönüyle ilana alınmıştır.			
ORTAMALI		TAM	DEĞİŞLER	G28-A-19-D		799	YAYLAK	6	4043	96	4831 sayılı yasanın 2/8 maddesi uyarınca Malîye Hazinesi adına aranan suretleri dipna çıkarılmıştır.				MUAF		Düzeltilme yönüyle ilana alınmıştır.			
ORTAMALI		TAM	AKÇAKESE	G28-A-18-C G28-A-19-D		686	YAYLAK	12	7066	97	4831 sayılı yasanın 2/8 maddesi uyarınca Malîye Hazinesi adına aranan suretleri dipna çıkarılmıştır.				MUAF		Düzeltilme yönüyle ilana alınmıştır.			
ORTAMALI		TAM	AHMETLER SOFULAR	G25-A-18-A G25-A-18-B		665	YAYLAK	22	646	34	4831 sayılı yasanın 2/8 maddesi uyarınca Malîye Hazinesi adına aranan suretleri dipna çıkarılmıştır.				MUAF		Düzeltilme yönüyle ilana alınmıştır.			
ORTAMALI		TAM	RUMŞAH	G28-A-19-B G28-A-20-A		597	YAYLAK	18	6568	94	4831 sayılı yasanın 2/8 maddesi uyarınca Malîye Hazinesi adına aranan suretleri dipna çıkarılmıştır.				MUAF		Düzeltilme yönüyle ilana alınmıştır.			
ORTAMALI		TAM	HASBEYLER	G28-A-20-A		598	YAYLAK	14	6038	81	4831 sayılı yasanın 2/8 maddesi uyarınca Malîye Hazinesi adına aranan suretleri dipna çıkarılmıştır.				MUAF		Düzeltilme yönüyle ilana alınmıştır.			
ORTAMALI		TAM	BUCAK DEMİRCİLER	G28-A-20-A G28-A-20-D		599	YAYLAK	23	5245	54	4831 sayılı yasanın 2/8 maddesi uyarınca Malîye Hazinesi adına aranan suretleri dipna çıkarılmıştır.				MUAF		Düzeltilme yönüyle ilana alınmıştır.			
ORTAMALI		TAM	HACİVELİ	G28-A-19-C		596	YAYLAK	5	1297	13	4831 sayılı yasanın 2/8 maddesi uyarınca Malîye Hazinesi adına aranan suretleri dipna çıkarılmıştır.				MUAF		Düzeltilme yönüyle ilana alınmıştır.			

1) Bu cetvelde belirtilen taşınmaz mallar hakkında itirazı olanların 28/06/2012 tarihinden itibaren 30 günlük süre içerisinde GEREDE Kadastro Mahkemesine dava açmaları gerekir.
2) Taşınmaz malların geometrik durumlarını gösteren haritaların orijinal kopyalarını Kadastro Müdürlüğü ile Muhtarlıkta asılmıştır. (P.06-2012)
3) Kadastro kanununun 31.maddesinin son fıkrası uyarınca bu ilanılgili geçek kişilere,kamu ve özel hukuk tüzel kişilerine şahsen tebliğ edilmis sayılır.

Kadastro Müdürü
Ahmet AKIŞKAN
Kadastro Üyesi
Sattılmış Tuğral
Kontrol MÜDÜRÜ
İsmail ALP AKAY

EK-2 Bolu Kadastro Müdürlüğünün 2. Galısması
22.10.2012 Tarihinde Askı Cetveli İlanı
ASKI CETVELİ İLANI

BOLU KADASTRO MÜDÜRLÜĞÜNDEN

BOLU İLİ GEREDİ İLÇESİNİN KİTİRLER MAHALLESİ KADASTRO ÇALIŞMA ALANI SINIRLARI İÇİNDE BULUNAN TAŞINMAZ MALLARIN; 5304 SAYILI KADASTRO KANUNUNUN EK 4 ÜNCÜ MADDESİ HÜKÜMLERİ GEREĞİNCE, 6831 SAYILI ORMAN KADASTRO KANUNUNUN 2/B MADDESİNE İSTİNADEN ORMAN SINIRI DIŞINA ÇIKARILAN ALANLAR KADASTRO KANUNU HÜKÜMLERİNE GÖRE YAPILAN TAHDİT VE TESPİTLERİ İLE BU TAŞINMAZ MALLARA TAHAKKUK ETTİRİLEN KADASTRO HARÇLARI VE KADASTRO KOMİSYONUNA YAPILMIŞ OLAN İTİRAZLARIN SONUÇLARI EKLI CETVELDE, SINIRLARI İSE PAFTA OZALİT KOPYALARINDA GÖSTERİLMİŞTİR.

BU CETVELLER İLE TAŞINMAZ MALLARIN KONUMLARINI GÖSTERİR PAFTA OZALİT KOPYALARININ İNCELENEREK, CETVELLERDE YAZILI TAŞINMAZ MALLAR ÜZERİNDE MÜLKİYET VE MÜLKİYETTEN GAYRİ AYNİ VE ŞAHSİ HAK İDDİASINDA BULUNANLAR İLE SINIRLARIN TESBİTİNDE HATA OLDUĞUNU İDDİA EDENLERİN, İLAN MÜDDETİ OLAN 23/10/2012 İLA 21/11/2012 TARİHLERİ ARASINDA GEREDİ KADASTRO MAHKEMESİNDE DAVA AÇMALARI VE DAVA AÇILDIĞINA DAİR MAHKEMEDEN ALINACAK BELGENİN MÜDÜRLÜĞÜMÜZE İBRAZ EDİLMESİ, DAVA AÇILMAYAN ORMAN ALANLARINA İLİŞKİN KADASTRO İŞLEMLERİNİN KESİNLEŞTİRİLECEĞİ;

3402 SAYILI KANUNUN 11. MADDESİ UYARINCA DUYURULUR.

22/10/2012

AHMET AKİF SEKMEN
KADASTRO MÜDÜRÜ

ASKIYA ÇIKIŞ TARİHİ : 22/10/2012

ASKI İLANININ BAŞ.TARİHİ : 23/10/2012

ASKI İLANININ BİT.TARİHİ : 21/11/2012

İLANIN KESİNLEŞME TARİHİ : 22/11/2012

EK-10 Fiili Zilyet Galişması yapılan Seviller Mevki Örneği

Adi, Soyadı	Baba Adı	Hissesi	Mevki	NO.	NO.	NO.	NO.	Cinsi	ha m ²	Rehinler	Bevler/ Etilen Değer	Oran %	Hare (TL)	İlaahların Sonucu	Duyunciler
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	14	BAHÇE	0534/72		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1983 yılından beri HÜSEYİN oğlu CEMLAL AKOĞLU'ya aittir. Üzerindeki yđma ev ve ar. DURMUŞ oğlu MEHMET AKOĞLU'ya aittir.	387,46	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	15	BAHÇE	0142/17		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1984 yılından beri HÜDAİ KIZ HATİCE YALCIN'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev HÜDAİ KIZ HATİCE YALCIN'ın aittir.	122,27	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	16	BAHÇE	0492/34		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1992 yılından beri SEZAYİ oğlu HÜSEYİN HİNCAL'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev SEZAYİ oğlu HÜSEYİN HİNCAL'ın aittir.	414,81	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	17	BAHÇE	0285/17		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1992 yılından beri DURMUŞ oğlu MEHMET İSMAİL'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev ve ar. DURMUŞ oğlu MEHMET İSMAİL'ın aittir.	245,25	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	18	BAHÇE	0779/59		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1982 yılından beri AHMET ÖĞLU HÜSEYİN YÜNSEL'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev MEHMET ÖĞLU HÜSEYİN YÜNSEL'ın aittir.	240,45	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	19	BAHÇE	0211/04		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1992 yılından beri İBRAHİM ÖĞLU KEMAL ŞENER'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev İBRAHİM ÖĞLU KEMAL ŞENER'ın aittir.	181,49	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	20	BAHÇE	0362/97		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılından beri İSMAL ÖĞLU ADHAN ŞENER'ın kullandığıdır.	226,15	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	21	BAHÇE	0085/21		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 2008 yılından beri HÜSEYİN ÖĞLU MESUT YILDIZ'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev HÜSEYİN ÖĞLU MESUT YILDIZ'ın aittir.	75,86	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	22	BAHÇE	0287/61		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1992 yılından beri MEHMET ÖĞLU HALUK İBRAHİM ÖĞLU SÜLEYMAN UÇ'ın aittir. Üzerindeki yđma ev HALUK İBRAHİM ÖĞLU SÜLEYMAN UÇ'ın aittir.	255,94	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	23	BAHÇE	0222/72		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılından beri SERİF KIZ CEMLAL UÇ'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev SERİF KIZ CEMLAL UÇ'ın aittir.	200,14	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	24	BAHÇE	0607/75		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1992 yılından beri HÜSEYİN ÖĞLU SEZAYİ HİNCAL'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev HÜSEYİN ÖĞLU SEZAYİ HİNCAL'ın aittir.	522,66	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	25	BAHÇE	0356/01		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılından beri ÖSMAN ÖĞLU DURMUŞ ALI DOĞAN'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev ÖSMAN ÖĞLU DURMUŞ ALI DOĞAN'ın aittir.	342,29	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	26	BAHÇE	0327/27		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılından beri HALİL ÖĞLU İSMAL ZORLU'ya aittir. Üzerindeki yđma ev HALİL ÖĞLU İSMAL ZORLU'ya aittir.	453,5	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	27	BAHÇE	0197/55		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1991 yılından beri RAMAZAN RIZA ÖĞLU ABULAZİZ KARAGÖĞLE'ın kullandığıdır.	169,89	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	28	BAHÇE	0168/49		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1994 yılından beri RAMAZAN RIZA ÖĞLU CENGİZ KARAGÖĞLE'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev RAMAZAN RIZA ÖĞLU CENGİZ KARAGÖĞLE'ye aittir.	144,9	11,88	Muaf		
MALİYE HAZİNESİ		TAM	SEVİLLER YATLASI	GR*19422	1168	29	BAHÇE	0352/02		Bevler: 631 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış adına orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılından beri MUSTAFA ÖĞLU ŞABAN EYUP KARAGÖĞLE'ın kullandığıdır. Üzerindeki yđma ev MUSTAFA ÖĞLU ŞABAN EYUP KARAGÖĞLE'ye aittir.	302,74	11,88	Muaf		

By cetvelin kadastro hıvanalarına uygun olduğu tasdik olunur. 22.10.2012

Kontrol Müh. / en Kırtıfı Mc.
İSMAL ALPER AKAY

Kadastro Müdürü
AHMET AKIF ŞENMEN

Kadastro Üyesi
SATILMIŞ TUĞRAL

NOT : 1) Kadastro komisyonuna yapılmış itirazların sonucu bu cetvelde gösterilmiő olduğundan, Kadastro Kanunu gereği itirazlara ayrıca tebligat yapılmıymaktadır.
2) Bu cetvelde belirtilen tasınmaz mallar hakkında itiraz olmaları 22.10.2012 tarihinden itibaren 30 günlük süre içinde GEREDE Kadastro Mahkemesine dava açmaları gerekir.
3) Tasınmaz malların geometrik durumlarını gösteren haritaların orzalı kopyalarını Kadastro Müdürlüğü ve Muhterlikte teslim edilmiştir.
4) Kadastro Kanununun 11. maddesinin son fıkrası uyarınca bu ilanı, ilgili gerçek kişiler, kamu ve özel hukuk tüzel kişilerine şahsen teslim edilmiş sayılır.

PK-11 Fiili Zilyet Galışması Yapılan Rumsah Mevki Örneği

TKGM ASKI İLAN CETVELİ

İl, BÖLÜ	İlçesi, GEREDE		Mahalle/RUMŞAH/RUMŞAH YAYLASI				BOLU Kadastro Müdürlüğü				Sahife No: 7/35	7142		
	Baba Adı	Hissesi	Sokak veya Mevkii	Pafta No.	Ada No.	Parsel No.	Cinsi	Yüzölçümü ha m ²	M. Gayri Ayni Haklar, Şerhler, Beyanlar, Rehimler	Emlak Vergisi Beyan / Takip Edilen Değer			Harc Oran %	Tahakkuk Ettirilen Harç (TL)
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1116	19	BANÇE	0316 20	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parsel 1992 yılından beri NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	119,79	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	HUNGAR YAYLASI	028-19-03-0	1116	20	YIGAMA FIRIN	00015 36	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	39,87	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1116	21	ARSA	12049 80	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	1762,91	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1117	1	BANÇE	03221 37	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	277,41	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1118	1	ARSA	02111 27	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	181,69	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1118	2	BANÇE	0316 25	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	271,96	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1118	3	BANÇE	0255 25	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	274,36	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1119	1	ARSA	00653 71	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	54,72	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1120	2	BANÇE	0327 50	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	299,25	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1121	1	BANÇE	0181 83	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	156,37	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1121	2	BANÇE	0282 75	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	231,12	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1121	3	BANÇE	01561 59	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	134,75	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1121	4	BANÇE	04751 25	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	408,72	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1121	5	BANÇE	0441 74	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	378,91	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1121	6	CEŞME VE ANKASI	0304 47	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	3,04	11,88	Muaf			
MALİYE HAZİNESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19-03-0	1121	7	ARSA	0551 35	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 2/8 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkartılmıştır. Bu parselin 1992 yılından itibaren NİHAZİ ÖLÇÜ ALTIYLA ÇIKARTILMIŞTIR. Üzerindeki yığın ve ve ahar BEHMET DAKI ÖLÇÜ 7405'İN İÇİNDE OLMAN SİNİRLERİ DİŞİNE ÇIKARTILMIŞTIR.	1338,89	11,88	Muaf			

NOT: 1) Kadastro komisyonuna yapılmış itirazların sonucu bu cetvelde gösterilmiştir. Kadastro Kanunu gereği ilgililere ayrıca tebliğati yapılacaklar.
 2) Bu cetvelde belirtilen taşınmaz mallar hakkında itirazı olmaları 23.10.2012 tarihinden itibaren 30 günlük süre içinde GEREDE Kadastro Mahkemesine dava açmaları gerekir.
 3) Taşınmaz malların geometrik durumlarını gösteren haritaların orijinal kopyalarını Kadastro Müdürlüğü ve Muhtarlıkta asırlıdır.
 4) Kadastro Kanununun 11 nci maddesinin son fıkrası gereğince bu ilan, ilgili gerçek kişilerle, kamu ve özel hukuk tüzel kişilerine tebliğ edilmiş sayılır.

Bu cetvelin kadastro tutanaklarına zıym olduğu tasdik olunur. 22.10.2012
 Kadastro Üyesi
 İSMAIL ALPER AKAY
 Kontrol Nö. / Elen-Keleş No: Me.
 Kadastro Müdürü
 AHMET AKIF SEKMEN
 SATILMIŞ TUĞRAL

TKGM ASKI İLAN CETVELİ

İli: BOLU		Mahalle/Köy/RUMŞAH YAYLASI				BOLU Kadastro Müdürlüğü				Sahile No: 42-442				
Adı, Soyadı	Baba Adı	Hissesi:	Sokak veya Meydanı	Pafta No.	Ada No.	Parsel No.	Cinsi	Yüzölçümü ha m ² den	M. Gayri Ayni Haklar, Şerhler, Beyanlar, Rehiller	Emlak Vergisi Beyanı / Sakir Etilen Değer	Tahakkuk Etilen Harç (TL)	İlgililerden Önceki İhtisaplı Durum	Adresi	Düşünceler
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1132	4	BİRİNCİ DÖNEM VE BAĞIÇ	0362	42	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır.	500,88	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1132	5	BAĞIÇ	0362	13	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1992 yılında benzeri EMN kız SEVİM COŞKUN'la kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev EMN kız SEVİM COŞKUN'a aittir.	311,43	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1132	6	BAĞIÇ	0362	78	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılında benzeri EMN kız RIZA COŞKUN'la kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev ve oturma Etilen RIZA COŞKUN'a aittir.	316,3	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1133	1	ARSA	0273	06	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır.	234,78	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1133	2	BAĞIÇ	0365	58	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılında benzeri ISMAIL oğlu MUSTAFA KARTAZ'la kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev ve arazi ISMAIL oğlu MUSTAFA KARTAZ'a aittir.	314,41	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1133	3	BAĞIÇ	0203	21	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılında benzeri DURSUN ALI oğlu ISMAİL BILAN'a aittir. Üzerindeki yazıya ev DURSUN ALI oğlu ISMAİL BILAN'a aittir.	174,76	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1133	4	BAĞIÇ	0157	84	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1994 yılında benzeri HACER oğlu MUSTAFA KARTAZ'la kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev MUSTAFA KARTAZ'la kullanılmaktadır.	135,74	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1134	1	ÇEŞME VE ARSA	0005	90	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır.	8,51	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1134	2	BAĞIÇ	1178	49	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılında benzeri HASAN oğlu RAMAZAN AKTAŞ'la kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev ve oturma HASAN oğlu RAMAZAN AKTAŞ'a aittir.	1073,5	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1134	3	BAĞIÇ	0360	91	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılında benzeri SEVİM ALI oğlu SALİH BAĞIÇ'la kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev SEVİM ALI oğlu SALİH BAĞIÇ'a aittir.	336,2	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1134	4	BAĞIÇ	1181	40	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1992 yılında benzeri MUSTAFA ZEKİ oğlu ÖMER FEVZİ CEVHERİOĞLU'na kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev MUSTAFA ZEKİ oğlu ÖMER FEVZİ CEVHERİOĞLU'na aittir.	889,82	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1134	5	BAĞIÇ	0251	54	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 2001 yılında benzeri AHİT HEMET oğlu ZEKAL BAĞIÇ'la kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev AHİT HEMET oğlu ISMAIL BAĞIÇ'la kullanılmaktadır.	735,25	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1134	6	BAĞIÇ	0142	43	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1994 yılında benzeri SEVİM ALI oğlu SALİH BAĞIÇ'la kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev SEVİM ALI oğlu SALİH BAĞIÇ'a aittir.	120,77	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1134	7	BAĞIÇ	0102	16	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılında benzeri MAZİR oğlu SELAM ASLANOĞLU'na kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev MAZİR oğlu SELAM ASLANOĞLU'na aittir.	88,56	11,88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ	TAM	RUMŞAH YAYLASI	028-19330	1134	8	BAĞIÇ	0297	59	Beyanlar: 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca hazırlanmış emlak sınırları dairesine çıkarılmıştır. Bu parsel 1993 yılında benzeri MAZİR oğlu SELAM ASLANOĞLU'na kullanılmaktadır. Üzerindeki yazıya ev MAZİR oğlu SELAM ASLANOĞLU'na aittir.	247,3	11,88	Muaf		

NOT : 1) Kadastro komisyonuna yapılmış işlemlerin sonucu bu cetvelde gösterilmiştir olduğundan, Kadastro Kanunu gereği işlemlere ayrıca itiraz yapılmayacaktır.
 2) Bu cetvelde belirtilen taşınmaz mallar hakkında iliriz olanların 23-10-2017 tarihinden itibaren 30 günlük süre içinde GEREDE Kadastro Müdürlüğüne dava açmaları gerekmektedir.
 3) Taşınmaz malların geometrik durumlarını gösteren haritaların özelliği Kadastro Müdürlüğü ve Mühteriflikte asılmıştır.
 4) Kadastro Kanununun 11 nci maddesi son fıkrası uyarınca bu ilan, ilgili gerekçe kayıtları, kamu ve özel hukuk kütüphanelerine şerh ve ibtidai kayıtları yapılmıştır.

Bu cetvelin kadastro tutanaklarına uygun olduğu tasdik olunur. 2.7.10-2017
 Kadastro Üyesi
 İSMAIL ALPER AKAY
 Kontrol Müh. / Emlak Kontrolü İstemi
 Kadastro Müdürü
 İSMAIL AKIF SEKİMEN
 SATILMIŞ TUĞRAL

TKGM

ASKI İLAN CETVELİ

İli: BOLU

İlçe: GERDE

Mahalleler: BUCAK-DEMIRCİLER

BOLU Kadastro Müdürlüğü

Sahife No: **22/28** 577

Adı, Soyadı	Baba Adı	Hissesi	Sokak veya Mevkii	Pafta No.	Ada No.	Parsel No.	Cinsi	Yüzölçümü ha m ²	M. Gayri Ayrı Haklar, Şerhler, Beyanlar, Rehimler	Emlak Vergisi Beyan/taahhüt Oranı Eski Değer %0	Tahakkük Etilen Harç (TL)	İlanın Önceki İhrazların Sonucu	Adresi	Düşürücüler
MALİYE HAZINESİ		TAM	DEMICİLER YAYLASI	028*20*23	1146	30	BAHÇE	0132 60	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1998 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev İBRAHİM oğlu ZEKİ DEMİRBAŞ'a aittir.	114.04	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	DEMICİLER YAYLASI	028*20*23	1146	31	BAHÇE	0162 56	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1999 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev MUHAMMAD KUTAYLA ÖZTÜRK'e aittir.	139.8	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	DEMICİLER YAYLASI	028*20*23	1146	32	BAHÇE	0109 66	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1999 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev İBRAHİM oğlu ZEKİ DEMİRBAŞ'a aittir.	86.57	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	DEMICİLER YAYLASI	028*20*23	1146	33	AGAÇLIK	1 4392 29	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 2001 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev İBRAHİM oğlu ZEKİ DEMİRBAŞ'a aittir.	12375.65	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	1	AGAÇLIK	1805 75	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır.	1552.94	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	2	BAHÇE	0142 52	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1985 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev PEHLİVAN KIZ HAYVA DUSTA aittir.	638.57	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	3	BAHÇE	0333 83	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1999 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev İBRAHİM oğlu ZEKİ DEMİRBAŞ'a aittir.	287.09	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	4	BAHÇE	0340 58	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 2001 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev İBRAHİM oğlu ZEKİ DEMİRBAŞ'a aittir.	202.91	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	5	BAHÇE	0236 42	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Üzerindeki yazıya ev İBRAHİM oğlu ZEKİ DEMİRBAŞ'a aittir.	203.32	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	6	BAHÇE	0200 47	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Üzerindeki yazıya ev İBRAHİM oğlu ZEKİ DEMİRBAŞ'a aittir.	172.4	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	7	BAHÇE	0279 62	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. 1998 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev İBRAHİM oğlu MUSTAFA DEMİRBAŞ'a aittir.	240.47	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	8	BAHÇE	0225 63	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1999 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev MUSTAFA oğlu ZEKİ DEMİRBAŞ'a aittir.	184.04	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	9	ÇEŞME VE ANSASI	0012 15	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Üzerindeki yazıya ev HALİL oğlu DURSUN YILDIRIM aittir.	10.45	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	10	BAHÇE	0386 10	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 2001 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev MAZİF oğlu DURMUŞ İPEKİN aittir.	332.05	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	11	BAHÇE	0270 59	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Üzerindeki yazıya ev İSMAIL oğlu MURAT YARLIÖZ aittir.	319.04	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	12	BAHÇE	0152 58	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 2001 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev İSMAIL oğlu MURAT YARLIÖZ aittir.	131.22	11.88	Muaf		
MALİYE HAZINESİ		TAM	BUCAK YAYLASI	028*20*23	1147	13	BAHÇE	0111 43	Beyanlar 6831 Sayılı Kanununun 28 maddesi uyarınca Hazine adına emman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu parsel 1995 yılında benzeri bir parselin birleşiminden oluşmuştur. Üzerindeki yazıya ev FAHRETTİN oğlu CEVAD ALI TUNDAŞ'a aittir.	95.83	11.88	Muaf		

NOT: 1) Kadastro komisyonuna yapılmış itirazların sonucu bu cetvelde gösterilmiştir. Kadastro Kanunu gereği ilgililere ayrıca tebliğ yapılmıştır.
 2) Bu cetvelde belirtilen taşınmaz mallar hakkında ilirazi olanların 29.10.2017 tarihinden itibaren 30 günlük süre içinde SERDE Kadastro Mahkemesine dava açmaları gerekir.
 3) Taşınmaz malların geometrik durumu, ölçümleri, gösteren haritaların ezalil kopyaları, Kadastro Müdürlüğü ve Muhtarlıkta asılıdır.
 4) Kadastro Kanununun 11 maddesinde belirtilen soru-fikrar: uyarınca bu ilan, ilgili gerçek kişiye, kamu ve özel hukuk üzere sibilime salıhen tebliğ edilmiş sayılır.

Bu cetvelin kadastro tutanaklarına uygun olduğu tasdik olunur. **22.10.2017**
 Kadastro Üyesi **İSMAIL ALPER AKAY**
 Kontrol Müh. / Eş Kurulca Ma.
 Kadastro Müdürü **AHMET AKİF ŞEHMEN**
 SATILMIŞ TUĞRAL

K-19 Fiili Zilget Galışması Yapılan Bucak- Demirciler Mevkii Örneği

Sayı: 13425
28 Ocak 2013
10:00

Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi Sonuçları, 2012

Türkiye nüfusu 31 Aralık 2012 tarihi itibarıyla 75 627 384 kişi oldu

Türkiye'de ikamet eden nüfus 2012 yılında, bir önceki yıla göre 903 115 kişi arttı. Erkek nüfusun oranı %50,2 (37 956 168 kişi), kadın nüfusun oranı ise %49,8 (37 671 216 kişi) olarak gerçekleşti.

Türkiye'nin yıllık nüfus artış hızı, 2012 yılında %0,12 olarak gerçekleşti

2011 yılında %0,13,5 olan yıllık nüfus artış hızı 2012 yılında %0,12'ye düştü.

İl ve ilçe merkezlerinde yaşayanların oranı % 77,3 oldu

İl ve ilçe merkezlerinde ikamet edenlerin oranı 2011 yılında %76,8 iken 2012 yılında %77,3 olarak gerçekleşti.

İstanbul'da ikamet eden nüfus bir önceki yıla göre % 1,7 artış gösterdi

Türkiye nüfusunun %18,3'ünün ikamet ettiği İstanbul, 13 854 740 kişi ile en çok nüfusa sahip olan il oldu. Bunu sırasıyla takip eden iller ; %6,6 ile (4 965 542 kişi) Ankara, %5,3 ile (4 005 459 kişi) İzmir, %3,6 ile (2 688 171 kişi) Bursa ve %2,8 ile (2 125 635 kişi) Adana'dır. Bayburt ili ise 75 797 kişi ile en az nüfusa sahip il oldu.

Türkiye nüfusunun ortanca yaşı yükseldi

Ülkemizde 2011 yılında 29,7 olan ortanca yaş, 2012 yılında önceki yıla göre artış göstererek 30,1 oldu. Ortanca yaş erkeklerde 29,5 iken, kadınlarda 30,6 olarak gerçekleşti. Ortanca yaşın en yüksek olduğu iller sırasıyla Sinop (37,5), Çanakkale (37,2) ve Balıkesir (37,2) iken en düşük olduğu iller ise sırasıyla Şırnak (18,5), Şanlıurfa (18,9) ve Ağrı (19,5)'dir.

Nüfus Piramidi, 2012

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı : Ramazan ATALAY

Doğum Yeri : Gerede/BOLU

Doğum Tarihi : 10/07/1981

Medeni Hali : Evli

Yabancı Dili : İngilizce

Eğitim Durumu (Kurum ve Yıl)

Lise : Gerede İmam Hatip Lisesi 1999

Lisans : Anadolu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu
Yönetimi Bölümü 2006

Yüksek Lisans : Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Taşınmaz Geliştirme
Anabilim Dalı 2014

Çalıştığı Kurum/Kurumlar ve Yıl

Diyanet İşleri Başkanlığı İmam-Hatip (2001-2008)

Gerede Belediye Başkanlığı Mali Hiz. Şef (2010-2013)

Gerede Belediye Başkanlığı Bilgi İşlem Müdür (2013-2014)

Gerede Belediye Başkanlığı Destek Hizmetleri Müdür (2014- Halen)